

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนสถาน สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๗๑)

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑
(ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง)
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๗ – ๒๕๗๑) จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดทิศทางและแนวปฏิบัติในการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพ รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งมีเนื้อหาสาระประกอบด้วยนโยบายระดับชาติ ระดับท้องถิ่น นโยบายของรัฐบาลในการพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษา นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา บริบทของ ๔ จังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย บริบทของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการจัดการอาชีวศึกษา การวิเคราะห์ SWOT (SWOT analysis) การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ ในการขับเคลื่อนสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ และสถานศึกษาในสังกัดสถาบันฯ ให้บรรลุเป้าหมาย

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ครั้งนี้ เป็นแผนยุทธศาสตร์ฉบับที่ ๓ ของสถาบัน ซึ่งได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากคณะทำงานยกร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ (พ.ศ.๒๕๖๗ – ๒๕๗๑) บุคลากรในสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ หน่วยงานอื่น ๆ สถานประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนจนทำให้แผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการบริหารสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ และสถานศึกษาในสังกัดสถาบันฯ ได้อย่างมีคุณภาพ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

สิงหาคม ๒๕๖๖

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
นโยบายระดับชาติและส่วนที่เกี่ยวข้อง	๒
ความต้องการกำลังคนของกลุ่มต่าง ๆ	๕
การวางแผนและนโยบายด้านกำลังคนในปัจจุบัน	๗
ปัจจัยประกอบในการพิจารณาวางแผนการผลิตกำลังคน	๙
ความเป็นมาและความสำคัญ	๑๘
ส่วนที่ ๒ บริบทของ ๔ จังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๒๕
สภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด	๒๕
ศักยภาพและบทบาทของกลุ่มจังหวัด	๓๔
การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด โดยใช้ Swot Analysis	๔๐
ส่วนที่ ๓ บริบทของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	๔๒
ข้อมูลทั่วไปของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	๔๒
การจัดการเรียนการสอนของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	๔๔
ข้อมูลนักเรียน – นักศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	๔๙
ข้อมูลบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	๕๐
ส่วนที่ ๔ แผนยุทธศาสตร์สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๗ – ๒๕๗๑	๕๔
การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพปัจจุบันของสถาบัน	๕๔
การอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	
แผนผัง : แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	๕๗
พ.ศ.๒๕๖๗ - ๒๕๗๑	
วิสัยทัศน์ อัตลักษณ์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์	๕๘
พันธกิจที่ ๑ ผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ	๖๒
พันธกิจที่ ๒ พัฒนางานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ สู่ระดับชาติและนานาชาติ	๖๓
พันธกิจที่ ๓ บริการวิชาการ วิชาชีพ สู่ชุมชนและสังคม	๖๕
พันธกิจที่ ๔ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม	๖๖
พันธกิจที่ ๕ บริหารจัดการที่มีคุณภาพตามหลักธรรมาภิบาลและทันสมัย	๖๗
พันธกิจที่ ๖ พัฒนาศักยภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา	๖๘
ให้มีสมรรถนะรองรับการเปลี่ยนแปลง	
ภาคผนวก รายละเอียดแผนงาน/โครงการ	๖๙

มติสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

ครั้งที่ ๕ / ๒๕๖๖

เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

เรื่อง พิจารณา (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

(พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๑)

สภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕ / ๒๕๖๖ เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้พิจารณา (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๑) ของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ แล้ว ตามรายละเอียดที่เสนอ

สภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

อนุมัติเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายประยูร เชี่ยววัฒนา)

นายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

บทสรุปผู้บริหาร

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๑) ได้จัดทำขึ้น เพื่อให้การดำเนินการตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้ สถาบันการอาชีวศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ในการ ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่ชำนาญการปฏิบัติการสอนการวิจัย การถ่ายทอด วิทยาการและเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งให้บริการ วิชาการและวิชาชีพแก่สังคม โดยคำนึงถึงยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาภายใต้แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนา กำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ พันธกิจของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่จังหวัดชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ได้แก่ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง ปังจายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอาชีวศึกษา และแผนพัฒนาสถาบัน การอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ที่ผู้อำนวยการสถาบันได้นำเสนอต่อสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ โดยดำเนินการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ร่วมกับผู้บริหาร สถานศึกษา ครู คณาจารย์ ในสังกัดสถาบันฯ เพื่อระดมความคิดและกำหนดให้สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคใต้ ๑ มีพันธะในการดำเนินการต่างๆ ได้แก่ ๑. ผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ ๒. พัฒนางานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ สู่ระดับชาติและนานาชาติ ๓. บริการวิชาการ วิชาชีพ สู่ชุมชน และสังคม ๔. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม ๕. บริหารจัดการที่มีคุณภาพ ตามหลักธรรมาภิบาลและทันสมัย ๖. พัฒนาศักยภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มี สมรรถนะรองรับการเปลี่ยนแปลง โดยมีเป้าหมายในการร่วมกันพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ให้เป็นสถาบันชั้นนำด้านวิชาการและวิชาชีพ การวิจัยและนวัตกรรม การจัดการเรียนการสอนเพื่อชุมชน และสังคม ทันทต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมโลกในปัจจุบันและอนาคต

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ฉบับนี้ประกอบด้วยส่วนสำคัญ ในการพัฒนาสถาบันให้ก้าวต่อไปอีก ๕ ปีข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๑) ประกอบด้วย ๖ พันธกิจ ๘ ประเด็นยุทธศาสตร์ และ ๓๔ กลยุทธ์การดำเนินการ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพและอื่นๆ
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาการจัดการเรียนการสอน ด้วยวิธีการและรูปแบบต่าง ๆ อย่างมีคุณภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคีอย่างเข้มข้น
- กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ
- กลยุทธ์ที่ ๕ ผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพที่มีสมรรถนะสูง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ครบทุกด้าน

กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาการจัดทำงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๗ พัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมให้มีคุณภาพสูง

กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริมสนับสนุนการนำเสนอผลงานวิจัยและนวัตกรรม

กลยุทธ์ที่ ๙ ประสานความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม ชุมชน และสังคม ในการสร้างงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และงานสร้างสรรค์

กลยุทธ์ที่ ๑๐ แสวงหาแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัยทั้งภายในและภายนอก

กลยุทธ์ที่ ๑๑ ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชนและสังคม

กลยุทธ์ที่ ๑๒ ส่งเสริมการนำผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพขยายผลไปสู่เชิงพาณิชย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างศักยภาพงานบริการวิชาการและวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับ

ของชุมชนและสังคม

กลยุทธ์ที่ ๑๓ พัฒนากระบวนการให้บริการวิชาการและวิชาชีพ และประชาสัมพันธ์เชิงรุก

กลยุทธ์ที่ ๑๔ ปรับปรุงกฎ ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับในการให้บริการให้เอื้อต่อการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๑๕ การสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมในการให้บริการวิชาการ

กลยุทธ์ที่ ๑๖ ส่งเสริมการบูรณาการงานบริการวิชาการและวิชาชีพกับการเรียนการสอนและการวิจัย

กลยุทธ์ที่ ๑๗ สร้างการยอมรับในการให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพของสถาบัน

กลยุทธ์ที่ ๑๘ เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรให้ทันต่อเทคโนโลยีและวิชาชีพในอนาคต

กลยุทธ์ที่ ๑๙ ส่งเสริมการสร้างผู้ประกอบการใหม่และนวัตกรรมชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ สืบสานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและอนุรักษ์

สิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒๐ สร้างจิตสำนึกให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่า และตระหนัก

ในความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒๑ ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีการบูรณาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับพันธกิจอื่นๆ

กลยุทธ์ที่ ๒๒ พัฒนาระบบและกลไกการประชาสัมพันธ์เชิงรุกอย่างเป็นเอกภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒๓ รวบรวมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นฝั่งอ่าวไทยเพื่อการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ ๒๔ สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒๕ พัฒนาหลักสูตรและการจัดการศึกษาเพื่อรองรับการสืบสานศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการด้วยระบบสารสนเทศที่ทันสมัย

กลยุทธ์ที่ ๒๖ พัฒนาการบริหารทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

กลยุทธ์ที่ ๒๗ พัฒนาระบบสารสนเทศรองรับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒๘ พัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีสมรรถนะรองรับต่อการที่เปลี่ยนแปลง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ พัฒนาระบบและกลไกการประเมินผลการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร

**ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นที่ยอมรับ
ของบุคลากร**

กลยุทธ์ที่ ๒๙ พัฒนาปรับปรุงระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๓๐ สร้างวิสัยทัศน์และจิตสำนึกการบริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๘ พัฒนาคุณภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีศักยภาพ

ตามเกณฑ์การปฏิบัติงาน และรองรับการเปลี่ยนแปลง

กลยุทธ์ที่ ๓๑ พิจารณาค่าตอบแทนโดยยึดโยงกับสมรรถนะทางวิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ ๓๒ สร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานดีเด่น

กลยุทธ์ที่ ๓๓ พัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีสมรรถนะรองรับต่อสภาวะที่เปลี่ยนแปลง

กลยุทธ์ที่ ๓๔ สร้างเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพโดยยึดหลักสมรรถนะเป็นฐานเพื่อเป็น
แรงจูงใจและธำรงรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่มีคุณภาพ

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันเพื่อนำไปใช้ในการ
บริหารงานของสถาบันฯ ให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และบริบทของสถาบันฯ
ให้เป็นที่ยอมรับของชุมชน สังคม ทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ โดยมีกรอบงบประมาณดังต่อไปนี้

ที่	รายการพันธกิจ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่	งบประมาณ (หน่วย: พันบาท)					รวม
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๑	ผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ	๑,๒	๑,๑๕๐	๑,๑๗๐	๑,๒๕๐	๑,๔๑๐	๑,๔๗๐	๖,๔๕๐
๒	พัฒนางานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์สู่ระดับชาติและนานาชาติ	๓	๓๙๕	๓๙๕	๔๕๕	๕๔๐	๕๕๕	๒,๓๔๐
๓	บริการวิชาการ วิชาชีพ สู่ชุมชนและสังคม	๔	๒๐๐	๒๐๐	๒๑๕	๓๓๐	๓๓๐	๑,๒๗๕
๔	ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม	๕	๑๘๐	๑๙๐	๑๙๐	๒๗๐	๒๗๐	๑,๑๐๐
๕	บริหารจัดการที่มีคุณภาพตามหลักธรรมาภิบาลและทันสมัย	๖,๗	๑๕๕	๑๕๕	๑๗๐	๑๙๕	๒๑๐	๘๘๕
๖	พัฒนาศักยภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะรองรับการเปลี่ยนแปลง	๘	๒๘๐	๓๘๕	๔๓๐	๕๕๐	๖๒๕	๒,๒๗๐
รวมทั้งสิ้น			๒,๓๖๐	๒,๔๙๕	๒,๗๑๐	๓,๒๙๕	๓,๔๖๐	๑๔,๓๒๐

เป้าหมาย: ระยะเวลา ๕ ปี

- ส่งเสริมให้สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ เป็นสถาบันชั้นนำด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่นำวิชาชีพและเทคโนโลยีสู่ชุมชน สังคม และระดับชาติ
- ส่งเสริมให้สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ เป็นสถาบันชั้นนำด้านการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมสู่ชุมชน สังคม และระดับชาติ

ส่วนที่ ๑ บทนำ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่งยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน ซึ่งนับว่าเป็นแผนแม่บทในการจัดทำแผนพัฒนาประเทศในระดับต่าง ๆ ต่อไป เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ ซึ่งเป็นแผนระยะยาว ๒๐ ปี ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์หลัก คือ ๑. การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ ๒. การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ๓. การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้มีเป้าหมาย ๔. การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา ๕. การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๖. การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้จัดทำแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและขับเคลื่อนการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาของประเทศ ให้สอดคล้องกับเป้าหมายและทิศทางของการพัฒนากำลังคนตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

เพื่อให้การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาเป็นไปตามนโยบายและยุทธศาสตร์ สอดคล้องกับ ความสำคัญด้านมิติความสัมพันธ์สภาพท้องถิ่นและความเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่และอาชีพยุทธศาสตร์ การประสานความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาเอกชนและ สถานประกอบการให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นการสร้างความเข้มแข็งในการจัดการอาชีวศึกษาทุกระดับ และทุกประเภทวิชาให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษา จากข้อมูล ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนในทุกมิติและทุกด้าน ได้นำมาจัดทำ แผนยุทธศาสตร์เชิงรุกของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. เพื่อผลิตและพัฒนาากำลังคนด้านวิชาชีพทุกระดับทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรี ให้มีคุณวุฒิวิชาชีพ และฝีมือปวช. ให้แก่บุคคลทั่วไปที่มีความสนใจได้พัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจน มีทักษะชีวิต สนองความต้องการกำลังคนในการพัฒนาประเทศ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๒. เพื่อพัฒนาวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม และท้องถิ่น ผ่านการวิจัย และเป็นศูนย์กลางการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางวิชาการโดยร่วมมือกับ องค์กรภาครัฐ เอกชน ชุมชนต่าง ๆ รวมทั้งการสืบสานประเพณีค่านิยมที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยอย่างหลากหลาย

๓. เพื่อจัดทำแผนเชิงนโยบายเป้าหมายยุทธศาสตร์ในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๕ นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้ความสำคัญกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพเป็นสำคัญ โดยมุ่งปรับปรุงปัจจัยสนับสนุนให้เกิดคุณภาพในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑) สารสนเทศสำคัญต่างๆ ที่เป็นตัวบ่งชี้แนวทางการพัฒนากำลังคนในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด ภูมิภาค ประเทศ และนานาชาติ

๒) ให้ความสำคัญกับครู คณาจารย์ และผู้บริหารซึ่งเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จโดยมุ่งเพิ่มพูนขีดความสามารถของครู คณาจารย์ ในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ยกย่องคุณภาพการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสถานประกอบการโดยเน้นความร่วมมือในการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

๔) เตรียมความพร้อมกำลังคนรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ภูมิศาสตร์ และเทคโนโลยี ทั้งลักษณะของการตั้งรับและเชิงรุก ได้แก่ การเพิ่มขีดความสามารถทางภาษา ดิจิทัล คุณธรรม จริยธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นสมรรถนะกำลังคนอาชีวศึกษาให้มีมาตรฐานในระดับสากล

๑. นโยบายระดับชาติและส่วนที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่งยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยยังคงมีประเด็นความท้าทายการพัฒนาในหลายมิติทั้งในมิติเศรษฐกิจที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอย่างเต็มที่ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคบริการและภาคเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพและสมรรถนะของแรงงานที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ มิติทางสังคมที่การยกระดับรายได้ของประชาชน การแก้ปัญหาด้านความยากจนและความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการและการขยายโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะยังคงมีช่องว่างที่สามารถพัฒนาต่อไปได้ มิติสิ่งแวดล้อมที่การฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังเป็นประเด็นสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และมิติของการบริหารจัดการภาครัฐที่ยังขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองความต้องการในการแก้ปัญหาของประชาชนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ยังมีสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลงและประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความก้าวหน้า

ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด ความท้าทายใหม่ ๆ ซึ่งมาจากการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ การเชื่อมโยงกันอย่างซับซ้อนจากการรวมกลุ่มภายในภูมิภาคและการเปิดเสรีด้านต่าง ๆ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ คือ ๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” ๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ ๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ เป็นแผนระยะยาว ๒๐ ปี ในการดำเนินการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ได้ศึกษาสภาวะการณ์และบริบทแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อพัฒนาการศึกษาของประเทศ ทั้งด้านความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ดิจิทัล แบบก้าวกระโดดที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และโลก การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไปสู่สังคมสูงวัย และทักษะของประชากรในศตวรรษที่ ๒๑ ที่ทั่วโลกต่างต้องเผชิญกับความท้าทายและมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมยุค ๔.๐ แผนการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดช่วงเวลาในการดำเนินการในแต่ละเป้าหมายและตัวชี้วัด เป็น ๕ ช่วง ดังนี้ ระยะเร่งด่วน ระยะ ๕ ปีแรกของแผน ระยะ ๕ ปีที่สองของแผน ระยะ ๕ ปีที่สามของแผน และระยะ ๕ ปีสุดท้ายของแผน ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

- ๑) การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ
- ๒) การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- ๓) การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้มีเป้าหมาย
- ๔) การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา
- ๕) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๖) การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาภายใต้แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ เป็นการวางแนวทางเพื่อเป็นรากฐานในการจัดทำแผนงานระดับอุดมศึกษาในการผลิตและพัฒนากำลังคนที่จะเปิดโอกาสให้ทุกคนในทุกช่วงวัยที่ต้องการพัฒนาตนเองสามารถเข้าถึงองค์ความรู้และแหล่งทรัพยากรที่จำเป็นต่อการพัฒนาได้ทุกที่ทุกเวลา ตลอดจนการสร้างสิ่งแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนางานวิจัยและองค์ความรู้ รวมถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้ประเทศไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างแท้จริง

กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติบัญญัติให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อควบคุมดูแลจัดการอาชีวศึกษารวมทั้งให้การจัดการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพเป็นไปตามกฎหมาย

ว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพนั้น ถือเป็นกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อให้สามารถประกอบอาชีพโดยอิสระและพึ่งตนเองได้ ประกอบกับพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถาบันการอาชีวศึกษา ในรูปแบบ ดังนี้

- ๑) การศึกษาในระบบ
- ๒) การศึกษานอกระบบ
- ๓) การศึกษาระบบทวิภาคี

เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคน มุ่งเน้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นสำคัญ โดยสถาบันการอาชีวศึกษาเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่ชำนาญการ ปฏิบัติการสอน การวิจัย การถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งให้บริการวิชาการและวิชาชีพ แก่สังคม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา และมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่งการรวมสถานศึกษาเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันให้กระทำได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและคำนึงถึงการประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและมาตรา ๑๔ ในกรณีที่มีความเหมาะสมหรือมีความจำเป็นในการจัดตั้งสถาบันเพื่อดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ ทั้งนี้โดยให้ออกเป็นกฎกระทรวง ด้วยเหตุผลดังกล่าวได้มีการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ โดยรวมสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในพื้นที่จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัด นครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง จำนวน ๑๑ สถานศึกษา จัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาซึ่งได้ให้ความสำคัญด้านมิติความสัมพันธ์สภาพท้องถิ่นและความเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่และอาชีพยุทธศาสตร์ การประสานความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สร้างความเข้มแข็งในการจัดการอาชีวศึกษาทุกระดับและประเภทวิชาสอดคล้องกับการพัฒนากำลังคนตามภาคการผลิตของกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสูง (Cluster) การพาณิชย์และการบริการ สนับสนุนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติโดยดำเนินการจากหลักการสำคัญดังต่อไปนี้

- ๑) มีเอกภาพด้านนโยบายและหลากหลายในการปฏิบัติ ในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยสถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษากับสถานประกอบการ
- ๒) จัดการศึกษาอาชีวศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงาน สภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ดำเนินการอย่างมีคุณภาพ ผู้เรียนมีความรู้ทางทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติ มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดครบทุกด้าน ทั้งด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลัก สมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ มีการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

๒. ความต้องการกำลังคนของกลุ่มต่าง ๆ

สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.) ภายใต้กำกับของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลตำแหน่งงานและสมรรถนะงานที่สำคัญ ซึ่งเป็นที่ต้องการของกลุ่มอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ของประเทศ ในระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๓ – ๒๕๖๗) โดยมุ่งเน้นที่ตำแหน่งงานระดับสูงที่ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ การสำรวจจะครอบคลุมสถานประกอบการที่อยู่ใน ๑๒ อุตสาหกรรมโดยจากการสำรวจ พบว่าใน ๑๒ กลุ่มอุตสาหกรรมมีความต้องการกำลังคนรวมทั้งสิ้น ๑๗๗,๖๐๖ ตำแหน่งประกอบด้วย

๑) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ (Industrial Robotics) มีความต้องการกำลังคนรวม ๑๐,๐๒๐ ตำแหน่ง โดยมีตำแหน่งงานที่สำคัญ เช่น Data Scientist มีความต้องการ ๒,๖๙๗ ตำแหน่ง Robotic Controls Engineer มีความต้องการ ๑,๘๖๙ ตำแหน่ง และ Mechanical Engineer มีความต้องการ ๑,๘๖๒ ตำแหน่ง เป็นต้น

๒) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hubs) มีความต้องการกำลังคนรวม ๑๗,๗๓๒ ตำแหน่ง โดยมีตำแหน่งงานที่สำคัญ เช่น Clinical Investigator มีความต้องการ ๑,๕๐๕ ตำแหน่ง Bioprocess engineer/technician มีความต้องการ ๑,๓๕๔ ตำแหน่ง และ Biomedical engineer มีความต้องการ ๒๗๓ ตำแหน่ง เป็นต้น

๓) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation & Logistics) มีความต้องการกำลังคนรวม ๒๙,๒๘๙ ตำแหน่ง โดยมีตำแหน่งงานที่สำคัญ เช่น Ground Services Officer มีความต้องการ ๗,๙๑๔ ตำแหน่ง Warehouse Officer/Inventory Controller มีความต้องการ ๓,๙๒๐ ตำแหน่ง และ Project Engineer มีความต้องการ ๒,๓๕๖ ตำแหน่ง เป็นต้น

๔) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Bioenergy & Biochemicals) มีความต้องการกำลังคนรวม ๙,๘๓๖ ตำแหน่ง โดยมีตำแหน่งงานที่สำคัญ เช่น Biologist มีความต้องการ ๒,๘๖๐ ตำแหน่ง Mechanical engineer มีความต้องการ ๑,๕๕๐ ตำแหน่ง และ Agricultural Specialist, Mechanic Technician มีความต้องการตำแหน่งละ ๑,๒๓๐ ตำแหน่ง เป็นต้น

๕) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital) มีความต้องการกำลังคนรวม ๓๐,๗๔๒ ตำแหน่ง โดยมีตำแหน่งงานที่สำคัญ เช่น Data Scientist มีความต้องการ ๕,๗๖๗ ตำแหน่ง Full-Stack Developer มีความต้องการ ๕,๒๘๗ ตำแหน่ง และ Mobile Developer มีความต้องการ ๒,๔๐๕ ตำแหน่ง เป็นต้น

๖) อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Advanced Agriculture and Biotechnology) มีความต้องการกำลังคนรวม ๑๔,๙๐๗ ตำแหน่ง โดยมีตำแหน่งงานที่สำคัญ เช่น Marketing Specialist มีความต้องการ ๓,๒๒๑ ตำแหน่ง Aerospace Engineer มีความต้องการ ๒,๖๘๖ ตำแหน่ง และ Laboratory Technician มีความต้องการ ๑,๘๖๓ ตำแหน่ง เป็นต้น

๗) อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร (Food For The Future) มีความต้องการกำลังคนรวม ๑๒,๔๕๘ ตำแหน่ง โดยมีตำแหน่งงานที่สำคัญ เช่น Food Scientist มีความต้องการ ๒,๐๕๔ ตำแหน่ง Regulatory Scientist มีความต้องการ ๑,๓๖๑ ตำแหน่ง และ Packaging Technologist มีความต้องการ ๔๖๖ ตำแหน่ง เป็นต้น

๘) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Future Mobility) มีความต้องการกำลังคนรวม ๑๒,๒๓๑ ตำแหน่ง โดยมีตำแหน่งงานที่สำคัญ เช่น Product Specialist มีความต้องการ ๔,๐๘๐ ตำแหน่ง Commercial Designer มีความต้องการ ๒,๐๔๙ ตำแหน่ง และ Automation Engineer มีความต้องการ ๑,๘๘๐ ตำแหน่ง เป็นต้น

๙) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Intelligent Electronics) มีความต้องการกำลังคนรวม ๖,๔๓๔ ตำแหน่ง โดยมีตำแหน่งงานที่สำคัญ เช่น Electrical Engineer มีความต้องการ ๑,๕๘๘ ตำแหน่ง Mechanical Engineer มีความต้องการ ๑,๓๑๖ ตำแหน่ง และ Industrial Engineer มีความต้องการ ๘๑๖ ตำแหน่ง เป็นต้น

๑๐) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (High Wealth & Medical Tourism) มีความต้องการกำลังคนรวม ๑๕,๔๓๒ ตำแหน่ง โดยมีตำแหน่งงานที่สำคัญ เช่น Digital Marketing Specialist มีความต้องการ ๔,๓๑๓ ตำแหน่ง Customer Service Specialist มีความต้องการ ๓,๖๑๔ ตำแหน่ง และ Digital Platform Developer มีความต้องการ ๓,๑๗๖ ตำแหน่ง เป็นต้น

๑๑) อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ (National Defense) มีความต้องการกำลังคนรวม ๕,๒๑๙ ตำแหน่ง โดยมีตำแหน่งงานที่สำคัญ เช่น Material Engineer มีความต้องการ ๘๑๑ ตำแหน่ง Weapon Mechanic มีความต้องการ ๗๑๑ ตำแหน่ง และ Aerospace Engineer มีความต้องการ ๖๐๐ ตำแหน่ง เป็นต้น

๑๒) อุตสาหกรรมพัฒนาทักษะและกำลังคน (Workforce and Education) มีความต้องการกำลังคนรวม ๑๓,๓๐๖ ตำแหน่ง โดยเป็นความต้องการบุคลากรสำหรับสถาบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษา รวม ๑๒,๒๕๔ ตำแหน่ง มีตำแหน่งงานที่สำคัญ เช่น IT Instructor มีความต้องการ ๑,๘๘๑ ตำแหน่ง และ Digital Competency Instructor มีความต้องการ ๑,๖๑๕ ตำแหน่ง และ Career and Skill Development Counsellor มีความต้องการ ๕๓๒ ตำแหน่ง นอกจากนี้ ยังมีความต้องการบุคลากรสายวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาทั้งสิ้น ๑,๐๕๒ ตำแหน่ง เป็นต้น

การศึกษาความต้องการกำลังคนที่เชื่อมโยงกับภาคเศรษฐกิจโดยยึดพื้นที่เป็นฐาน เป็นการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิควบคู่ไปกับข้อมูลปฐมภูมิเกี่ยวข้องกับความต้องการกำลังคนที่เชื่อมโยงกับภาคเศรษฐกิจ โดยยึดพื้นที่เป็นฐาน (Area-based) โดยมีวัตถุประสงค์เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ต่อยอดจากองค์ความรู้เรื่องแนวโน้มความต้องการกำลังคนที่ยึดพื้นที่เป็นฐาน (Area-based) ให้เห็นความเชื่อมโยงกับภาคเศรษฐกิจโดยยึดพื้นที่เป็นฐาน (Area-based) อันจะส่งผลให้มีข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ในการจัดทำข้อเสนอเชื่อมโยงกับภาคการทำงาน รวมถึงยังเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการพัฒนางานกลไกเชิงพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษา การสรุปผลการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

ประการแรก การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ปัจจุบันโครงสร้างประชากรของประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงอายุ กล่าวคือโครงสร้างประชากรนั้นมีแนวโน้มสัดส่วนประชากรสูงอายุจะเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีอัตราการเกิดลดลง ส่งผลให้จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการศึกษในแต่ละปีจะมีแนวโน้มลดลง ส่งผลถึงอัตราการศึกษาพึ่งพิง (Dependent Ration) ในทุกจังหวัด

ประการที่สอง โครงสร้างการจ้างงานในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก และหากมีการจ้างงานเพิ่มนอกเหนือจากโครงสร้างการจ้างงานเดิม งานใหม่เหล่านี้เป็นงานที่ต้องใช้ทักษะสูง (ทักษะระดับ ๔ ตามนิยามขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ) ด้วยเหตุนี้ การยกระดับคุณภาพการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะนำมาสู่การพัฒนาทักษะแรงงานที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพการทำงานที่ดีขึ้น ดังนั้นการสร้างระบบการศึกษาที่ดีจะต้องเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้สามารถทำงานกับโลกของงานในอนาคตได้

ประการที่สาม อัตราการทำงานต่ำกว่าระดับในเชิงพื้นที่ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับร้อยละ ๒๐ ซึ่งเป็นระดับที่ไม่น่ากังวลมาก เพราะเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานสากล อย่างไรก็ตามสำหรับพื้นที่ที่มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง หากแรงงานไม่สามารถเรียนรู้งานได้รวดเร็วพอจนเกิดปัญหาช่องว่างทักษะอย่างรุนแรง ซึ่งการทำงานต่ำกว่าระดับจะลดทอนความสามารถของสถานประกอบการ จนส่งผลให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงต่ำกว่าที่ควรจะเป็นได้ในระยะยาว

ประการที่สี่ การขยายตัวทางเศรษฐกิจของพื้นที่ไม่ได้นำไปสู่การจ้างงานที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญซึ่งแตกต่างกับในอดีตที่การจ้างงานและการขยายตัวทางเศรษฐกิจของพื้นที่จะเติบโตไปด้วยกัน สาเหตุหลักมาจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี (Skill-Biased Technological Change)

๓. การวางแผนและนโยบายด้านกำลังคนในปัจจุบัน

การแพร่ระบาดของโควิด - 19 เข้ามาพลิกโฉมวิถีการดำเนินธุรกิจไปอย่างสิ้นเชิง และส่งผลให้องค์กรต่างๆ ต้องทบทวนวิธีการบริหารจัดการเรื่องคนให้เหมาะสม ตั้งแต่รูปแบบการจัดการองค์กร การวางกลยุทธ์การบริหารคน การออกแบบโครงสร้างองค์กรและขอบเขตงาน (scope of work) ไปจนถึงการให้รางวัลพนักงาน และที่สำคัญคือการวางแผน อัตรากำลัง ซึ่งในความเป็นจริงแล้วมีด้วยกันหลากหลายแบบ

ในอดีตการวางแผนอัตรากำลัง นิยมใช้แนวคิด FTE (Full-time Equivalent) ซึ่งเป็นการคำนวณเวลาที่พนักงานหนึ่งคนใช้ต่อกระบวนการทำงานในช่วงเวลาหนึ่งๆ ทำโดยการรวบรวมขั้นตอนการทำงานและระยะเวลาที่ต้องใช้จากข้อมูลที่มีหรือการสำรวจ เพื่อคำนวณชั่วโมงการทำงานโดยคนหนึ่งคน (Man-hours)

เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป การทำงานหันมาเน้น productivity มากขึ้น ซึ่งหากแปลตรงตัวจะหมายถึงผลผลิตภาพ แต่ในบริบทนี้คือความคุ้มค่าของเวลาและต้นทุน หรือหมายถึงความมีประสิทธิภาพของพนักงานต่อองค์กรนั่นเอง การวางแผนอัตรากำลังเชิงกลยุทธ์ควรพิจารณาจากทั้งมุมมอง เป้าหมายขององค์กร และมุมมองความต้องการจากหน่วยงาน เพื่อให้มั่นใจว่ากรอบอัตรากำลังสามารถสนับสนุนกลยุทธ์ขององค์กรและใช้งานได้

กล่าวโดยสรุปคือ แผนอัตรากำลังที่เปลี่ยนไปควรสอดคล้องกับรูปแบบการทำงานที่เปลี่ยนไปขององค์กร หัวใจสำคัญอยู่ที่การพัฒนาทักษะเดิม (Upskill) และเพิ่มเติมทักษะใหม่ (Reskill) เข้าไปในแผนอัตรากำลัง เพื่อเป็นทางรอดขององค์กรในอนาคต

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศสู่การเป็นประเทศไทย ๔.๐ รวมถึงขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและสังคม และใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพ ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นประเทศในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว รวมทั้งการพัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล เพื่อเป็นการสร้างคน สร้างงาน สร้างความเข้มแข็งจากภายใน

หลายองค์กรได้กำหนดกรอบแนวทางการขับเคลื่อนภารกิจขององค์กรและแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรที่สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติ โดยนโยบายในการบริหารทรัพยากรบุคคลของ สพธอ. (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมของบุคลากรในทุกมิติเพื่อเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล พร้อมปรับปรุงแนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการบริหารทรัพยากรบุคคลตามข้อบังคับคณะกรรมการกำกับ สพธอ. ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ พร้อมยึดมั่นในการมีธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงาน ให้ความสำคัญกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ซึ่งสรุปหัวข้อสำคัญตามนโยบายการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล ปี ๒๕๖๖ ดังนี้

- ๑) การวางแผนกำลังคน
- ๒) การสรรหาค้นคนเก่งเพื่อปฏิบัติงานตามภารกิจของหน่วยงาน
- ๓) การพัฒนาบุคลากร
- ๔) การสร้างทางก้าวหน้าในสายอาชีพ
- ๕) การพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๖) การบรรจุและแต่งตั้งบุคลากร

- ๗) การประเมินผลการปฏิบัติงาน
- ๘) การส่งเสริมจริยธรรมและรักษาวินัยของบุคลากรในหน่วยงาน

๔. ปัจจัยประกอบในการพิจารณาวางแผนการผลิตกำลังคน

๔.๑ โครงสร้างประชากรโลก

องค์การสหประชาชาติ (UN) คาดการณ์ว่าใน ๓ ทศวรรษข้างหน้า โครงสร้างประชากรโลกและแต่ละภูมิภาคจะแตกต่างกันอย่างมาก โดยภูมิภาคเอเชียกลางและเอเชียใต้จะกลายเป็นภูมิภาคที่มีประชากรมากที่สุดในโลกภายในปี ๒๐๓๗ แชนจ์หน้าแชมป์ปัจจุบันอย่างเอเชียตะวันออกและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปได้ ขณะที่อินเดียก็คาดว่าจะแซงหน้าจีนขึ้นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลกตั้งแต่ปี ๒๐๒๓

รายงานใน World Population Prospects ๒๐๒๒ ยังคาดว่าจำนวนประชากรในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะแตะจุดสูงสุดภายในกลางปี ๒๐๓๐ ก่อนจะค่อยๆ ลดลง ขณะที่ยุโรปและอเมริกาเหนือคาดว่าจะมีขนาดประชากรถึงจุดสูงสุดและจะเริ่มประสบกับจำนวนประชากรที่ลดลงตั้งในช่วงปลายทศวรรษ ๒๐๓๐ เนื่องจากระดับการเจริญพันธุ์ที่ต่ำอย่างต่อเนื่องสวนทางกับหลายประเทศบริเวณตอนใต้ของทะเลทรายซาฮารา ทวีปแอฟริกาที่คาดว่าจะมีจำนวนประชากรขยายตัวต่อเนื่อง ขณะที่ ๔๖ ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (LDCs) ก็กลายเป็นหนึ่งในกลุ่มประเทศที่มีจำนวนประชากรขยายตัวเร็วที่สุดในโลก โดยคาดว่าจำนวนประชากรจะเพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่าระหว่างปี ๒๐๒๒-๒๐๕๐ ท่ามกลางทรัพยากรที่มีจำกัด และ ก่อให้เกิดความท้าทายต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้วย

ตามข้อมูลจากรายงานยังระบุว่า ในปี ๒๐๒๐ นับเป็นครั้งแรกตั้งแต่ปี ๑๙๕๐ ที่อัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรลดลงต่ำกว่า ๑ % ต่อปี และคาดว่าจะชะลอตัวต่อไปตลอดสิ้นศตวรรษนี้แม้ว่าจำนวนประชากรโลกอาจเพิ่มขึ้นแตะประมาณ ๘.๕ พันล้านคนในปี ๒๐๓๐ และแตะเป็น ๙.๗ พันล้านคนในปี ๒๐๕๐ ก็ตาม อย่างไรก็ตาม ประเมินการดังกล่าวสะท้อนว่า ยุคของการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประชากรกำลังจะสิ้นสุดลง เพราะประชากรวัยทำงานจะเติบโตช้ากว่าหรืออาจลดลงในประเทศส่วนใหญ่ทั่วโลก

การเปลี่ยนแปลงทางประชากรศาสตร์ยังมีผลกระทบต่อมิติทางภูมิรัฐศาสตร์ด้วย เนื่องจากประเทศตะวันตกหลายแห่งต่างระแวงระวังอิทธิพลของจีนอยู่แล้ว โดยเฉพาะอิทธิพลทางเศรษฐกิจ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงทางประชากรดังกล่าวอาจเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคครั้งใหญ่ท่ามกลางการเติบโตระดับปานกลางในอเมริกาและโอเชียเนีย และการเติบโตในระดับสูงในเอเชียใต้ เอเชียตะวันตก เอเชียกลาง ตลอดจนจนส่วนใหญ่ของแอฟริกา จากประมาณการเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความท้าทายที่ประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อาจจะเป็นเกาหลีใต้ ญี่ปุ่น หรือจีน รวมไปถึงประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อีกกำลังเผชิญ เนื่องจากประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาคนี้กำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้สัดส่วนกำลังแรงงานที่ภาคผลิตต้องการอาจลดลง ผู้ผลิตต่างๆ อาจหันไปให้ความสนใจกับภูมิภาคที่มีกำลังแรงงานขยายตัวมากขึ้นแทนได้ อัตราการเติบโตของประชากรที่ชะลอตัวในประเทศ

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ยังอาจส่งผลกระทบต่อการบริโภค ซึ่งเป็นอีกหนึ่งตัวขับเคลื่อน และปัจจัยดึงดูดการลงทุนสำคัญของเศรษฐกิจหลายประเทศด้วย

๔.๒ โครงสร้างประชากรไทย

ประเทศไทยหลายภาคส่วนได้เริ่มตระหนักและเห็นความสำคัญของการก้าวเข้าสู่สังคมสูงอายุ เนื่องจากเกรงว่า อัตราภาวะเจริญพันธุ์ (Total Fertility Rate: TFR) ของไทยที่กำลังลดลงอย่างรวดเร็ว จะไม่เอื้อต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยแนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงที่ผ่านมา ได้ส่งผลให้อัตราเจริญพันธุ์รวมของประเทศลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ประเทศไทย มีการตายมากกว่าการเกิดเป็นครั้งแรก (อ้างอิงสถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง) โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ (เดือนมกราคมถึงธันวาคม) ประเทศไทยมีการตายมากกว่าการเกิด ๑๙,๐๘๐ คน ในขณะที่ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ประเทศไทยยังมีการเกิดมากกว่าการตายอยู่ถึง ๘๕,๙๓๐ คน

ประชากรวัยสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วที่เห็นได้ชัดเจนในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๖๓ หลังจากปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ไปแล้วประชากรที่มีอายุเกิน ๔๕ ปีขึ้นไปจะเป็นกลุ่มประชากรที่คาดว่าจะเติบโตเพิ่มจำนวนมากขึ้น และหลังจากปี พ.ศ. ๒๕๘๓ เป็นต้นไปจะเป็นการเพิ่มขึ้นของประชากรที่มีอายุมากกว่า ๖๕ ปีเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงประชากรทางโครงสร้างอายุและผลกระทบ ดังนี้

- ๑) แนวโน้มการเกิดลดลงอย่างต่อเนื่อง
- ๒) ประชากรวัยทำงานลดลง
- ๓) ประชากรสูงวัยมากขึ้น

การเปลี่ยนแปลงประชากรด้านการกระจายตัวทางภูมิศาสตร์ แรงงานข้ามชาติช่วยให้ตลาดแรงงานมีความยืดหยุ่นมากขึ้น แต่แรงงานเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะมาอาศัยอยู่ระยะยาวทำให้กลายเป็นแรงงานถาวรที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แม้ว่าแรงงานเหล่านี้จะขาดเอกสารรับรองสถานภาพหรือมีเพียงใบอนุญาตทำงานชั่วคราวก็ตาม ความหนาแน่นของแรงงานต่างชาติในภาคเกษตรและประมง รวมทั้งงานก่อสร้าง งานบริการ แรงงานในครัวเรือน และงานบริการอื่นๆ แสดงให้เห็นถึงบทบาทของแรงงานเหล่านี้ที่เข้ามาทดแทนแรงงานไทยในงานทักษะต่ำ ภาคการเกษตร หรืองานที่มีความเสี่ยงอื่นๆ (งานยาก งานสกปรก และงานอันตราย) จึงมีความจำเป็นที่ต้องหามาตรการเพื่อยกระดับทักษะของคนงานเหล่านี้และให้บุตรหลานของพวกเขาได้รับการศึกษา เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเป็น "บุคคลชั้นสอง" ในสังคมไทย

จำนวนประชากรในประเทศไทยทั้งประเทศ ๖๖.๐๙ ล้านคน (ปี ๒๕๖๕) แยกตามช่วงอายุ (ปี ๒๕๖๕) อายุ ๐ - ๑๔ ปี ชาย ๕,๔๕๔,๕๓๙ คน หญิง ๕,๑๕๑,๘๒๕ คน คิดเป็น ๑๖.๐๕ % อายุ ๑๕-๒๔ ปี ชาย ๔,๒๒๑,๗๔๙ คน หญิง ๔,๐๒๓,๖๖๘ คน คิดเป็น ๑๒.๔๘ % อายุ ๒๕-๕๔ ปี ชาย ๑๔,๗๑๒,๕๗๙ คน หญิง ๑๕,๐๐๕,๙๖๑ คน คิดเป็น ๔๔.๙๗ % อายุ ๕๕-๖๔ ปี ชาย ๔๑,๓๖,๐๖๓ คน หญิง ๔,๗๔๘,๒๔๘ คน คิดเป็น ๑๓.๔๔ % อายุ ๖๕ ปีขึ้นไป ชาย ๓,๗๔๕,๖๘๕ คน หญิง ๔,๘๙๐,๑๕๘ คน คิดเป็น ๑๓.๐๗ % อายุมัธยฐาน ๓๙ ปี (ปี ๒๕๖๓ ประมาณการ) อัตราการเพิ่มของประชากร ๐.๒ % (ปี ๒๕๖๖ ประมาณการ) อัตราการเกิดต่อประชากรพันคน ๑๐.๐๔ (ปี ๒๕๖๖ ประมาณการ) อัตราการตายต่อประชากรพันคน

๗.๘๖ (ปี ๒๕๖๖ ประมาณการ) อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิด (จำนวนปีเฉลี่ยที่คาดว่าบุคคลที่เกิดมาแล้วจะมีชีวิตต่อไปอีกกี่ปี) (ปี ๒๕๖๖ ประมาณการ) ชาย ๗๔.๙๒ ปี หญิง ๘๑.๐๕ ปี จำนวนประชากรแยกตามที่อยู่อาศัยในเขตเมือง (ปี ๒๕๖๕) กรุงเทพมหานคร ๕.๔๙ ล้านคน นครราชสีมา ๒.๖๓ ล้านคน ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานหรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน (ไตรมาส ๒/๒๕๖๖) ๔๐.๓๐ ล้านคน อัตราการว่างงาน ๑.๑%

หากเปรียบเทียบไทยกับประเทศอื่นในอาเซียน พบว่า ในปี ๒๐๒๓ ไทยมีตัวเลขอายุมัธยฐานสูงเป็นรองจากประเทศสิงคโปร์ ที่มีตัวเลขอายุมัธยฐานสูงถึง ๔๒ ปี ๘ เดือน ขณะที่แนวโน้มในปี ๒๐๗๑ ประชากรไทยอายุมัธยฐานอยู่ที่ ๕๔ ปี ๕ เดือน แขวงหน้าสิงคโปร์ที่มีอายุ ๕๔ ปี ๒ เดือน โดยสรุปแล้ว ข้อมูลอายุมัธยฐาน บ่งบอกความสำคัญของโครงสร้างประชากรที่มีองค์ประกอบในวัยต่างๆ ซึ่งข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติระบุว่า กรณีอายุมัธยฐานต่ำกว่า ๒๐ ปี ถือเป็นประชากรวัยเยาว์ (Young population) กรณีอายุมัธยฐาน ๒๐-๒๙ ปี ถือเป็นประชากรวัยกลาง (Median aged population) และหากอายุมัธยฐาน ๓๐ ปี ขึ้นไป ถือเป็นประชากรสูงอายุ (Aged population)

๔.๓ การเกี่ยวข้องกันของความเป็นเมืองและชุมชน

ชุมชนเมืองและชนบทของสังคมไทยมีความต่างหลากหลายประการ ทั้งเรื่องความเป็นอยู่ วิถีชีวิต อาหารการกิน ความสะดวกสบาย ความเจริญ ด้านสาธารณสุข ด้านการเข้าถึงการบริการต่าง ๆ การตั้งถิ่นฐานส่วนใหญ่จัดเป็นเมืองเพราะว่าถ้าพบผู้คนที่อยู่มาก ๆ หรือมีความเจริญรุ่งเรือง ในขณะที่พื้นที่ชนบทเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ มีผู้น้อย ผู้คนเลือกที่จะอยู่ในเมืองมากกว่าชนบทเนื่องจากความเจริญรุ่งเรืองในเมืองก็มีมากกว่าชนบท วิถีชีวิตในเมืองก็ดีกว่าชนบท อาหารการกินก็ดีกว่า การงานหรืออาชีพต่าง ๆ ก็สามารถเลือกทำหรือหาได้ง่ายกว่าชนบท จึงทำให้มีความสนใจที่จะพัฒนาหรือให้ความสำคัญกับในเมืองมากกว่าชนบท ทั้งที่ชุมชนชนบทมีอะไรมากมายกว่าที่เราคิด

ในทางสังคมวิทยาแบ่งชุมชนออกเป็น ๒ แบบ คือ ชุมชนชนบท (Rural) และเมือง (Urban) และราชบัณฑิตยสถาน (๒๕๒๔: ๓๑๖,๔๐๘) ได้ให้ความหมายของคำว่า ชนบทและเมืองไว้ดังนี้

๑) ชนบท หมายถึง ส่วนที่อยู่นอกเขตเมืองหรือเขตเทศบาล มีประชากรที่เลี้ยงชีพด้วยการเกษตรกรรมเป็นสำคัญ มีระเบียบสังคมที่สอดคล้องกับลักษณะชุมชนแบบหมู่บ้าน ตั้งบ้านเรือนเป็นกลุ่มก้อน หรือกระจัดกระจายตามลักษณะภูมิประเทศหรือตามประเพณีนิยม

๒) เมือง เป็นชุมชนแบบหนึ่ง เช่น ในสหรัฐอเมริกา ชุมชนเมือง ก่อน พ.ศ. ๒๔๕๓ หมายถึงเขตที่มีจำนวนประชากรตั้งแต่ ๘,๐๐๐ คนขึ้นไป แต่หลังจากปี พ.ศ. ๒๔๕๓ หมายถึงเขตที่มีจำนวนประชากรตั้งแต่ ๒,๕๐๐ คนขึ้นไป ส่วนในประเทศไทยกำหนดให้เขตเทศบาล ที่มีจำนวนประชากรตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ คนขึ้นไป เป็นเขตเมือง

เนื่องจากชนบทและเมืองมีความแตกต่างกันทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ประชากร และสิ่งแวดล้อม นักสังคมวิทยาจึงได้อธิบายความแตกต่างระหว่างชุมชนชนบทและเมืองในด้านต่าง ๆ ไว้ดังนี้ (Sorokin and Zimmerman, ๑๙๒๙: ๕๖-๕๗)

๑) ด้านอาชีพ (Occupation) ชนบท เป็นชุมชนที่ประกอบด้วยประชากรและครอบครัวที่ประกอบอาชีพการเกษตร ส่วนอาชีพอื่น ๆ มีน้อยกว่าอาชีพเกษตรกรรม เมือง ประชากรส่วนใหญ่

มีอาชีพเกี่ยวกับเครื่องจักรกล อุตสาหกรรม การค้าพาณิชยกรรม นักวิชาการ การปกครอง และอาชีพอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เกษตรกรรม

๒) ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) ชนบท เป็นสิ่งแวดล้อมที่เกิดตามธรรมชาติและมียุทธูปถัมภ์ ต่อสิ่งแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติโดยตรง เมืองสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่เป็นสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นและมียุทธูปถัมภ์ต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ประชาชนห่างไกลจากสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ

๓) ด้านขนาดของชุมชน (Size of community) ชนบท เป็นชุมชนของเกษตรกรขนาดเล็ก ๆ แต่ใช้พื้นที่ขนาดใหญ่ในการประกอบอาชีพ เมืองเป็นชุมชนขนาดใหญ่ ขนาดของชุมชนจะมีความสัมพันธ์กับความเป็นเมือง

๔) ด้านความหนาแน่นของประชากร (Density of population) ชนบท ความหนาแน่นของประชากรในชนบทจะต่ำกว่าในเมือง เมืองความหนาแน่นของประชากรสูงกว่าชนบท และมีความสัมพันธ์กับความเป็นเมือง

๕) ด้านความต่างแบบกันหรือความเป็นแบบเดียวกันของประชากร (Heterogeneity and homogeneity of population) ชนบทประชากรมีความเป็นแบบเดียวกันในลักษณะของเชื้อชาติ และความรู้สึกทางสังคม เมืองประชากรมีความต่างแบบกันมาก และความเป็นเมืองจะมีความสัมพันธ์กับความต่างแบบของประชากร

๖) ด้านความแตกต่างทางสังคมและการแบ่งชั้นทางสังคม (Social differentiation and stratification) ชนบทมีความแตกต่างทางสังคมและการแบ่งชั้นทางสังคมน้อย เมืองมีความแตกต่างทางสังคมและการแบ่งชั้นทางสังคมมาก

๗) ด้านการเคลื่อนที่ทางสังคม (Social mobility) ชนบท การเปลี่ยนแปลงในด้านที่อยู่อาศัย อาชีพ และอื่น ๆ มีการเปลี่ยนแปลงน้อย ส่วนการย้ายถิ่นจะเป็นในลักษณะจากชนบทไปสู่เมือง เมืองมีการเคลื่อนที่ทางสังคมมากกว่าชนบท การเคลื่อนที่ทางสังคมจะมีความสัมพันธ์กับความเป็นเมือง โดยปกติจะมีการย้ายถิ่นจากชนบทเข้ามาอยู่ในเมือง แต่ถ้าเกิดเหตุการณ์วิกฤต คนในเมืองจะมีการอพยพจากเมืองไปสู่ชนบท

๘) ด้านระบบของการกระทำระหว่างกัน (System of interaction) ชนบท มีการติดต่อและสื่อสารกันน้อยกว่าคนในเมือง มีการติดต่อและมีความสัมพันธ์แบบปฐมภูมิ (Primary relation) ความสัมพันธ์จะเป็นแบบส่วนตัวง่าย ๆ แต่จริงจัง เมืองมีการติดต่อและสื่อสารกันมาก อาณาเขตของการกระทำระหว่างกันกว้างมากกว่าในชนบท มีการติดต่อและมีความสัมพันธ์แบบทุติยภูมิ (Secondary relation) ไม่มีความเป็นกันเอง ความสัมพันธ์คงอยู่เพียงระยะเวลาสั้น ๆ รูปแบบความสัมพันธ์มีความซับซ้อน ยุ่งยาก ผิดเพี้ยน และมีแบบ

๔.๔ โมเดลเศรษฐกิจ บีซีจี (BCG Economic Model)

รัฐบาลประกาศขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นวาระแห่งชาติปี ๒๕๖๔-๒๕๖๙ เป็นนโยบายขับเคลื่อนประเทศล่าสุด ความหมายของโมเดล BCG เป็นรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจแบบใหม่

ซึ่งต่อยอดจากโมเดลเดิมที่รัฐบาลพยายามผลักดันกันอยู่แต่ต้องสอดคล้องกับหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วย โดยโมเดล BCG ประกอบด้วยเศรษฐกิจหลัก ๓ ด้านที่จะต้องขับเคลื่อนไปพร้อมกัน ได้แก่ B = เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) เป็นการนำความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาพัฒนาต่อยอดจากฐานความเข้มแข็งเดิม นั่นก็คือทรัพยากรชีวภาพหรือการผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า เช่น การพัฒนาพันธุ์ข้าวที่มีธาตุอาหารสูง เป็นต้น C = เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) การนำทรัพยากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและที่สำคัญคือการมุ่งไปที่การลดปริมาณของเสียให้น้อยลงหรือเท่ากับศูนย์ ด้วยกระบวนการผลิต G = เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) การมุ่งเน้นการลดผลกระทบต่อโลกอย่างยั่งยืนโดยเฉพาะความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้เอนไซม์จากจุลินทรีย์เพื่อการฟอกกระดาษ การใช้สารชีวภัณฑ์กำจัดแมลงศัตรูพืชทดแทนการใช้สารเคมี เป็นต้น

๔.๖ องค์กรเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD)

บทบาทหลักของ OECD คือ การปรับปรุงเศรษฐกิจโลกและส่งเสริมการค้าโลก เป็นทางออกสำหรับรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ในการทำงานร่วมกันเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน ซึ่งรวมถึงการทำงานร่วมกับประเทศประชาธิปไตยที่มีความมุ่งมั่นร่วมกันในการปรับปรุงเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของประชากร

ความสำคัญ OECD ต่อรัฐบาลทั่วโลก เป็นการปรับปรุงความเชื่อมั่นในตลาดและสถาบันให้มีสุขภาพการคลังสาธารณะที่ดีเพียงพอเพื่อให้บรรลุการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนในอนาคต บรรลุการเติบโตด้วยนวัตกรรม กลยุทธ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของเศรษฐกิจที่กำลังพัฒนา จัดหาทรัพยากรให้ผู้คนเพื่อพัฒนาทักษะที่ต้องการเพื่อสร้างประสิทธิผล

ประเทศไทยมีความร่วมมือกับ OECD ผ่านโครงการ Thailand-OECD Country Programme และเป็นสมาชิก OECD Development Centre ซึ่งเป็นประโยชน์ในการยกระดับมาตรฐานนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ของไทยให้ทัดเทียมสากล อีกทั้งยังมีส่วนช่วยยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของไทย รวมทั้งส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล ความโปร่งใส และการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย โดยไทยได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจร่วมกับองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ในการจัดทำโครงการ Country Programme หรือ CP ซึ่งมีระยะเวลาในการดำเนินการ ๒ – ๓ ปี มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

- ๑) การรับรองตราสารทากฎหมาย
- ๒) การจัดทำ Policy Reviews ในสาขาต่าง ๆ
- ๓) การเพิ่มการมีส่วนร่วมของหน่วยงานไทยใน OECD ในฐานะสมาชิกหรือผู้สังเกตการณ์ในคณะกรรมการด้านต่าง ๆ

๔) การส่งเจ้าหน้าที่ของไทยไปทำงานร่วมกับ OECD ในลักษณะ Secondment (การให้บุคลากรของหน่วยงานได้มีโอกาสเปลี่ยนจากการปฏิบัติงานที่ทำอยู่ประจำไปปฏิบัติงานที่หน่วยงานอื่นเป็นการชั่วคราว) โดยมีประเด็นความร่วมมือที่สนับสนุนการขับเคลื่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒

มีโครงการภายใต้ CP ทั้งสิ้นจำนวน ๑๖ โครงการ แบ่งออกเป็น ๔ เสา ได้แก่

- ๑) ธรรมชาติภาคภูมิรัฐและความโปร่งใส
- ๒) สภาพแวดล้อมทางธุรกิจและความสามารถในการแข่งขัน
- ๓) ประเทศไทย ๔.๐
- ๔) การเติบโตอย่างทั่วถึง

๔.๗ Digital Future Interactive Technology

Disruption คือ อะไรก็ตามที่ทำให้การทำธุรกิจในรูปแบบปัจจุบันไม่สามารถคงอยู่ได้ ที่เห็นได้ชัดก็มีทั้งอุตสาหกรรม สื่อสารมวลชนที่เปลี่ยนทิศทางไปเป็นสื่อออนไลน์ การคมนาคมกับบริการผ่านทางแอปพลิเคชัน หรือการค้าผ่านทางหน้าร้านดิจิทัล ซึ่งในธุรกิจทั้งหลาย เมื่อมองลึกลงไป สิ่งที่ทำให้เรื่องเหล่านี้เกิดขึ้นได้ก็คือเทคโนโลยี เป็นที่มาของ Digital Transformation ซึ่งหมายถึงการปรับเปลี่ยนอย่างไรให้สามารถแข่งขันในโลกยุคดิจิทัลได้ และไม่ใช่เรื่องของอุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่งโดยเฉพาะ แต่มันเกิดขึ้นทั่วโลก จะเร็วหรือช้าก็เท่านั้น จึงเป็นสัญญาณที่ว่าตำราการบริหารธุรกิจแบบเก่าที่เกิดขึ้นมาเป็นร้อยปีอาจจะใช้งานได้ไม่เต็มที่เหมือนแต่ก่อน “คนที่ทำธุรกิจเดี๋ยวนี้ มันก็น่าคิดว่า ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงใหญ่ ๆ ก็จะมี White Space ขึ้นมา โอกาสที่เราจะเติบโตได้สูงมาก ถ้าเราคิดออกว่าในโลกใบใหม่นี้เราจะทำอะไรได้”

เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่นำมาสู่การเปลี่ยนแปลง Disruption โลกยุคใหม่ที่กำลังจะมาสร้างความเปลี่ยนแปลงภายใน ๒-๓ ปีนี้ แบ่งเป็น ๔ หัวเรื่องใหญ่ ๆ ได้แก่

๑) Distributed Ledger หรือตัวกลางบันทึกข้อมูลในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นพื้นฐานของ Blockchain จากเดิมที่ข้อมูลของบุคคลถูกกระจายไปยังสถานที่ต่าง ๆ เช่น ข้อมูลสุขภาพอยู่กับโรงพยาบาล ข้อมูลทางการเงินอยู่กับธนาคาร แต่ด้วยเทคโนโลยีตัวนี้ จะทำให้ข้อมูลอยู่กับผู้ใช้งาน ซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลตัวจริงทั้งหมด ไม่ใช่ผู้ให้บริการ (service provider) รายใดรายหนึ่ง ซึ่งจะส่งผลให้รูปแบบการทำธุรกิจในอนาคตเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง เจ้าของข้อมูลจะเป็นผู้ควบคุมหรือเปิดเผยข้อมูลเมื่อต้องการใช้งาน

๒) Tokenization นั่นคือวัตถุต่าง ๆ สามารถมีตัวตนขึ้นมาได้ในโลกดิจิทัล และเป็นเสมือนตัวแทนของมูลค่าได้ด้วย สามารถซื้อขายได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านคนกลางเหมือนในอดีต พร้อมกันนั้นเราก็สามารถตรวจสอบกลับไปถึงที่มาหรือเส้นทางการขนย้ายของวัตถุแต่ละชิ้นได้ด้วย

๓) เทคโนโลยี ๕ G จะทำให้โลกมีเครือข่ายที่สามารถส่งต่อข้อมูลได้ปริมาณมากและรวดเร็วกว่าเดิม บวกกับระบบเซ็นเซอร์ที่ราคาถูกลงมาก จนทำให้การสื่อสารเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วทั้งกับมนุษย์และระหว่างอุปกรณ์ด้วยกันเอง

๔) AI (Artificial Intelligence) หรือปัญญาประดิษฐ์

๔.๘ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

Sustainable Development Goals (SDGs) แปลเป็นไทยคือ “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน” เป็นการพัฒนาที่สมดุลกันใน ๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน (Three Pillars of Sustainability) นั่นคือ

สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ยกตัวอย่างให้เห็นภาพง่าย ๆ เช่น การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยว ก็ต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและชีวิตความเป็นอยู่ของคนในบริเวณนั้น ไม่ใช่พัฒนาให้โตแต่เศรษฐกิจมีนักท่องเที่ยวมาเยือนมากมาย แต่สิ่งแวดล้อมป่าเขาถูกทำลายชีวิตคนที่อาศัยในพื้นที่โดนเบียดเบียน เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย โดยองค์การสหประชาชาติแบ่งทั้ง ๑๗ ข้อออกเป็น ๕ มิติได้แก่มิติสังคม (People) มิติเศรษฐกิจ (Prosperity) มิติสิ่งแวดล้อม (Planet) มิติสันติภาพและสถาบัน (Peace) และมิติหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ทั้ง ๑๗ ข้อ ๕ มิติต่างเป็นเป้าหมายสำคัญที่ทุกคนในโลกควรเรียนรู้ให้ความสนใจและร่วมกันพัฒนา

มิติสังคม (People) ซึ่งประกอบด้วยเป้าหมาย ๕ ข้อด้วยกัน โดยหลายข้อของ SDGs ในมิติสังคมก็สอดคล้องกับการดำเนินงานของ สอวช. ในการจัดทำข้อเสนอนโยบาย กลไก และมาตรการสนับสนุน เช่น การขจัดความยากจนอย่างตรงจุด ข้อเสนอแนะนโยบาย เรื่อง Lifelong Learning หรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต รายงานการศึกษาการใช้ศักยภาพการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม (อววน.) เพื่อยกระดับการเรียนรู้ของผู้สูงอายุและการยกระดับการเรียนรู้ของเยาวชนนอกระบบการศึกษารวมถึง BCG Economy Model เป็นต้น

เป้าหมายมิติสังคม มีดังนี้

- ๑) ขจัดความยากจน (No Poverty)
- ๒) ขจัดความหิวโหย (Zero Hunger)
- ๓) การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Good Health And Well-Being)
- ๔) การศึกษาที่เท่าเทียม (Quality Education)
- ๕) ความเท่าเทียมทางเพศ (Gender Equality)

๔.๙ คุณสมบัติของบุคคลเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลก

บุคลากรในปัจจุบันไม่เพียงต้องทำงานเก่ง แต่ต้องพร้อมที่จะรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาด้วย หน้าที่หลักของงานบริหารงานบุคคล คือ การสรรหาบุคลากร การพัฒนาบุคลากร รักษาบุคลากร และส่งเสริมให้บุคลากรทำประโยชน์ให้กับองค์กร การทำงานมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นลักษณะของงานที่ทำหรือในส่วนขององค์กร การบริหารงานบุคคลก็เช่นเดียวกัน ต้องพบเจอกับความเปลี่ยนแปลงและรับมือกับสิ่งที่เกิดขึ้นให้ได้ จึงต้องพร้อมที่จะรับมือกับความเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในยุคใหม่จะต้องสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสม ในแต่ละองค์กรมีคนทำงานอยู่หลายรุ่น ตั้งแต่คนทำงาน Generation X, Generation Y มาจนถึง Generation Z ทำให้เกิดแนวคิดที่หลากหลายในแต่ละองค์กร จึงต้องแก้ปัญหาความหลากหลายที่จะเกิด โดยให้คนหลาย ๆ รุ่น หลาย ๆ แนวคิดอยู่ร่วมกันได้ ทำให้ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้โดยเกิดปัญหาน้อยที่สุด ต้องเรียนรู้ว่าแนวทางแบบไหนเหมาะกับคนรูปแบบใด และต้องสร้างแนวทางในการเข้าถึงคนแต่ละกลุ่มอย่างไร องค์กรต้องมีผู้นำที่โดดเด่น มีวิสัยทัศน์และมีภาพลักษณ์ที่น่าเชื่อถือ เพื่อจะนำไปสู่การสร้างเชื่อมั่น จนเป็นที่ยอมรับจากบุคคลภายนอก และถูกกล่าวถึงในแนวทางที่ดี

บุคลากรยุคใหม่จะต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- ๑) สามารถทำงานได้แบบ Multi-Tasks
- ๒) ปรับการทำงานให้ทันสมัยอยู่เสมอ
- ๓) นำเทคโนโลยีมาปรับใช้กับการทำงาน
- ๔) สามารถคิดวิเคราะห์ได้รอบด้าน
- ๕) แก้ปัญหาได้อย่างมีทักษะ
- ๖) สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีในการทำงาน

ปี ๒๐๒๑ และช่วงเวลาต่อจากนี้ เป็นช่วงเวลาที่ต้องเผชิญกับวิกฤตเศรษฐกิจ โครonavirus และความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีมากมาย คุณสมบัติของผู้นำที่ดีในยุคนี้จึงไม่ใช่ผู้นำที่เพียงแค่นำทำตามระบบหรือคู่มือบริหารในช่วงเวลาปกติเท่านั้น แต่ต้องเป็นผู้นำที่รู้จักพลิกแพลง ปรับตัวตามสถานการณ์ สามารถแก้ไขวิกฤตหรือพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสได้ ซึ่ง Adecco ได้คัดเลือก ๗ คุณสมบัติสำคัญของผู้นำที่สร้างการเปลี่ยนแปลง มาเป็นแนวทางในการคัดเลือกผู้บริหารและพัฒนาภาวะผู้นำสำหรับองค์กร ดังนี้

- ๑) Outward Mindset – คิดถึงส่วนรวม
- ๒) Inspirational - สร้างแรงบันดาลใจ
- ๓) Lifelong learning – เรียนรู้อยู่เสมอ
- ๔) Communication – สื่อสารเป็น
- ๕) Emotional Intelligence - ความฉลาดทางอารมณ์
- ๖) Unstructured Problem-Solving - คิดพลิกแพลงแก้ปัญหา
- ๗) Change Management – บริหารจัดการความเปลี่ยนแปลง

๔.๑๐ พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ ๔ ภาค และนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ๔ รูปแบบ

คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๕ มีมติเห็นชอบการกำหนดพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ๔ ภาค และการขับเคลื่อนการดำเนินงาน ๕ ด้าน เพื่อกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และเสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่บริเวณชายแดน รวมทั้ง เพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (กพศ.) เสนอ ดังนี้

๑) การกำหนดพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ (ระเบียงฯ) เห็นชอบการกำหนดพื้นที่โดยมีขอบเขตเป็นระดับจังหวัด ดังนี้

๑.๑ ให้พื้นที่จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูนและจังหวัดลำปาง เป็นระเบียงฯ ภาคเหนือ หรือ Northern Economic Corridor: NEC - Creative LANNA เพื่อพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์หลักของประเทศอย่างยั่งยืน

๑.๒ ให้พื้นที่จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดหนองคาย เป็นระเบียบๆ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือ Northeastern Economic Corridor: NeEC – Bio economy เพื่อพัฒนาเป็นฐานอุตสาหกรรมชีวภาพแห่งใหม่ของประเทศด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ตลอดห่วงโซ่การผลิต

๑.๓ ให้พื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดนครปฐม จังหวัดสุพรรณบุรี และ จังหวัดกาญจนบุรี เป็นระเบียบๆ ภาคกลาง - ตะวันตก หรือ Central - Western Economic Corridor: CWEC เพื่อพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ ด้านอุตสาหกรรมเกษตร การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมไฮเทคมูลค่าสูง เชื่อมโยงกับ กทม. และพื้นที่โดยรอบ และ EEC

๑.๔ ให้พื้นที่จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นระเบียบๆ ภาคใต้ หรือ Southern Economic Corridor: SEC เพื่อพัฒนาเป็นศูนย์กลางของภาคใต้ ในการเชื่อมโยงการค้าและโลจิสติกส์กับพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ และภูมิภาคฝั่งทะเลอันดามัน (BIMSTEC) เป็นฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพและการแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง และเพื่อยกระดับ คุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวสู่นานาชาติ

๒) การขับเคลื่อนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ โดยมีองค์ประกอบการ ๕ ด้าน ดังนี้

๒.๑ การให้สิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกการลงทุน

๒.๒ การพัฒนาห่วงโซ่การผลิตและบริการ

๒.๓ การวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี

๒.๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๕ การพัฒนาแรงงานและสนับสนุนผู้ประกอบการ

๓) ความก้าวหน้าการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ประกอบด้วย

๓.๑ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษใน ๔ ภาค มูลค่าการลงทุนในปี ๒๕๖๔ จำนวน ๑๑๘,๖๓๗ ล้านบาท มีการดำเนินโครงการสำคัญ ทั้งในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การยกระดับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การใช้ประโยชน์อุทยานวิทยาศาสตร์และสถาบันการศึกษาในพื้นที่ และการส่งเสริม และสนับสนุนด้านวิจัยและพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม และ

๓.๒ เขตพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ๑๐ แห่ง ได้แก่ จังหวัดตาก มุกดาหาร สระแก้ว ตราด สงขลา หนองคาย นครราชสีมา เชียงราย นครพนม และกาญจนบุรี มูลค่าการลงทุนรวม (ปี ๒๕๕๘ – เมษายน ๒๕๖๕) จำนวน ๓๖,๘๘๒ ล้านบาท และการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและ ด้านศุลกากรแล้วเสร็จประมาณ ๘๙%

นอกจากพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ ๔ ภาคแล้ว รัฐบาลได้มีนโยบายจัดตั้ง เขตเศรษฐกิจพิเศษ ๔ รูปแบบ ดังนี้

๑) พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก (EEC)

๒) พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ๑๐ จังหวัดชายแดน

๓) พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ๒๒ จังหวัดชายทะเล

๔) พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์

๔.๑๑ โครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC)

โครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) เป็นการลงทุนขนาดใหญ่เพื่อยกระดับการพัฒนาประเทศไปสู่ยุค “ไทยแลนด์ ๔.๐” ได้มีการกำหนดพื้นที่เป้าหมายนำร่อง ๓ จังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออก ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง อีกทั้งยังได้กำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ได้รับการส่งเสริมเพื่อให้เกิดการลงทุนอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค เพื่อเพิ่มศักยภาพรองรับการลงทุนและการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจและการอำนวยความสะดวกต่างๆ ในพื้นที่ รวมทั้งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการจัดระบบการสะสมเทคโนโลยี เพื่ออนาคตที่ยั่งยืนของประเทศไทย EEC ประกาศเขตส่งเสริมเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยนักลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีและสิทธิประโยชน์ด้านอื่นๆ รวมถึงการอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจอีกด้วย โดยได้มีการประกาศรายชื่อเขตส่งเสริมเพื่อกิจการพิเศษที่ประกาศแล้ว ได้แก่ เขตส่งเสริมรูปแบบนิคมอุตสาหกรรม จำนวน ๒๑ แห่ง เขตส่งเสริมรูปแบบอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษเฉพาะด้าน (Cluster) จำนวน ๒ แห่ง

๕. ความเป็นมาและความสำคัญ

ตามนโยบาย ประจําปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ กระทรวงศึกษาธิการมุ่งมั่นดำเนินการภารกิจหลักตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ในฐานะหน่วยงานเจ้าภาพขับเคลื่อนทุกแผนย่อยในประเด็น ๑๒ การพัฒนาการเรียนรู้ และแผนย่อยที่ ๓ ในประเด็น ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต รวมทั้งแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา (ฉบับปรับปรุง) และนโยบายรัฐบาลทั้งในส่วนนโยบายหลักด้านการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย และนโยบายเร่งด่วน เรื่อง การเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ ๒๑ และพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

นอกจากนี้ ยังสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) โดยเฉพาะหมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคตแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ รวมทั้งนโยบายและแผนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนทุกช่วงวัย จะได้รับการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านโอกาส ความเท่าเทียม ความเสมอภาค ความปลอดภัย และมีสมรรถนะที่สำคัญจำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และมีความพร้อมร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดหลักการสำคัญในการประกาศนโยบาย และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจําปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ไว้ดังนี้

- ๑) การจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย
- ๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษา
- ๓) การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษาทุกช่วงวัย
- ๔) การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๕) การส่งเสริมสนับสนุนวิชาชีพครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากรสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

๖) การพัฒนาระบบราชการ และการบริการภาครัฐยุคดิจิทัล

๗) การขับเคลื่อนกฎหมายการศึกษาและแผนการศึกษาแห่งชาติ

โดยเฉพาะนโยบายและจุดเน้นที่ ๔ ของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ มีรายละเอียด ดังนี้

๑) พัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษา และหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น แบบโมดูล (Modular System) มีการบูรณาการวิชาสามัญและวิชาชีพในชุดวิชาชีพเดียวกัน เชื่อมโยงการจัดการอาชีวศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และระบบทวิภาคี รวมทั้งการจัดการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง (Block Course) เพื่อสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank) ร่วมมือกับสถานประกอบการในการจัดการอาชีวศึกษาอย่างเข้มข้นเพื่อการมีงานทำ

๒) ขับเคลื่อนการผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ และยกระดับสมรรถนะกำลังคนตามกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน และมาตรฐานสากล รวมทั้งขับเคลื่อนความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา (Excellent Center) โดยความร่วมมือกับภาคเอกชนและสถานประกอบการในการผลิตกำลังคนที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

๓) พัฒนาสมรรถนะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการ โดยการ Re-skill Up-skill และ New skill เพื่อให้ทุกกลุ่มเป้าหมายมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น พร้อมทั้งสร้างช่องทางอาชีพในรูปแบบหลากหลายให้ครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งผู้สูงอายุ โดยมีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔) ส่งเสริมการพัฒนาแบบทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตามสมรรถนะที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพ และการนำผลการทดสอบไปใช้คัดเลือกเข้าทำงาน ศึกษาต่อ ขอรับประกาศนียบัตรมาตรฐานสมรรถนะการใช้ดิจิทัล (Digital Literacy) การขอรับวุฒิบัตรสมรรถนะภาษาอังกฤษ (English Competency)

๕) จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาการจัดตั้งธุรกิจ (ศูนย์ Start up) ภายใต้อุทยานพัฒนาอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการ และพัฒนาศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา เพื่อการส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการด้านอาชีพทั้งผู้เรียนอาชีวศึกษาและประชาชนทั่วไป โดยเชื่อมโยงกับ กศน. และสถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่สอดคล้องกับการประกอบอาชีพในวิถีชีวิตรูปแบบใหม่

๖) เพิ่มบทบาทการอาชีวศึกษาในการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการและกำลังแรงงานในภาคเกษตร โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) และกลุ่มยุวเกษตรกรอัจฉริยะ (Young Smart Farmer) ที่สามารถรองรับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้

๗) ส่งเสริม และสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคนทุกช่วงวัยเพื่อการมีงานทำ โดยบูรณาการความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกับหน่วยงาน องค์กรทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถาบันสังคมอื่น

๘) พัฒนาหลักสูตรอาชีพสำหรับกลุ่มเป้าหมายผู้อยู่นอกระบบโรงเรียนและประชาชนที่สอดคล้องมาตรฐานอาชีพ เพื่อการเข้าสู่การรับรองสมรรถนะและได้รับคุณวุฒิวิชาชีพตามกรอบ

คุณวุฒิแห่งชาติ รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนรู้และมวลประสบการณ์เทียบโอนเข้าสู่การสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank) ได้

พลตำรวจเอก เพิ่มพูน ชิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คนปัจจุบัน ได้ให้นโยบาย “เรียนดี มีความสุข” มีหลักการในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา ๒ ประเด็นใหญ่ โดยมีจุดเน้นที่สำคัญ คือ การลดภาระครูและบุคลากรทางการศึกษา และการลดภาระนักเรียนและผู้ปกครอง นโยบายด้านการศึกษาโดยภาพรวมที่คณะรัฐมนตรีได้แถลงต่อรัฐสภา ประกอบด้วย

๑) ปฏิรูปการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งส่งเสริมให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ

๒) เสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนตามความถนัด ส่งเสริมการอ่าน เพื่อสร้างอนาคตสร้างรายได้ กระจายอำนาจการศึกษาให้ผู้เรียนได้เข้าถึงการเรียนรู้อย่างทั่วถึง มีอุปกรณ์การเรียนที่เหมาะสมต่อผู้เรียนแต่ละวัย และใช้ระบบเทคโนโลยีการศึกษาสมัยใหม่

๓) จัดทำหลักสูตรและให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับความรู้ความสนใจของผู้เรียน

๔) ส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนาทั้งในด้านสังคม ด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (Applied Science) และการวิจัยขั้นแนวหน้า (Frontier Research) เพื่อต่อยอดให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

๕) การศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของประเทศและการปลูกฝังความรักในสถาบันหลักของชาติเพื่อให้มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของโลกสมัยใหม่อย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม

๖) ความมีคุณภาพของครูทั่วประเทศ รวมไปถึงครูแนะแนว เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับคำแนะนำด้านเนื้อหาของวิชาการและการเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนและประกอบอาชีพ รวมไปถึงการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพใจของนักเรียนทุกคน

๗) ส่งเสริมการสร้างรายได้ให้แก่ นักเรียน นักศึกษาทั้งสายวิชาการและสายอาชีพให้มีรายได้จากวิชาที่เรียน โอกาสฝึกงานระหว่างเรียนเพื่อสร้างบุคลากรที่มีทักษะและความสามารถตรงต่อความต้องการของการจ้างงาน

๘) แก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่เป็นรากฐานสำคัญของความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในสังคมไทย

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๙ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังนี้

๑) ด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ กำหนดเป้าหมายของการดำเนินงานโดย

๑.๑ รักษาเป้าหมายผู้เรียนในระดับ ปวช. การเพิ่มปริมาณผู้เรียนในระดับ ปวส.

๑.๒ ลดปัญหาการออกกลางคัน โดยวางเป้าหมายให้ลดลงร้อยละ ๕ ด้วยการป้องกัน/ดูแลรายบุคคล การวิจัยพัฒนา แก้ไขปัญหารายวิทยาลัย/รายสาขาวิชา การวิเคราะห์

- แก้ปัญหาเชิงระบบ กลุ่มเป้าหมายใน ๕๐ วิทยาลัยที่มีปัญหาการออกกลางคันสูง
- ๑.๓ จัดการเรียนการสอนในระดับพื้นที่และภาพรวมตามความต้องการในแต่ละสาขา
 - ๑.๔ เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าเรียนสายอาชีพด้วยระบบโควตา
 - ๑.๕ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายผู้มีส่วนสำคัญต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในเชิงรุก ซึ่งได้แก่นักเรียน และผู้ปกครอง
- ๒) ด้านการขยายโอกาสในการเรียนอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ
- ๒.๑ จัดอาชีวศึกษาครอบคลุมทุกพื้นที่ สาขาอาชีพ การขยายกลุ่มเป้าหมาย
 - ๒.๒ จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาในรูปแบบกลุ่มจังหวัด ๑๘ กลุ่มจังหวัดและกรุงเทพมหานคร รวม ๑๙ สถาบัน และสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคละ ๑ แห่ง จำนวน ๔ แห่ง
 - ๒.๓ จัดตั้งสถานศึกษาอาชีวะอำเภอในกลุ่มอำเภอชั้นหนึ่ง
 - ๒.๔ ส่งเสริมการจัดอาชีวะชายแดนใต้สู่สันติสุข ศูนย์ฝึกอบรมอาชีวะ อาชีวะสองระบบ และการจัดหลักสูตรอาชีวะท้องถิ่น และสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส
 - ๒.๕ มุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาที่เป็นนโยบายรัฐบาล และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการจัดอาชีวศึกษาเฉพาะทาง อาทิ ปีโตรเคมี การสร้างเกษตรรุ่นใหม่ คริวไทยสู่ครัวโลก พลังงานทดแทน โลจิสติกส์/รถไฟความเร็วสูง อัญมณี ยานยนต์ ไฟฟ้า เล็กทรอนิกส์ ท่องเที่ยว/โรงแรม ฯลฯ
 - ๒.๖ ขยายกลุ่มเป้าหมายอาชีวะในโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน และอาชีวะเพื่อคนพิการ อาชีวะวัยแรงงาน อาชีวะสูงวัย อาชีวะเพื่อสตรี อบรมระยะสั้น/ตลาดนัดอาชีพ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เทียบโอนความรู้และประสบการณ์ เพื่อต่อยอดและพัฒนาทักษะทั้ง Upgrade Skills และ Re Skills ร่วมจัดอาชีวศึกษาในสถานพินิจ เรือนจำ ค่ายทหาร และ อปท. ฯลฯ
 - ๒.๗ สนับสนุนให้หน่วยงาน/องค์กร ร่วมจัดอาชีวศึกษาซึ่งได้แก่ สถานประกอบการ อปท. และภาคเอกชนจากสาขาอาชีพต่างๆ ฯลฯ
 - ๒.๘ จัดอาชีวะทางเลือก อาชีวะทายาท วิทยาลัยอาชีวศึกษารฐานวิทยาศาสตร์ อาชีวะอินเตอร์ และอาชีวะเทียบโอนประสบการณ์
 - ๒.๙ เพิ่มช่องทางการเรียนอาชีวศึกษาด้วย อาชีวะทางไกล และเครือข่ายวิทยุเพื่อการศึกษาและพัฒนาอาชีพ (R-radio network)
- ๓) ยกระดับคุณภาพการจัดอาชีวศึกษา
- ๓.๑ ระดับสถานศึกษา และระดับห้องเรียน ส่งเสริมคุณภาพและสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการจัดอาชีวศึกษา โดยพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง Constructionism, Project Based Learning Authentic

- Assessment, การเพิ่มพูนทักษะประสบการณ์จากการเรียนในสถานที่จริง/
สถานการณ์จริง
- ๓.๒ ระดับผู้เรียน ยกกระดับความสามารถของผู้เรียนเพื่อให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา มีขีด
ความสามารถในการแข่งขันทั้งสมรรถนะหลัก (Core Competency) และ
สมรรถนะการทำงานตามตำแหน่งหน้าที่ (Function Competency)
- ๓.๓ เตรียมผู้เรียนสู่การเป็นประชาคม ASEAN โดยการเพิ่มจำนวนสถานศึกษา English
Program (EP) Mini English Program (MEP) ทุกจังหวัด ใช้หลักสูตร/สื่อ
ต่างประเทศ สนับสนุนการฝึกงานต่างประเทศ/บริษัทต่างประเทศและในประเทศ
ยกระดับทักษะด้านภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาประเทศคู่ค้า
จัดระบบ Sister School ทุกประเทศใน ASEAN
- ๔) ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
- ๔.๑ ด้านบริหารทั่วไป ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการได้แก่
Web Portal, E-office และ Data based รวมทั้งการปรับภาพลักษณ์เชิงบวก
- ๔.๒ ด้านงบประมาณ ใช้แนวทาง Strategic Performance, Based Budgeting: SPBB
และ Formula Funding
- ๔.๓ ด้านบริหารงานบุคคล สร้างเครือข่ายครู/สมาคมวิชาชีพ จัดหาลูกจ้าง พนักงานราชการ
ให้เพียงพอ รวมทั้งการพัฒนากระบวนการบริหารงานบุคคลของสถาบันการอาชีวศึกษา
- ๔.๔ ด้านการสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อพัฒนา
การจัดอาชีวศึกษา

ว่าที่ร้อยตรี ธนุ วงษ์จินดา เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา ได้กำหนดนโยบายในการขับเคลื่อนการสร้างและพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงเพื่อเป็น
กำลังหลักสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ภายใต้แนวนโยบายของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นางสาวตรีนุช เทียนทอง โดยได้กำหนดนโยบายหลัก ๕ เรื่องสำคัญ
คือ ยกกระดับคุณภาพอาชีวศึกษา (Quality) ยกกระดับความร่วมมือ (Cooperation) ขยายโอกาส
การอาชีวศึกษา (Equity) เสริมสร้างอาชีวศึกษาปลอดภัย (Safety) และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
(Efficiency) ซึ่งดำเนินการผ่านนโยบาย Quick Win จำนวน ๙ เรื่อง ดังนี้

- ๑) บริหารงานบุคคลและวิถีสถาณะของข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา และข้าราชการพลเรือน
- ๒) ยกกระดับอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในทุกระดับการศึกษา (ปวช., ปวส., ป.ตรี)
- ๓) ยกกระดับโครงการอาชีวะอยู่ประจำ เรียนฟรี มีอาชีพ
- ๔) ขับเคลื่อนโครงการทวิศึกษาแนวใหม่
- ๕) ขับเคลื่อนศูนย์อาชีวะ ช่วยประชาชน (Fix it Center)
- ๖) ขับเคลื่อนศูนย์ความปลอดภัย
- ๗) ปฏิรูปกลุ่มวิทยาลัยเกษตรและประมง

๘) ประชาสัมพันธ์และสร้างภาพลักษณ์อาชีวศึกษา

๙) ปรับปรุงกฎ ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง

เพื่อเป็นการดำเนินการตามนโยบายหลักและนโยบายเร่งด่วนให้เกิดเป็นรูปธรรมโดยบูรณาการงานร่วมกันทั้งระดับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) อาชีวศึกษาภาค (อศภ.) อาชีวศึกษาจังหวัด (อศจ.) สถาบันการอาชีวศึกษา และสถานศึกษาของรัฐและเอกชน รวมทั้งภาคีเครือข่ายซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าว เพื่อเป็นกลไกในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้แต่งตั้งคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา (อ.กรอ.อศ.) ทั้ง ๓๕ กลุ่มอาชีพ ให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพที่เป็นอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อให้ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษาและขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) มีนโยบายในการมุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยการแสวงหาความร่วมมือกับสถานประกอบการที่มีคุณภาพ เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีคุณภาพสูง จากวิสัยทัศน์และแนวคิด คือเป้าหมายสูงสุดในการกำหนดทิศทางการกำหนด concept “ประเทศไทยมั่นคง ร่ำรวย ด้วยมืออาชีพ” ผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสมรรถนะสูง เพื่อการพัฒนาประเทศ ตามพันธกิจ (Mission) ได้แก่

๑) ผลิตและพัฒนากำลังคนสายอาชีพ ให้เป็นกำลังคนที่มีคุณภาพและสมรรถนะสูง ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

๒) เพิ่มโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงระบบการเรียนรู้วิชาชีพ ด้วยรูปแบบวิธีการที่ยืดหยุ่น หลากหลาย ตอบสนองต่อความต้องการในการเรียนรู้และพัฒนาอาชีพของคนทุกช่วงวัย

๓) เสริมสร้างและขยายภาคีเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการระดมทรัพยากร และยกระดับคุณภาพการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ

๔) ยกระดับคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ให้มีความทันสมัย ตอบโจทย์การศึกษาแห่งอนาคต และเชื่อมโยงกับมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานทั้งในระดับชาติและระดับสากล

๕) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะสูงขึ้น

๖) พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้และการบริหารจัดการด้วยดิจิทัลเทคโนโลยี

ข้อเสนอแนะจากคณะ อ.กรอ.อศ. ในทุกเรื่องในทุกกลุ่มอาชีพเน้นมากคือ การจัดการศึกษาในระบบทวิภาคี ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของ สอศ. ในการเร่งขับเคลื่อนและดำเนินการอยู่แล้วโดยยืนยันว่าเป็นเรื่องสำคัญระดับต้นๆ ของสอศ. ซึ่งภาครัฐและภาคเอกชนต้องจัดการศึกษาร่วมกันเรื่องถัดมาเป็นเรื่องของหลักสูตร เรื่องการปรับหลักสูตรให้ทันสมัย ยืดหยุ่น ตรงตามมาตรฐานอาชีพ สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและการพัฒนาประเทศในอนาคตด้วย และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งข้อเสนอแนะของ อ.กรอ.อศ. มีความสอดคล้องกับภารกิจของ สอศ. ที่ได้ดำเนินการ

อย่างเร่งด่วนอยู่แล้ว ส่วนบางเรื่องที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามที่ คณะ อ.กรอ.อศ. เสนอมา สอศ. พร้อมเร่งดำเนินการเพื่อนำเข้าสู่แผนการปฏิบัติและขับเคลื่อนโดยเร็ว ในเรื่องของการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จะพบว่าในระดับ ปวช. จำนวนยังคงที่ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น วุฒิภาวะของผู้เรียนมีความพร้อมค่อนข้างน้อย และสถานประกอบเองมองว่าเด็กเกินไป เป็นต้น แต่ในระดับ ปวส. และระดับปริญญาตรี มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะระดับปริญญาตรีจัดการศึกษาระบบทวิภาคีได้เกือบ ๑๐๐% ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องของการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการอาชีวศึกษา ซึ่ง สอศ. จะเร่งรัดและดำเนินการให้เห็นผลโดยเร็ว

กลุ่มอาชีพ ๓๕ อาชีพ ได้แก่ ๑. กลุ่มอาชีพเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร และดิจิทัลคอนเทนต์ ๒. กลุ่มอาชีพแฟชั่น เครื่องนุ่งห่ม และผลิตภัณฑ์จากผ้า ๓. กลุ่มอาชีพแม่พิมพ์ ๔. กลุ่มอาชีพเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ๕. กลุ่มอาชีพอุตสาหกรรมก่อสร้าง ๖. กลุ่มอาชีพไฟฟ้า ๗. กลุ่มอาชีพพาณิชยน์าวิ ๘. กลุ่มอาชีพโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ๙. กลุ่มอาชีพเทคโนโลยีบริการยานยนต์ ๑๐. กลุ่มอาชีพโรงแรมและท่องเที่ยว ๑๑. กลุ่มอาชีพอัญมณีและเครื่องประดับ ๑๒. กลุ่มอาชีพพลังงานและพลังงานทดแทน ๑๓. กลุ่มอาชีพธุรกิจค้าปลีก ๑๔. กลุ่มอาชีพรถจักรยานยนต์และเครื่องยนต์เล็ก อเนกประสงค์ ๑๕. กลุ่มอาชีพภาคธุรกิจและบริการอาหาร ๑๖. กลุ่มอาชีพปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ๑๗. กลุ่มอาชีพยานยนต์และชิ้นส่วน ๑๘. กลุ่มอาชีพอุตสาหกรรมพลาสติก ๑๙. กลุ่มอาชีพเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น ๒๐. กลุ่มอาชีพการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ ๒๑. กลุ่มอาชีพวิศวกรรมเครื่องจักรกลและงานโลหะ ๒๒. กลุ่มอาชีพเทคโนโลยีอุตสาหกรรมตัวถังและสีรถยนต์ ๒๓. กลุ่มอาชีพไมซ์ (MICE) ๒๔. กลุ่มอาชีพรถไฟความเร็วสูงและระบบราง ๒๕. กลุ่มอาชีพอุตสาหกรรมการบิน ๒๖. กลุ่มอาชีพ ช่างอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ๒๗. กลุ่มอาชีพช่างเชื่อม ๒๘. กลุ่มอาชีพสุขภาพและความงาม ๒๙. กลุ่มอาชีพนิคมอุตสาหกรรมต้นแบบ ๓๐. กลุ่มอาชีพยานยนต์ไฟฟ้า ๓๑. กลุ่มอาชีพแมคคาทรอนิกส์หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ๓๒. กลุ่มอาชีพเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ๓๓. กลุ่มอาชีพธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ๓๔. กลุ่มพัฒนาความร่วมมืออาชีวศึกษาระหว่างประเทศ ๓๕. กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ มีสถานะเป็นนิติบุคคล เป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และเป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีภาระหน้าที่ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่ชำนาญการปฏิบัติการสอน การวิจัย การถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งให้บริการวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ซึ่งมีความจำเป็นต้องกำหนดแผนยุทธศาสตร์เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ รวมทั้งกฎหมาย แผนนโยบายต่าง ๆ ปัจจัยและบริบทอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ทั้งปัจจุบันและในอนาคต

ส่วนที่ ๒ บริบทของ ๔ จังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

๑. สภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ๔ จังหวัดประกอบด้วย จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง ตามลำดับ มีประชากรรวม ๓.๖ ล้านคน (ธันวาคม ๒๕๖๕) มีพื้นที่รวมทั้งหมด ๓๒,๒๖๘,๘๒๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒๐.๑๖ ล้านไร่ (กันยายน ๒๕๖๔) ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๔๕.๖๓ ของพื้นที่ภาคใต้ โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่มากที่สุด คือ ๑๒,๘๘๑,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๘.๐๖ ล้านไร่ รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ๙,๙๔๒,๕๐๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๖.๒ ล้านไร่ จังหวัดชุมพร ๖,๐๑๐,๘๔๙ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓.๘ ล้านไร่ และจังหวัดพัทลุง ๓,๔๒๔,๔๗๓ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒.๑ ล้านไร่ เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีฐานทางการเกษตรขนาดใหญ่ของประเทศ โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจ คือยางพารา ปาล์ม น้ำมัน และผลไม้ มีทรัพยากรธรรมชาติมากมายและหลากหลาย ทั้งป่าเขาเกาะแก่งและชายฝั่งทะเลที่มีความยาวเชื่อมต่อทุกจังหวัด เอื้อต่อการพัฒนาทั้งการเพาะเลี้ยงชายฝั่งและการท่องเที่ยว นอกจากนี้ ยังเป็นพื้นที่ที่มีอารยธรรมเก่าแก่เป็นเมืองสำคัญทางประวัติศาสตร์และสืบทอดประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นมาจนถึงปัจจุบัน จึงเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนาของประเทศโดยมีข้อมูลพื้นฐานของแต่ละจังหวัด ดังนี้

๑.๑ จังหวัดชุมพร

จังหวัดชุมพรตั้งอยู่ตอนบนสุดของภาคใต้ ระหว่างเส้นละติจูดที่ ๑๐ องศา ๒๙ ลิปดาเหนือ และเส้นลองจิจูดที่ ๙๙ องศา ๑๑ ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางรถยนต์ ประมาณ ๔๙๘ กิโลเมตร และเส้นทางรถไฟสายใต้ ประมาณ ๔๗๖ กิโลเมตร มีเนื้อที่ ๓.๗๕ ล้านไร่ หรือ ๖,๐๑๐.๘๔๙ ตารางกิโลเมตร มีขนาดพื้นที่ใหญ่มากเป็นอันดับ ๔ ของภาคใต้ ชุมพรเป็นจังหวัดแรกของภาคใต้ตอนบนฝั่งอ่าวไทย มีรูปพื้นที่เรียวยาวตามแนวเหนือ ใต้ มีความยาวประมาณ ๒๒๒ กิโลเมตร (พฤศจิกายน ๒๕๖๕)

ลักษณะภูมิประเทศ แบ่งออกเป็นพื้นที่ราบตอนกลาง พื้นที่ราบชายฝั่งทะเล และพื้นที่ทางทิศตะวันตก เป็นที่สูงและภูเขา ทิวเขาที่สำคัญ คือ ทิวเขาตะนาวศรี ซึ่งเป็นพรมแดนทางธรรมชาติระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมาร์ ถัดจากแนวที่สูงมาทางด้านตะวันออกเป็นที่ราบตอนกลาง ซึ่งมีลักษณะเป็นที่ราบลูกคลื่นและที่ราบลุ่ม เป็นเขตเกษตรกรรมที่สำคัญของจังหวัด สำหรับพื้นที่ทางตะวันออกเป็นที่ราบชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๒๒๒ กิโลเมตร ลักษณะชายหาดของจังหวัดชุมพรค่อนข้างเรียบมีความโค้งเว้าน้อย ความกว้างของจังหวัด โดยเฉลี่ยประมาณ ๓๖ กิโลเมตร

ภูมิอากาศ จังหวัดชุมพรอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมที่พัดประจำฤดูกาล ๒ ชนิด คือลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ที่พัดพาเอามวลอากาศชื้นจากมหาสมุทรอินเดียมาสู่ประเทศไทย ระหว่างกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม หรือในฤดูฝน ทำให้มีฝนชุกทั่วไป ส่วนลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดพาเอามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีนมาสู่ประเทศไทย และพัดผ่านทะเลจีนใต้และอ่าวไทย พาเอาไอน้ำและความชื้นมาสู่จังหวัดชุมพร ระหว่างกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์

หรือในช่วงฤดูหนาว ทำให้จังหวัดชุมพรมีอากาศเย็นลง กับมีฝนชุกต่อเนื่องอีกระยะหนึ่ง โดยเฉพาะเดือนตุลาคมและพฤศจิกายน

ประชากร

ประชากร ณ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๕ จังหวัดชุมพรมีประชากรทั้งสิ้น ๕๐๙,๕๒๖ คน เป็นชาย ๒๕๑,๒๗๖ คน หญิง ๒๕๘,๒๕๐ คน เป็นวัยเด็ก (๑ - ๑๕ ปี) ร้อยละ ๑๘.๕๗ วัยแรงงาน ร้อยละ ๖๘.๘๗ และผู้สูงอายุ (๖๕ ปีขึ้นไป) ร้อยละ ๑๒.๕๕ และมีความหนาแน่นประชากร ร้อยละ ๘๔.๕๐ ต่อตารางกิโลเมตร

การปกครอง

จังหวัดชุมพร แบ่งเขตการปกครอง เป็น ๘ อำเภอ ๗๐ ตำบล ๗๓๗ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๓ ประเภท ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง ๒ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๖ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๕๐ แห่ง

สภาพทางอุทกวิทยาของจังหวัดชุมพรรวมเรียกว่าลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันออก ซึ่งประกอบด้วยแม่น้ำลำคลองสายสั้นๆ ไหลจากเทือกเขาฝั่งตะวันตกของจังหวัด คือ เทือกเขาตะนาวศรีซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำลงสู่อ่าวไทย

จังหวัดชุมพรมีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายทั้งทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ อนุสรณ์สถานเสด็จในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ เกาะแก่งต่างๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะชุมพร จุดชมวิวยามเช้าที่ พระบรมธาตุสวี ถ้ำรับร่อ (เทพเจริญ) ถ้ำเขาพลู เขาหินสอ และแหล่งท่องเที่ยวชุมชนซึ่งมีวิถีชีวิตของท้องถิ่นแตกต่างกัน เช่น เกาะพิทักษ์ บ้านทอนอม บ้านท้องตมใหญ่ (หมู่บ้านม้าน้ำแห่งเดียวในประเทศ) ฯลฯ มีงานประเพณีและงานประจำปีที่สำคัญ ซึ่งจัดในช่วงเวลาต่างกันไปตลอดปี ได้แก่ งานเทศกาลล่องแพพะโต๊ะเชิงอนุรักษ์ (วันเสาร์และอาทิตย์ที่สองของเดือนกุมภาพันธ์), ประเพณีปิดทองเขาเจดีย์พระใหญ่ (วันมาฆบูชา), งานเปิดโลกทะเลชุมพร (มีนาคม), ประเพณีไทยทรงดำ (มีนาคม เมษายน), งานขึ้นผ้าพระราชทานห่มพระปรางค์วัดประเดิมและงานสัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา (วันวิสาขบูชา), ประเพณีปิดทองแก้สินบนปีขึ้นถ้ำเขาพลู (เมษายน), ประเพณีวิ่งแหวกทะเลสู่เกาะพิทักษ์ (มิถุนายน), งานแห่ผ้าห่มพระบรมธาตุสวี (วันอาสาฬหบูชา), งานประเพณีแห่พระแข่งเรือขึ้นโขนชิงธง ชิงโล่และถ้วยพระราชทาน มรดกแห่งลุ่มน้ำหลังสวน (วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑), ประเพณีส่งตายายทางสายน้ำ (วันแรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐), งานวันสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณในหลวงของเราและจัดแข่งขันเรือยาว ขึ้นโขนชิงธงชิงถ้วยและโล่พระราชทาน (กันยายน), ประเพณีลอยกระทง (วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒), งานเทิดพระเกียรติพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอภิมหากรมหลวงชุมพร เขตอุดมศักดิ์ (ธันวาคม) และงานกาชาดจังหวัดชุมพร (ธันวาคม) เป็นต้น

เศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดชุมพร พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๓ ประกอบด้วย การผลิตภาคเกษตรกรรมฯ มีสัดส่วนร้อยละ ๕๕.๕๒ การบริการ และการท่องเที่ยว มีสัดส่วนร้อยละ ๓๖.๘๔ ภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๗.๖๔ มีรายละเอียด ดังนี้

ภาคเกษตร มีมูลค่า ๖๙.๖๐๑ ล้านบาท ภาคอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๙,๕๗๓ ล้านบาท การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน มีมูลค่า ๕๓๔ ล้านบาท การผลิต มีมูลค่า ๗,๘๗๑ ล้านบาท ไฟฟ้า ก๊าซ ใอน้ำ และระบบ ปรับอากาศ มีมูลค่า ๙๐๘ ล้านบาท การจัดหาหน้า การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย มีมูลค่า ๒๖๐ ล้านบาท การบริการและการท่องเที่ยว มีมูลค่า ๔๖,๑๙๐ ล้านบาท การก่อสร้าง มีมูลค่า ๒,๗๘๘ ล้านบาท การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ฯ มีมูลค่า ๒๐,๘๖๘ ล้านบาท การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า มีมูลค่า ๓,๔๗๗ ล้านบาท ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร มีมูลค่า ๖๗๐ ล้านบาท ข้อมูลข่าวสารและการ สื่อสาร มีมูลค่า ๘๘๔ ล้านบาท กิจกรรมทางการเงินการประกันภัย มีมูลค่า ๔,๖๑๕ ล้านบาท กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ มีมูลค่า ๒,๒๗๘ ล้านบาท กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค มีมูลค่า ๒๔ ล้านบาท กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน มีมูลค่า ๙๒ ล้านบาท การบริหาร ราชการฯ มีมูลค่า ๔,๕๕๘ ล้านบาท การศึกษา มีมูลค่า ๓,๑๖๐ ล้านบาท กิจกรรมด้านสุขภาพและ งานสังคมสงเคราะห์ มีมูลค่า ๒,๓๐๗ ล้านบาท (ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดชุมพร)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product) ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑๒๕,๓๖๔ ล้านบาท ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว ๒๕๐,๘๒๓ บาท

จังหวัดชุมพร จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดดังนี้

“ชุมพรเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจดีและมีคุณค่า มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”

๑.๒ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานีตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของภาคใต้ ห่างจากกรุงเทพฯ โดยทางรถยนต์ ประมาณ ๖๔๕ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๑๓,๐๗๙.๖๑ ตารางกิโลเมตร หรือ ๘,๑๗๔,๗๕๖.๒๕ ไร่ มีเนื้อที่ มากเป็นอันดับ ๖ ของประเทศ และมีพื้นที่มากที่สุดในภาคใต้ฝั่งทะเลด้านอ่าวไทย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความยาวประมาณ ๑๕๖ กิโลเมตร มีเกาะขนาดใหญ่ ได้แก่ เกาะสมุย เนื้อที่ ๒๒๗.๒๕ ตารางกิโลเมตร เกาะพะงัน มีเนื้อที่ ๑๙๔.๒ ตารางกิโลเมตร นอกจากนี้ยังมีหมู่เกาะอ่างทอง และเกาะบริวาร ๔๒ เกาะ เกาะสมุยเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัด ห่างจากฝั่งทะเลประมาณ ๒๐ กิโลเมตร และห่างจากศาลากลาง จังหวัดประมาณ ๘๐ กิโลเมตร

มีลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาประมาณ ๔๙ % ของพื้นที่จังหวัด มีเทือกเขาสูงทอดยาว ตามแนวเหนือใต้ของพื้นที่จังหวัด ลักษณะ ภูมิประเทศดังกล่าว ก่อให้เกิดลุ่มน้ำน้อยใหญ่ รวม ๑๔ ลุ่มน้ำ ลุ่มน้ำที่สำคัญ ได้แก่ ลุ่มน้ำตาปี พุมดวง ท่าทอง ท่ากระจ่าย ไชยา ท่าฉาง พื้นที่ป่าไม้ทั้งหมด ๘,๑๗๔,๗๕๘ ไร่ แยกเป็น ป่าสงวนแห่งชาติ ๒๖ ป่า รวมพื้นที่ ๓,๖๔๓,๕๘๘ ไร่ อุทยานแห่งชาติ ๖ แห่ง รวม พื้นที่ ๑,๔๕๒,๕๘๗.๕๐ ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๔ แห่ง รวมพื้นที่ ๑,๑๓๙,๙๑๖ ไร่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๒ แห่ง รวมพื้นที่ ๔๑,๓๓๑ ไร่ ปัจจุบันพื้นที่ป่าที่ยังคงเป็นสภาพป่าอย่างสมบูรณ์จำนวน ๒,๓๔๕,๕๔๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖๖ ของพื้นที่จังหวัด

ประชากร

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีประชากรทั้งหมด ๑,๐๗๐,๒๔๗ คน (ความหนาแน่น ๗๗.๑ คน/ตร.กม.)

คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๓ ประกอบด้วย ชาย ๕๒๖,๖๙๓ คน หญิง ๕๔๑,๓๑๗ คน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี รองลงมาอำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอพุนพิน และอำเภอพระแสง จำนวนบ้าน ๔๙๓,๖๓๖ ครัวเรือน อาชีพหลักของประชากรจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ ด้านการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง อุตสาหกรรม

การปกครอง

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมี ๑๙ อำเภอ ๑๓๑ ตำบล ๑,๐๗๕ หมู่บ้าน ๕๒๓,๖๑๒ หลังคาเรือน (ณ ธันวาคม ๒๕๖๔) การบริหารงานจังหวัดภายใต้การบริหารจัดการของผู้ว่าราชการจังหวัด มุ่งเน้นการบูรณาการและการเติบโตไปในทิศทางเดียวกัน มีส่วนราชการต่าง ๆ ในจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน หน่วยงานอิสระของรัฐ ๓ หน่วยงาน มีหน่วยการปกครองท้องถิ่น ๓ รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๙๗ แห่ง เทศบาล ๔๐ แห่ง (เทศบาลนคร ๒ แห่ง เทศบาลเมือง ๓ แห่ง เทศบาลตำบล ๓๕ แห่ง)

เศรษฐกิจ

ความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด ประกอบด้วย ๑. สาขาอุตสาหกรรม มีการลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรกของจังหวัด ได้แก่

๑) อุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ประกอบด้วย การแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ เช่น การแปรรูปอัดบ่อน้ำยาไม้ การผลิตไม้อัดและ ปาร์ติเกิลบอร์ดจากไมยางพารา รองลงมาได้แก่ การเลื่อยไม้และไสไม้ และการทำผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนตามลำดับ ปัจจุบันมีเงินลงทุนทั้งสิ้น ๑๔,๓๖๔.๕๗ ล้านบาท จำนวนโรงงานรวมทั้งสิ้น ๒๑๙ โรงงาน คนงานรวมทั้งสิ้น ๑๔,๑๕๐ คน

๒) อุตสาหกรรมอาหารประกอบด้วย การสกัดน้ำมันปาล์มดิบ และการแปรรูป/การเก็บถนอมสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเป็นหลัก รองลงมาได้แก่ การทำกุ้งแห้ง และการผลิตหรือถนอมอาหารพร้อมรับประทานตามลำดับปัจจุบันมีเงินลงทุนรวมทั้งสิ้น ๕,๘๑๖.๘๒ ล้านบาท จำนวนโรงงานรวมทั้งสิ้น ๑๓๕ โรงงาน คนงานรวมทั้งสิ้น ๖,๖๑๙ คน

๓) อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยางประกอบด้วย การแปรรูปยางและผลิตภัณฑ์ยาง เช่น การผลิตยางแท่ง TTR การผลิตยางแท่ง STR ๒๐ และยางแผ่นรมควัน รองลงมาได้แก่ น้ำยางชั้นยางสกริมเครฟ ยางสกริมบล็อก ตามลำดับ ปัจจุบันมีเงินลงทุนรวมทั้งสิ้น ๓,๓๗๗.๘๓ ล้านบาท จำนวนโรงงานรวมทั้งสิ้น ๖๗ โรงงาน คนงานรวมทั้งสิ้น ๖,๖๗๙ คน

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP)

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยพิจารณามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ณ ราคาประจำปีในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่า ขึ้นกับภาคบริการ มีมูลค่า ๑๐๓,๐๔๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๗๗ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมาได้แก่ ภาคเกษตรกรรม มีมูลค่า ๔๒,๔๕๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และภาคอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๓๒,๘๘๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี ๒๕๖๓ (Gross Provincial Product : GPP)

ณ ราคาประจำปี มีมูลค่าเท่ากับ ๑๗๘,๓๘๕ ล้านบาท ลดลงจาก ๒๑๐,๑๔๘ ล้านบาท ในปีที่ผ่านมาเท่ากับ ๓๑,๗๖๒ ล้านบาท มีขนาดใหญ่เป็นลำดับที่ ๑๙ ของประเทศ และเป็นลำดับที่ ๓ ของภาคใต้ รองจากจังหวัดสงขลาและนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย ภาคเกษตร มีมูลค่าเพิ่มเท่ากับ ๔๒,๔๕๗ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๔๑,๓๕๕ ล้านบาท ในปีที่ผ่านมาเท่ากับ ๑,๑๐๓ ล้านบาท ภาคนอกเกษตร มีมูลค่าเพิ่มเท่ากับ ๑๓๕,๙๒๘ ล้านบาท ลดลงจาก ๑๖๘,๗๙๓ ล้านบาท ในปีที่ผ่านมาเท่ากับ ๓๒,๘๖๕ ล้านบาท ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ปี ๒๕๖๓ ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีเท่ากับ ๑๕๕,๑๕๖ บาท ต่อคนต่อปี ลดลงจาก ๑๘๓,๙๙๖ บาท ต่อคนต่อปี เท่ากับ ๒๘,๘๔๐ บาท หรือลดลงร้อยละ ๑๕.๗ เป็นลำดับที่ ๒๒ ของประเทศ และเป็นลำดับที่ ๕ ของภาคใต้รองจากจังหวัดชุมพร ภูเก็ต พังงา และกระบี่

เศรษฐกิจจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี ๒๕๖๖ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๕.๔ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๕.๒ - ๕.๕) เพิ่มขึ้นจากที่ประมาณการไว้เดิม ณ มีนาคม ๒๕๖๖ ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๔.๙ จากการขยายตัวของด้านอุปทานและอุปสงค์

การเกษตรกรรม

พื้นที่ทำการเกษตรของจังหวัดสุราษฎร์ธานีจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ๕,๐๘๑,๑๖๑.๐๘ ไร่ (คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๑๓ ของพื้นที่ทั้งหมด) ประกอบด้วย ไม้ยืนต้น ๔,๖๖๕,๙๐๘ ไร่ ไม้ผล ๒๘๙,๔๔๗ ไร่ สถานที่เพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ ๘๖,๓๙๐ ไร่ พื้นที่นา ๔๑,๘๒๒ ไร่ ทุ่งหญ้าและโรงเรือน เลี้ยงสัตว์ ๑,๖๔๓ ไร่ พืชสวน ๕๙๓ ไร่ เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม ๙๗๙ ไร่ และพืชไร่ ๒,๐๒๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๒๐ ของพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ประกอบด้วย ยางพารา ๒,๓๓๕,๕๐๙ ไร่ ปาล์มน้ำมัน ๑,๓๖๕,๕๘๖ ไร่ มะพร้าว ๘๑,๕๕๐ ไร่ ทุเรียน ๘๑,๕๕๐ ไร่ เงาะ ๒๖,๘๔๙ ไร่

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีโรงงานอุตสาหกรรมประมาณ ๑,๑๑๒ โรงงาน เงินลงทุนประมาณ ๙๔,๙๖๖,๔๕๕,๐๗๒ บาท คนงาน ๓๕,๖๔๓ คน อุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมไม้ยางพารา อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมอาหารทะเลแช่แข็ง เป็นต้น ยางพารา อันดับ ๑ ของภาคใต้ ผลิตมากที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปาล์มน้ำมันอันดับ ๑ ของประเทศ ผลิตมากที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญทางทะเลที่เป็นเกาะ ได้แก่ เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า เกาะนางยวน หมู่เกาะอ่างทอง เกาะแตน ทะเลใน ทะเลสาบกลางภูเขา อยู่บนเกาะแม่ เกาะ ๒ แหล่งท่องเที่ยวสำคัญทางศาสนา วัฒนธรรม และโบราณสถาน ได้แก่ สวนโมกขพลาราม พระพุทธรูปจำลอง (วัดมะเดื่อหวาน) วัดเขาสวรรณประดิษฐ์ วัดเขาถ้ำ (สวนสุวรรณโชติการาม) วัดพระบรมธาตุไชยาราชวรวิหาร วัดรัตนารามหรือ วัดแก้ว พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไชยา

จังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์จังหวัด ดังนี้

“เมืองเกษตรมูลค่าสูง การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข”

๑.๓ จังหวัดนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ทางตอนกลางของภาคใต้ ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๗๘๐ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๙,๙๔๒.๕๐๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖,๒๑๔,๐๖๔ ไร่ มีพื้นที่มากเป็นลำดับที่ ๑๖ ของประเทศ หรือประมาณ ร้อยละ ๑.๙๘ ของพื้นที่ทั้งประเทศ ที่ตั้งของจังหวัดตั้งอยู่ประมาณละติจูดที่ ๙ องศาเหนือ และลองจิจูด ๑๐ องศาตะวันออก ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างไปตามลักษณะ ของเทือกเขานครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นเทือกเขาที่มีความยาวตามคาบสมุทรม เป็นผลให้ลักษณะภูมิ ประเทศของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งได้ เป็น ๓ ส่วน คือ บริเวณเทือกเขาตอนกลาง ได้แก่ บริเวณเทือกเขานครศรีธรรมราช มีอาณาเขตตั้งแต่ตอนเหนือของจังหวัดลงไปถึงตอนใต้สุด คือ เขาหลวง ซึ่ง สูงประมาณ ๑,๘๓๕ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง บริเวณที่ราบชายฝั่งด้านตะวันออก ได้แก่ บริเวณ ถัดจากเทือกเขาตอนกลางไปทางทิศตะวันออก ถึงฝั่งทะเลอ่าวไทย อีกบริเวณ คือ ตั้งแต่อำเภอท่าศาลา ไปทางเหนือ เป็นบริเวณฝั่งแคบๆ ไม่เกิน ๑๕ กิโลเมตร บริเวณที่ราบด้านตะวันตก ได้แก่ บริเวณที่ราบระหว่างเทือกเขานครศรีธรรมราชและเทือกเขาบรรทัด ซึ่งมีลักษณะเป็นเนินเขาอยู่เป็นแห่งๆ มีพื้นที่ป่าไม้ ๑,๑๖๖,๘๗๕ ไร่ คิดเป็น ๑๘.๘๘% ของพื้นที่ ทั้งจังหวัดมีอุทยานแห่งชาติ ๕ แห่งเนื้อที่ ๑,๐๒๘,๖๔๘ ไร่

ลักษณะภูมิอากาศจังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งใกล้เส้นศูนย์สูตรมีภูเขาและเป็นคาบสมุทรมทั้ง ๒ ด้าน คือ ด้านตะวันออกเป็นทะเลจีนใต้ มหาสมุทรแปซิฟิก ด้านตะวันตกเป็นทะเลอันดามันมหาสมุทรอินเดีย ทำให้นครศรีธรรมราชได้รับอิทธิพลลมมรสุมจากมหาสมุทรอินเดีย และพายุหมุนเขตร้อนจากทะเลจีนใต้สลับกัน

ประชากร

จังหวัดนครศรีธรรมราช มีประชากรจำนวน ๑,๕๕๖,๙๐๓ คน แยกเป็น ชาย ๗๗๐,๖๘๖ คน หญิง ๗๘๖,๒๑๗ คน ๕๕๙,๔๙๐ คริวเรือน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด ได้แก่ อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จำนวน ๒๗๑,๖๕๗ คน ๑๐๗,๓๓๘ คริวเรือน และอำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุด คือ อำเภอถ้ำพรรณรา จำนวน ๑๙,๒๖๙ คน ๗,๑๖๘ คริวเรือน

การปกครอง

จังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งเขตการปกครองตามลักษณะพื้นที่ออกเป็น ๒๓ อำเภอ ๑๖๕ ตำบล ๑,๕๕๒ หมู่บ้าน ส่วนราชการส่วนกลาง ๙๗ หน่วยงานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๘๕ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๕๔ แห่ง (แยกเป็นเทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๓ แห่ง และเทศบาลตำบล ๕๐ แห่ง) และองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๓๐ แห่ง

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ๑๘๐,๗๒๗ ล้านบาท ประชากรรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี ๑๑๙,๕๘๙ บาท เป็นอันดับที่ ๗ ของภาคใต้ เป็นลำดับที่ ๓๗ ของประเทศ รายได้สาขาเกษตรกรรมมูลค่า ๔๗,๒๖๓ ล้านบาท ซึ่งมูลค่าการผลิตส่วนใหญ่มาจากพืชเศรษฐกิจหลัก คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล เช่น เงาะ ทุเรียน มังคุด (อันดับ ๑ ของภาคใต้) ที่เหลือเป็นประมง ส่วนภาคที่มีความสำคัญ

รองลงมา คือ ภาคบริการและอื่นๆ และ ภาคอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๔๕ ๒๑.๙๘ ตามลำดับ

ด้านอุตสาหกรรม

ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ - ๓๐ เมษายน ๒๕๖๔ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีโรงงาน อุตสาหกรรมจำนวน ๙๔๔ โรง มีการจ้างงาน ๑๙,๗๑๔ คน เงินลงทุน ๕๘,๔๕๐.๙๐ ล้านบาท ซึ่ง อุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ ๑. อุตสาหกรรมยางพาราและผลิตภัณฑ์ จำนวน ๑๑๖ โรงงาน ๒. อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา จำนวน ๑๒๐ โรงงาน ๓. อุตสาหกรรมสกัดน้ำมันปาล์มดิบ จำนวน ๘ โรงงาน ๔. อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ เป็นโรงงานขนาดใหญ่ มีกำลังการผลิต ๖.๙ ล้านเมตริกตัน/ปี ผลิต และจำหน่ายปูนซีเมนต์ในพื้นที่ภาคใต้

การท่องเที่ยว

ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี ๒๕๖๔ มีสถานที่ท่องเที่ยวจำนวนมาก กระจายอยู่ทุกอำเภอ ปี ๒๕๖๒ มีนักท่องเที่ยวรวม ๓,๗๒๓,๔๗๒ คน รายได้จากการท่องเที่ยว ๑๕,๙๙๖ ล้านบาท ปี ๒๕๖๓ มีนักท่องเที่ยวรวม ๒,๓๗๖,๐๕๖ คน รายได้จากการท่องเที่ยว ๘,๒๑๘ ล้านบาท ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ ๔๘.๖๓

สถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับรางวัลกินรีของจังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ - ๒๕๖๒ รวม ๒๓ รางวัล ที่ได้รับรางวัลยอดเยี่ยม ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาลง บ้านคีรีวง บ้านหนังตะลุงสุชาติ ทรัพย์สิน ศูนย์ส่งเสริมท่องเที่ยวเกษตรช้างกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช

วิสัยทัศน์ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีดังนี้

“นครแห่งอารยธรรม นำอยู่ นำเที่ยว การเกษตรและอุตสาหกรรมยั่งยืน”

๑.๔ จังหวัดพัทลุง

จังหวัดพัทลุงตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทย ระหว่างละติจูดที่ ๗ องศา ๖ ลิปดาเหนือ ถึง ๗ องศา ๕๓ ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ ๙๙ องศา ๔๔ ลิปดาตะวันออก ถึง ๑๐๐ องศา ๒๖ ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางรถยนต์ทางหลวงสายเอเชียทางหลวง (หมายเลข ๔๑) เป็นระยะทางประมาณ ๘๕๖ กิโลเมตร และตามเส้นทางรถไฟเป็นระยะทางประมาณ ๘๔๖ กิโลเมตร ความยาวของจังหวัดจากทิศเหนือไปทิศใต้ประมาณ ๘๓ กิโลเมตรและความกว้าง จากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตกเป็นระยะทางประมาณ ๕๖ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัด ไกล่เคียงลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศ มีลักษณะเป็นภูเขาและที่ราบสูงทางด้านทิศตะวันตก ประกอบด้วย เทือกเขาบรรทัด ถัดมาทางทิศตะวันออกเป็นพื้นที่ราบสลับที่ดอน และเป็นพื้นที่ราบลุ่มจดทะเลสาบสงขลา พื้นที่ทั้งหมด ประมาณ ๓,๔๒๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๑๔๐,๒๙๖ ไร่ เป็นพื้นดิน ๑,๙๑๙,๔๔๖ ไร่ พื้นน้ำ ๒๒๐,๘๕๐ ไร่ เป็นพื้นที่ทางเกษตร ๑,๓๒๗,๒๗๐ ไร่ (๖๒%) พื้นที่ป่า ๓๘๔,๔๓๘ ไร่ (๑๘%) และพื้นที่อื่นๆ ๔๒๘,๕๘๘ ไร่ (๒๐%)

จังหวัดพัทลุงมีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่าน ทำให้มีสภาพภูมิอากาศอยู่ใต้อิทธิพลของมรสุมที่พัดปกคลุม ทำให้ในปีหนึ่งๆ จะมีเพียง 2 ฤดูกาล เท่านั้น คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนมีนาคม - กลางเดือนกันยายน ความร้อน และความ อับอ้าวของอากาศ มีสูงสุดในช่วงเดือนเมษายน โดยจะมีอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 37.3 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 24.1 องศาเซลเซียส โดยในคาบ 30 ปี จังหวัดพัทลุงมีอุณหภูมิเฉลี่ย 28.1 องศาเซลเซียส ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ กลางเดือนกันยายน - กลางเดือนมีนาคม โดยปริมาณฝนสูงสุด ในรอบปี 2556 – 2562 คือ เดือน พฤศจิกายน 2560 วัดได้ 1,063.0 มิลลิเมตร มีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงสุด 94.0% และเฉลี่ยต่ำสุด 62.0% ปริมาณน้ำฝน จังหวัดพัทลุง มีฝนเฉลี่ยทั้งปีในคาบ 30 ปี อยู่ที่ 2,071.8 มิลลิเมตร และปริมาณ น้ำฝนของปี 2562 วัดปริมาณได้ 1,523.6 มิลลิเมตร

ประชากร

จังหวัดพัทลุงมีประชากรจากทะเบียนราษฎร (ข้อมูลเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔) จำนวน ๕๒๓,๐๙๗ คน ประชากร เพศชาย ๒๕๔,๘๙๕ คน เพศหญิง ๒๖๘,๒๐๒ คน มีครัวเรือน ๑๙๗,๙๑๐ ครัวเรือน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมือง จำนวน ๑๒๐,๘๙๓ คน ๔๙,๙๕๙ ครัวเรือน และอำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุด คืออำเภอศรีบรรพต จำนวน ๑๗,๙๙๕ คน ๖,๘๘๔ ครัวเรือน

การปกครอง

จังหวัดพัทลุง มีรูปแบบการปกครองและการบริหารราชการแผ่นดิน ๓ รูปแบบ คือ ๑. การบริหารราชการส่วนกลาง ซึ่งมีที่ตั้งในพื้นที่จังหวัดพัทลุง จำนวน ๘๑ ส่วนราชการ ๒. การบริหารราชการส่วนภูมิภาค จัดรูปแบบการปกครองและการบริหารราชการออกเป็น ๒ ระดับ ระดับจังหวัด จำนวน ๓๒ ส่วนราชการ ระดับอำเภอ ประกอบด้วย ๑๑ อำเภอ ๓. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ๗๔ แห่ง ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ เทศบาลเมือง ๔๗ เทศบาลตำบล และ ๒๕ องค์การบริหารส่วนตำบล เศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Products) ณ ราคาประจำปี ปี ๒๕๖๒ ๓๗,๒๔๗ ล้านบาท ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อบุคคล (GPP Per Capita Baht) ๗๕,๗๒๖ บาท โดยเฉลี่ยสาขาการเกษตร การป่าไม้ และการประมง มีสัดส่วนสูงที่สุดร้อยละ ๓๑.๓๑ ของสัดส่วนเฉลี่ยทั้ง ๑๙ สาขา การผลิตและการบริการ รองลงมาได้แก่ สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์ สาขา การผลิตอุตสาหกรรมมีสัดส่วนร้อยละ ๑๓.๐๒ และ ๙.๑๖ ตามลำดับ ในปี ๒๕๖๒ จังหวัดพัทลุงมีมูลค่า ผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปีทั้งสิ้น ๓๗,๒๔๗ ล้านบาท สูงขึ้นจากปี ๒๕๖๑ จำนวน ๑,๒๙๒ ล้านบาท ๓.๕๘ % เป็นลำดับที่ ๑๒ ของภาค และลำดับที่ ๖๐ ของประเทศ รายได้ส่วนใหญ่ของจังหวัดพัทลุง มาจากผลผลิตด้านการเกษตร โดยเฉพาะยางพารา ข้าว ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล ไม้ยืนต้น พืชไร่ ผัก และ ปศุสัตว์ รวมทั้งประมง ทั้งนี้ เพราะศักยภาพโดยรวมเหมาะแก่การทำเกษตร ทิศตะวันตกเป็นเทือกเขาบรรทัด แหล่งต้นน้ำลำธาร (พื้นที่ ลาดเอียงไม่มาก) และทิศตะวันออกของจังหวัดจรดทะเลสาบสงขลา จะเป็นที่ราบลุ่ม

ด้านการเกษตร

ในปี ๒๕๖๓ จังหวัดพัทลุงมีพื้นที่ถือครองเพื่อทำการเกษตร ๑,๔๙๕,๙๗๖.๐๐ ไร่ หรือ ร้อยละ ๖๙.๙๐ ของพื้นที่ทั้งหมด แยกเป็นยางพาราปลูกมากที่สุด พื้นที่ปลูก จำนวน ๙๙๓,๔๕๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๔๑ ของพื้นที่ทำการเกษตร รองลงมาปลูกข้าว พื้นที่ปลูก จำนวน ๑๕๐,๐๑๔.๘๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๓๐ ของพื้นที่ทำการเกษตร ไม้ผล ไม้ยืนต้น พืชไร่ พืชผัก พื้นที่ปลูก จำนวน ๑๖๐,๒๒๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๗๑ ของพื้นที่ทำการเกษตร และพื้นที่อื่น ๆ เช่น บ่อปลา บ่อกุ้ง พุงหญ้าเลี้ยงสัตว์ คอกปศุสัตว์ และพื้นที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ จำนวน ๑๙๒,๒๕๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๕ ของพื้นที่ทำการเกษตร

ด้านอุตสาหกรรม

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๔ จังหวัดพัทลุงมีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด ๓๐๙ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๖,๘๗๔.๕๙ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๔,๑๐๕ คน โดยเป็นโรงงานอุตสาหกรรมจำพวก ๒ จำนวน ๔๓ โรงงาน เงินลงทุน ๓๒๘.๕๕ ล้านบาท คนงาน ๓๘๓ คน จำพวก ๓ จำนวน ๒๖๖ โรงงาน เงินลงทุน ๖,๕๔๖.๐๓ ล้านบาท คนงาน ๓,๗๒๔ คน อำเภอที่มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดคืออำเภอเมือง มีจำนวนโรงงาน ๖๕ โรงงาน เงินลงทุน ๑,๗๒๖.๘๑ ล้านบาท คนงาน ๑,๒๕๐ คน รองลงมาคือ อำเภอป่าบอน มีโรงงาน ๓๔ โรงงาน เงินลงทุน ๒,๗๒๙.๐๒ ล้านบาท คนงาน ๑,๑๙๕ คน อำเภอที่มีโรงงานน้อยที่สุดคืออำเภอบางแก้ว มีจำนวนโรงงาน ๗ โรงงาน เงินลงทุน ๑๓๙.๔ ล้านบาท คนงาน ๑๔๐ คน การประกอบการด้านอุตสาหกรรมในจังหวัดพัทลุงส่วนใหญ่ เป็นโรงงานกลาง และมีโรงงานขนาดใหญ่เพียง ๘ โรงงาน ที่มีการลงทุนมากกว่า ๑๐๐ ล้านบาท

ด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดพัทลุงมีแหล่งที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว จำนวน ๑๕๖ แห่ง ห้องพัก ๒,๕๕๕ ห้อง และระหว่าง ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ จังหวัดพัทลุงมีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง โดยมีนักท่องเที่ยวเพิ่มจำนวน ๑,๗๑๔,๓๔๙ คน และรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๓๑๕.๐๙ ล้านบาท

วิสัยทัศน์จังหวัดพัทลุง มีดังนี้

“เมืองแห่งความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Sustainability Phatthalung)”

๒. ศักยภาพและบทบาทของกลุ่มจังหวัด

๒.๑ เนื้อที่และการใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ปี พ.ศ. ๒๕๖๒

ประเทศ/ ภาค/จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร (ไร่)				
		นาข้าว	พืชไร่	สวนไม้ผลไม้ ยืนต้น	สวนผักไม้ ดอก/ไม้ ประดับ	เนื้อที่ใช้ ประโยชน์ ทาง การเกษตร อื่น
ประเทศ	๑๔๙,๒๕๒,๔๕๑	๖๘,๗๒๒,๓๘๘	๓๐,๗๓๖,๐๒๙	๓๖,๙๓๖,๔๘๔	๑,๔๐๒,๑๔๓	๑๑,๔๕๕,๔๐๗
ใต้	๒๑,๗๔๘,๗๒๘	๑,๐๒๙,๑๗๗	๒๙๘๗๘	๑๙,๖๐๕,๖๘๓	๑๒๘,๒๗๕	๙๗๕,๑๐๐
กลุ่มจังหวัด	๙,๙๑๘,๐๔๙	๔๗๒,๘๖๗	๒๐,๐๓๐	๘,๘๓๓,๐๗๖	๘๓,๖๙๕	๕๑๗,๙๑๘
ชุมพร	๒,๒๑๖,๓๗๓	๙,๕๐๙	๖,๐๒๖	๒,๐๕๗,๓๐๖	๒๔,๔๓๗	๑๑๔,๖๒๘
สุราษฎร์ธานี	๓,๖๗๓,๗๐๔	๑๑,๖๑๗	๕,๗๔๕	๓,๔๙๙,๓๒๗	๒๑,๐๕๘	๑๔๑,๗๐๒
นครศรีธรรมราช	๒,๘๙๖,๖๕๓	๓๐๓,๕๗๙	๓,๑๒๖	๒,๓๕๙,๓๑๐	๒๗,๐๐๘	๒๐๖,๗๕๖
พัทลุง	๑,๑๓๑,๓๑๙	๑๔๘,๑๖๒	๕,๑๓๓	๙๑๗,๑๓๓	๑๑,๑๙๒	๕๔,๘๓๒

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, ๒๕๖๒

๒.๒ โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยยังคงพึ่งพาภาคเกษตรกรรม โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีส่วนโครงสร้างภาคการเกษตรสูงที่สุดเมื่อเทียบกับสาขาการผลิตอื่น ๆ ในปี ๒๕๖๒ มีสัดส่วนภาคการเกษตรร้อยละ ๒๔.๕๗ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ ที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๒.๕๔ โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีมูลค่า ๑๙๔,๑๕๘ ล้านบาท ซึ่งมูลค่าการผลิตส่วนใหญ่มาจากพืชเศรษฐกิจหลัก คือ ยางพารา (อันดับ ๑ ของภาคใต้ ผลิตมากที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดสงขลา และนครศรีธรรมราช) ปาล์มน้ำมัน (อันดับ ๑ ของประเทศ ผลิตมากที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และชุมพร) ไม้ผล เช่น เงาะ ทุเรียน มังคุด (อันดับ ๑ ของภาคใต้) ที่เหลือเป็นประมง ส่วนภาคที่มีความสำคัญรองลงมา คือ ภาคบริการและอื่นๆ และภาคอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๔๕ และ ๒๑.๙๘ ตามลำดับ

๒.๓ ด้านการเกษตร การเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยโดยในปี ๒๕๖๒ การผลิตภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีมูลค่า ๑๙๔,๑๕๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ ที่มีมูลค่า ๑๖๘,๑๐๔ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕๓.๖๓ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมภาคเกษตรของภาคใต้ รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และกลุ่มจังหวัดภาคใต้

ชายแดนที่มีมูลค่า ๘๓,๔๐๐ ล้านบาท และ ๓๙,๓๓๘ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๘.๗๓ และ ๑๓.๕๕ ตามลำดับ มูลค่าการเกษตรส่วนใหญ่มาจากพืชเศรษฐกิจ คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล และสินค้าประมง

พื้นที่เพาะปลูกและแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศไทย ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล ทูเรียน เงาะ และข้าว

ประเภทสินค้าเกษตร	ชุมพร	สุราษฎร์ธานี	นครศรีธรรมราช	พัทลุง	รวมกลุ่มจังหวัด	รวมภาคใต้	รวมทั้งประเทศ
๑. ยางพารา							
๑.๑ พื้นที่ปลูก (ไร่)	๕๑๑,๘๓๖	๒,๓๓๖,๖๘๕	๑,๗๓๘,๑๓๓	๘๘๓,๐๐๕	๕,๔๖๙,๖๕๙	๑๓,๒๙๑,๙๑๗	๒๒,๓๕๕,๓๘๘
๑.๒ ผลผลิต (ตัน)	๑๑๑,๓๓๐	๕๒๙,๐๒๙	๓๘๘,๑๘๕	๒๑๑,๖๘๖	๑,๒๔๐,๒๓๐	๒,๙๑๘,๑๘๔	๔,๖๙๓,๖๒๘
๒. ปาล์มน้ำมัน							
๒.๑ พื้นที่ปลูก (ไร่)	๑,๐๔๖,๒๘๔	๑,๓๙๑,๔๙๓	๖๖๑,๙๖๗	๑๐๐,๓๓๑	๓,๒๐๐,๐๗๕	๕,๓๙๕,๔๐๔	๖,๓๑๐,๘๕๘
๒.๒ ผลผลิต (ตัน)	๒,๗๓๑,๓๕๒	๓,๖๙๑,๔๓๖	๑,๗๓๔,๓๔๕	๒๐๗,๒๖๒	๘,๓๖๔,๓๙๕	๑๔,๐๕๒,๔๓๒	๑๕,๖๕๖,๖๓๖

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, ๒๕๖๓

๒.๔ ด้านการประมงกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีมูลค่าสัตว์น้ำที่จับขึ้นทำเทียบเรือประมงขององค์กรสะพานปลาที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น นับแต่ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ โดยในปี ๒๕๖๓ มีมูลค่า ๒,๕๓๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ มูลค่า ๑,๕๓๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๓๘ จังหวัดที่มีมูลค่าสัตว์น้ำสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา ที่มีมูลค่า ๑,๖๙๙ ล้านบาท รองลงมาคือ จังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี ที่มีมูลค่าจำนวน ๕๒๗ , ๒๖๗ และ ๔๑ ล้านบาทตามลำดับ

ประเทศ/ภาค/จังหวัด	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
ประเทศ	๒๖๑,๒๗๖	๑๑,๘๕๒
ใต้	๒๐๐,๘๕๓	๑๐,๐๘๘
กลุ่มจังหวัด	๓๑,๐๒๑	๘๓๕
ชุมพร	๒๒,๘๘๙	๕๒๗
สุราษฎร์ธานี	๒,๐๖๐	๔๑
นครศรีธรรมราช	๖,๐๗๒	๒๖๗
พัทลุง	-	-

ที่มา : สถิติการเกษตรของประเทศไทย สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, ๒๕๖๓

๒.๕ อุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร
ขั้นต้นมีโครงสร้างเศรษฐกิจในสาขาอุตสาหกรรม ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๒ มีมูลค่า ๑๗๓,๗๒๕ ล้านบาท
เป็นอันดับหนึ่งของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๙.๑๙
โดยมีมูลค่าสูงที่สุดในจังหวัดสงขลา มีมูลค่า ๗๘,๒๔๓ ล้านบาท รองลงมาได้ จังหวัดนครศรีธรรมราช
สุราษฎร์ธานี ชุมพรและพัทลุง มีมูลค่า ๔๗,๘๓๓ , ๓๓,๔๖๔ , ๙,๙๓๔ และ ๔,๒๕๑ ล้านบาท ตามลำดับ

ประเทศ/ภาค/จังหวัด	มูลค่า (ล้านบาท)
ประเทศ	๕,๒๕๘,๙๗๓
ใต้	๒๑๙,๓๖๙
กลุ่มจังหวัด	๙๕,๔๘๒
ชุมพร	๙,๙๓๔
สุราษฎร์ธานี	๓๓,๔๖๔
นครศรีธรรมราช	๔๗,๘๓๓
พัทลุง	๔,๒๕๑

ที่มา : สำนักบัญชีประชาชาติ สศช. ประมวลโดยสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้, ๒๕๖๒

๒.๖ แหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง ที่มี
ศักยภาพสูง เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว มีดังนี้

จังหวัด	รายการ	ประเภทแหล่งท่องเที่ยว				
		ชายหาด ชายทะเล	ธรรมชาติ ภูเขา น้ำตก	วิถีชีวิตชุมชน	ประวัติศาสตร์	ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี
	๑. ชุมพร “ประตูสู่ภาคใต้ ไหว้สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ชมไร่กาแฟ แลหาดทรายรี ตักกล้วยเล็บมือนาง ขึ้นชื่อ รังนก”	- หาดทรายรี อำเภอเมือง - หาดทุ่งวัวแล่น อำเภอประทิว - หาดอรุณเฑียร อำเภอทุ่งตะโก - หาดบ่อเมา อำเภอประทิว	- อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะชุมพร อำเภอเมือง - เกาะพิทักษ์ อำเภอหลังสวน - ล่องแพพะโต๊ะ อำเภอพะโต๊ะ - เขาคินสอ อำเภอปะทิว - น้ำตกเหวไหลม อำเภอพะโต๊ะ	- ศูนย์เรียนรู้แก้มลิง - ศูนย์การเรียนรู้ เศรษฐกิจ พอเพียง อำเภอพะโต๊ะ - โสมสเดย์ ท้องตมใหญ่ อำเภอสวี	- กรมหลวงชุมพรฯ อำเภอเมือง - อนุสาวรีย์ยุวชน ทหารอำเภอเมือง - เรือจักรีนฤเบศร์ จำลอง อำเภอหลังสวน	- ศาลพ่อตาหินช้าง อำเภอท่าแซะ - งานประเพณีแห่พระ แข่งเรือยาว อำเภอหลังสวน - พิพิธภัณฑ์สถาน แห่งชาติชุมพร อำเภอเมือง
	๒. สุราษฎร์ธานี “เมืองร้อยเกาะ เงาะอร่อย หอยใหญ่ ไข่แดง แหล่งธรรมะ”	- เกาะสมุย - เกาะพะงัน - เกาะเต่า - หมู่เกาะ อ่างทอง	- อุทยานเขาสูง อำเภอพนม - เขื่อนรัชชประภา อำเภอบ้านตาขุน - อุทยานใต้ร่มเย็น อำเภอบ้านนาสาร - น้ำตกตาดฟ้า อำเภอบ้านนาสาร - น้ำตก ๓๕๗ อำเภอเวียงสระ	- บ้านพุมเรียง - ฟาร์มสเตย์เลี้ยวหอย อำเภอกาญจนาดิษฐ์ - โสมสเดย์ถ้ำมั่ง อำเภอพนม - คลองร้อยสาย อำเภอเมือง	- พระบรมธาตุไชยา อำเภอไชยา - สวนโมกขพลาราม อำเภอไชยา - พิพิธภัณฑ์ไชยา อำเภอไชยา	- มวยไชยา - ชักพระ ทอดผ้าป่า และแข่งขันเรือยาว
	๓. นครศรีธรรมราช “เราชาวนคร อยู่เมืองพระ มั่นอยู่	- แหลมตะลุมพุก อำเภอปากพนัง - หาดในเพลา	- อุทยานเขาหลวง อำเภอลานสกา - น้ำตกกรุงชิง	- บ้านคีรีวง อำเภอลานสกา - ชุมชนไม้เรียง	- พระบรมธาตุเจดีย์ อำเภอเมือง - พระพุทธสิหิงค์	- มาสบูชาแห่ผ้าขึ้นธาตุ - ประเพณีสวดตำนาน โนวันมาฆบูชา

โนสัจจะ ศีลธรรม กอรปกรรมดี มีมานะพากเพียร ไม่เบียดเบียน ทำอันตรายผู้ใด-	อำเภอขนอม - ปลาโลมาสีชมพู อำเภอขนอม - อ่าวทุ่งไผ่ อำเภอสิชล	อำเภอบพิตำ - น้ำตกพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี - น้ำตกกระโรม อำเภอลานสกา - หาดขนอมหมู่ เกาะทะเลใต้ - อุทยานแห่งชาติ น้ำตกโยง อำเภอทุ่งสง - น้ำตกท่าแพ อำเภอช้างกลาง - จุดชมวิวทะเล หมอกกรุงชิง อำเภอบพิตำ	อำเภอฉวาง - โครงการ พระราชดำริ ลุ่มน้ำปากพนัง - OTOP เครื่องถมา อำเภอเมือง - กีฬาวัวชน	- โบราณสถานเขาคา อำเภอสิชล - หุบเขาช่องคอย อำเภอจุฬาภรณ์ - อนุสาวรีย์วีรไทย (พ่อจ๋า)	- บัญสารทเดือนสิบ - แข่งเรือเพรียว (ปากนคร, ปากพนัง, เชียรใหญ่) - ประเพณีให้ทานไฟ - ประเพณีแห่ทรงคน - มหกรรมสงกรานต์ เมืองนคร - หนังตะลุง มโนรา เพลงบอก
๔. พัทลุง “เมืองหนังโนรา อู่นาข้าว พราวน้ำตก แหล่งนกน้ำ ทะเลสาบงาม เขากทะเล น้ำพุร้อน”	- ทะเลน้อย อำเภอควนขนุน - เทศกาลล่องเรือ แสนกทะเลน้อย - หาดแสนสุขลำปำ อำเภอเมือง - แหลมจอง ถนนเขาชัยสน - เกาะสี่ เกาะห้า อำเภอปากพูน - รั้งนกนางแอ่น	- บ่อน้ำร้อน เขาชัยสน อำเภอเขาชัยสน - น้ำตกไพรวัลย์ อำเภอกงหรา - ภูเขาเจ็ดยอด อุทยานเขาปู่ เขาย่า	- แกะรูปหนังตะลุง - OTOP กระจุด ทะเลน้อย - กะสามะพร้าวชัยบุรี - ผ้าทอลายช้อย ผ้าทอแพรวา - ยกยอักษ์บ้าน ปากประ	- วังเจ้าเมือง - พิพิธภัณฑ์ หนังตะลุง - มโนราห์บ้านท่าแค	- วัดเขาอ้อ/ วัดเขา เมืองเก่า อำเภอควนขนุน - หนังตะลุง, มโนรา, เพลงบอก - แข่งโพนลากพระ - การแข่งขันชั้ดต้ม - ลิเกป่า / ซาโกล - วัดเขียนบางแก้ว - แหล่งวัฒนธรรมวัดเขียน บางแก้ว - วัดวัง/วัดคูหาสวรรค์

๒.๗ มีเครือข่ายเชื่อมโยงเส้นทางการคมนาคมทางบก ทางอากาศ ทางรถไฟ ทางน้ำ และ
สาธารณูปโภครองรับที่ครบครัน

๒.๗.๑. ระบบเครือข่ายคมนาคมขนส่งในพื้นที่ค่อนข้างสมบูรณ์และสามารถเดินทาง
เชื่อมโยงกัน ในแนวเหนือ - ใต้ และระหว่างชายฝั่งทะเลทั้งสองด้านและเชื่อมต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้าน
ได้สะดวก ดังนี้

๑) ระบบโครงข่ายถนนในพื้นที่ที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สามารถเชื่อมโยงและ
เดินทาง ได้สะดวก โดยปัจจุบันการเชื่อมโยงมีถนน ๔ ช่องจราจรเชื่อมโยงระหว่างเมืองหลักในพื้นที่และ
ภาคอื่นๆ ของประเทศตามแนวเหนือ - ใต้ และแนวตะวันออก - ตะวันตก สามารถติดต่อถึงกันได้สะดวก
ซึ่งเส้นทางคมนาคมขนส่งทางบกเชื่อมโยงภายในพื้นที่ที่สำคัญ ได้แก่เส้นทางหมายเลข ๔, ๔๑, ๔๒๔๔

(ถนนสายกระบี่ - ขนอม ขนาด ๔ ช่องจราจร กั้นเขตทาง ๒๐๐ เมตร (สำหรับวางระบบท่อส่งน้ำมัน ท่อก๊าซธรรมชาติ และทางรถไฟ ในอนาคต)

๒) เส้นทางรถไฟมีการเชื่อมโยงกับภาคอื่นๆ ในแนวเหนือ - ใต้ โดยเชื่อมโยงจาก กรุงเทพมหานครผ่านพื้นที่ ชุมพร - สุราษฎร์ธานี - ทุ่งสง นครศรีธรรมราช และ พัทลุง และมีสถานีขนส่งสินค้าทางรถไฟที่ อ.พุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี

๓) ท่าเรือมีกระจายอยู่ในเกือบทุกจังหวัด ยกเว้นพัทลุง โดยเป็นท่าเทียบเรือสินค้าชายฝั่งทั้งของรัฐและเอกชนที่สำคัญกระจายอยู่ทั่วไป เช่น ท่าเรือปากอ่าวบ้านดอน ท่าเรือดอนสัก ท่าเรือ ชุมพร และ นครศรีธรรมราช

๔) สนามบินในพื้นที่มีอยู่เกือบทุกจังหวัด โดยมีสนามบินชุมพร สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช ซึ่งสนามบินนครศรีธรรมราชและสุราษฎร์ธานีเป็นสนามบินนานาชาติ มีการให้บริการขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร ในภูมิภาคใกล้เคียงได้ เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ยังมีสนามบินสมุย ซึ่งเป็นสนามบินของภาคเอกชนรองรับการเดินทางของ นักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๒.๗.๒ ระบบสื่อสารในพื้นที่ได้พัฒนาครอบคลุมในทุกระบบโดยเฉพาะโครงข่ายใยแก้วนำแสง ระบบไมโครเวฟ และดาวเทียมที่ครอบคลุมในทุกจังหวัดซึ่งสามารถให้บริการติดต่อสื่อสาร ทั้งทางโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ตได้อย่างทั่วถึง ในพื้นที่และเชื่อมโยงไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก

๒.๗.๓ ระบบสายส่งไฟฟ้ากระจายอยู่ในพื้นที่โดยได้กระแสไฟฟ้าจากหลายแหล่ง เช่น โรงไฟฟ้า พลังน้ำเขื่อนรัชชประภา โรงไฟฟ้าพลังความร้อนสุราษฎร์ธานี และเขื่อนนครศรีธรรมราช เป็นต้น

๒.๗.๔ ปริมาณน้ำ ในพื้นที่มีจำนวนมากแต่สามารถกักเก็บไว้ใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากพื้นที่มีปริมาณฝนตกเฉลี่ยมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศกอปรกับมีลมสมรสุมพัดผ่านตลอดทั้งปี ดังนั้น ปริมาณน้ำในพื้นที่จึงมีมากอย่างไรก็ตามสภาพส่วนใหญ่ ในพื้นที่มีแม่น้ำขนาดเล็ก ไหลลงชายฝั่งทะเล และไม่มีบริเวณที่เหมาะสมเพื่อก่อสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่เป็นเหตุให้ประสบ ปัญหา น้ำท่วมและ ฝนแล้งเป็นครั้งคราว และต่อจากนี้อีกประมาณ ๒ - ๓ ปี เมื่อคลองส่งน้ำขนาดใหญ่ที่ก่อสร้างเพื่อลด ปัญหา น้ำท่วมเขตเมืองของอำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราชแล้วเสร็จ จะแก้ปัญหาเรื่องน้ำได้ระดับหนึ่ง และเป็นการสร้างผังเมืองให้มีภูมิทัศน์ที่สวยงามยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด โดยใช้ Swot Analysis
ตารางวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<p>S๑ : ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวของพื้นที่มีสูง ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและโดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและนิเวศน์ป่าเขาระดับโลก (เกาะสุเมย เกาะพะงัน เกาะเต่า เขาหลวง เขาสก) นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ความเชื่อและชุมชน ฯลฯ</p> <p>S๒ : แนวโน้มรายได้จากการท่องเที่ยว และความนิยมของนักท่องเที่ยวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง (กรณีไม่เกิดโรคระบาด)</p> <p>S๓ : เป็นพื้นที่ที่มีความมั่นคงทางอาหารสูง เป็นแหล่งผลิตอาหารโดยเฉพาะ กุ้ง ปูทะเล และไม้ผล (ทุเรียน เงาะ มังคุด) ของภาคใต้</p> <p>S๔ : มีความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์เนื่องจาก เป็นพื้นที่จุดเชื่อมโยงการคมนาคมของภาคใต้ มีเครือข่ายเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม ทั้งทางบก ทางรถไฟและทางอากาศ ทำเรื่อน้ำลึก และสะพานเศรษฐกิจ (Land bridge) นอกจากนี้ยังมีเชื่อมสองฝั่งทะเล และมีแนวชายฝั่งทะเลที่ทอดยาว ซึ่งได้เปรียบทางภูมิศาสตร์</p> <p>S๕ : บุคลากรมีทักษะในการดูแลนักท่องเที่ยว เช่น การดูแลความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว มีเครือข่าย กู้ชีพ กู้ภัย ที่พร้อมจะปฏิบัติงานเป็นจำนวนมากในด้านการบริหารจัดการด้านภัยพิบัติ</p> <p>S๖ : ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดมีมหาวิทยาลัยและสถานศึกษาซึ่งเป็นเครื่องมือในการผลิตและพัฒนาทรัพยากรบุคคลและด้านต่าง ๆ อย่างรอบด้าน</p> <p>S๗ : ภาคเอกชนในพื้นที่ เช่น หอการค้า ภาคอุตสาหกรรมภาคการท่องเที่ยวและภาคเศรษฐกิจอื่นมีความเข้มแข็ง</p> <p>S๘ : มีด้านการค้าชายแดนที่ช่วยเพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยวและการค้าการลงทุน</p>	<p>W๑ : โครงสร้างพื้นฐานไม่ได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการพัฒนาในด้านต่างๆ</p> <p>W๒ : ปัญหาสังคมโดยเฉพาะความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเกิดจากการบริหารจัดการไม่พร้อมรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวและชุมชนเมือง</p> <p>W๓ : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย เช่น การบุกรุกป่า และพื้นที่สาธารณะ และปัญหา น้ำเสียขยะมูลฝอย มลพิษ</p> <p>W๔ : แรงงานในด้านต่าง ๆ ยังขาดทักษะ</p> <p>W๕ : รายได้จากการท่องเที่ยวยังกระจุกตัวในผู้ประกอบการรายใหญ่หรือในแหล่งท่องเที่ยวบางจุด</p> <p>W๖ : พืชเศรษฐกิจส่วนใหญ่จำหน่ายในรูปสินค้าวัตถุดิบและแปรรูปขั้นต้นยังขาดการสร้างมูลค่าเพิ่ม</p> <p>W๗ : การประชาสัมพันธ์ การตลาด ด้านการท่องเที่ยวยังขาดการดำเนินการที่เป็นระบบ</p>

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<p>O๑ : รัฐบาลมียุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ (Country Strategy) ที่ชัดเจนและมีการลงทุนพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนาระดับพื้นที่</p> <p>O๒ : มีกระแสการท่องเที่ยวที่หลากหลายมากขึ้นเป็นโอกาสในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่</p> <p>O๓ : โอกาสในการเชื่อมโยงท่องเที่ยวสองฝั่งทะเลจากเกาะสุมาตราผ่านดินจากฝั่งอันดามัน สู่มังอ่าวไทย</p> <p>O๔ : กระแสอาหารปลอดภัย และกระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทำให้กลุ่มจังหวัดมีโอกาสในการพัฒนาตามศักยภาพของพื้นที่ได้สูงขึ้น</p> <p>O๕ : การรวมกลุ่มประชาคมอาเซียนและกรอบความร่วมมือต่างๆ เช่น IMT-GT ที่เน้นการเป็นฐานการผลิตเดียว และตลาดเดียวทำให้โอกาสในการขยายผลผลิตสู่กลุ่มลูกค้าประชากรอาเซียนมีมากขึ้น</p> <p>O๖ : รัฐบาลกำหนดให้เป็นเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ SEC</p> <p>O๗ : รัฐบาลมีนโยบายกำหนดให้จังหวัดสงขลาและสุราษฎร์ธานีเป็นเมืองMice City</p> <p>O๘ : นโยบายส่วนบนกำหนดให้พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกและจังหวัดบางจังหวัดในกลุ่มจังหวัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเมืองรอง</p> <p>O๙ : รัฐให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>O๑๐ : รัฐมีนโยบายการส่งเสริมให้ทำเกษตรแปลงใหญ่</p> <p>O๑๑ : กระแสการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นทำให้มีความต้องการด้านบริโภคสูงขึ้น</p> <p>O๑๒ : พฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีรสนิยมในการท่องเที่ยวที่หลากหลาย</p>	<p>T๑ : สถานการณ์โรคระบาดทำให้การท่องเที่ยวลดลงส่งผลต่อเศรษฐกิจในภาพรวมของกลุ่มจังหวัด</p> <p>T๒ : กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติและกระแสบริโภคนิยมและค่านิยมที่ผิด กระตุ้นการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยของภาคประชาชน</p> <p>T๓ : ขาดความร่วมมือของกลุ่มเครือข่ายภาคประชาชน</p> <p>T๔ : ธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่มีความเปราะบางเกิดผลกระทบต่อปัจจัยภายนอกได้ง่าย เช่น ปัญหาภัยพิบัติปัญหาการเมืองปัญหาโรคระบาด</p> <p>T๕ : การกีดกันทางการค้าส่งผลให้ผลผลิตทางการเกษตรจำหน่ายได้น้อยลง ส่งผลให้เกษตรกรรายได้น้อยลง เศรษฐกิจภาพรวมถดถอยลง</p>

ส่วนที่ ๓ บริบทของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

๑. ข้อมูลทั่วไปของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ จัดตั้งขึ้นตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาพุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มีสถานศึกษาจำนวน ๑๑ แห่ง ประกอบด้วย ๑. วิทยาลัยเทคนิคชุมพร ๒. วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี ๓. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี ๔. วิทยาลัยเทคนิคสิชล ๕. วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ๖. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ๗. วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช ๘. วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช ๙. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือนครศรีธรรมราช ๑๐. วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง ๑๑. วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ดังนี้

๑. เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในทุกระดับด้านวิชาชีพ ระดับช่างฝีมือ ช่างเทคนิคและระดับนักเทคโนโลยีสายปฏิบัติการที่มีคุณภาพทุกด้าน ได้แก่ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ ตามมาตรฐานคุณวุฒิสนองความต้องการกำลังคนในการพัฒนาประเทศสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒. เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะฝีมือ เทคโนโลยีการผลิต และเป็นศูนย์กลางการถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาทางวิชาการการผลิตโดยร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สืบสานประเพณี ค่านิยมที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมภูมิปัญญาให้หลากหลาย

๓. เพื่อสร้างแนวทางการร่วมมือ และขยายเครือข่ายความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษาและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง กับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ

จากวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ จะส่งผลให้การจัดการด้านอาชีวศึกษาเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเยาวชน ชุมชน สังคมและท้องถิ่น ให้เจริญก้าวหน้ามีความพร้อมและความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ความพร้อมในการผลิตกำลังคนระดับ ปวช. ปวส. และปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ โดยการใช้ทรัพยากรที่มีในแต่ละสถานศึกษาร่วมกัน

๒. มีเอกภาพในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและท้องถิ่น เช่น การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี เป็นต้น

๓. มีเครือข่ายในการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาร่วมกันทั้งระดับสถานศึกษา สถานประกอบการใน ๔ จังหวัด คือ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง

๔. มีความพร้อมในการเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน เนื่องจากมีครู หรือคณาจารย์ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ในแต่ละสถานศึกษาที่เปิดสอนทุกสาขาวิชา ตลอดทั้งมีครุภัณฑ์ห้องปฏิบัติการ สถานประกอบการ ที่มีความพร้อมในการรองรับในการจัดการศึกษา

๕. ครู คณาจารย์ มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน มีผลงานทางวิชาการ และการเลื่อนวิทยฐานะในระดับต่าง ๆ จะส่งผลต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา

๖. ความเชี่ยวชาญในการพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม เพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาโดยมี ผลงานวิจัยของครู คณาจารย์และบุคลากรในสถานศึกษากลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จะส่งผลต่อ การพัฒนาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา

๒. การจัดการเรียนการสอนของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

การจัดการเรียนการสอนของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ มีการจัดการเรียนการสอนแยกเป็นระดับชั้น ประเภทวิชา สาขาวิชาและสายงานดังต่อไปนี้ (ข้อมูล ณ วันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖)

๑. การจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ชื่อสถานศึกษา	อุตสาหกรรม																				สารสนเทศ						
	ช่างยนต์	ยานยนต์ไฟฟ้า	ช่างกลโรงงาน	ช่างเชื่อมโลหะ	ช่างไฟฟ้ากำลัง	ช่างอิเล็กทรอนิกส์	ช่างก่อสร้าง	สถาปัตยกรรม	อุตสาหกรรมยาง	เมคคาทรอนิกส์	เทคโนโลยีสารสนเทศ	โลจิสติกส์	ตัวถังและสีรถ	จัดการยานยนต์และเครื่องยนต์เล็ก	ยานยนต์ไฟฟ้า	เครื่องมือกล	ผลิตภัณฑ์	โยธา	ช่างต่อเรือ	โครงสร้าง	เทคนิคคอมพิวเตอร์	เครื่องกล	เครื่องมือกลและซ่อมบำรุง	ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	โลหะการ	เทคนิคคอมพิวเตอร์	เทคโนโลยีสารสนเทศ
วท.ชุมพร						/																/	/	/	/		
วท.สุราษฎร์ฯ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/																
วอศ.สุราษฎร์ฯ																											/
วท.สีชล	/		/	/	/	/																					
วท.นครศรีฯ	/				/	/	/		/				/	/	/	/	/	/									/
วอศ.นครศรีฯ											/																
วศป.นครศรีฯ																											/
วท.นครศรีฯ	/		/		/	/			/																		/
วทอ.นครศรีฯ	/		/	/	/	/													/								
วท.ทุ่งสง	/	/	/			/	/																				/
วท.พัทลุง	/				/	/	/			/				/		/		/		/	/						

๑. การจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) (ต่อ)

ชื่อสถานศึกษา	พณิชยกรรม							คหกรรม						ท่องเที่ยว		ศิลปกรรม					เกษตร		
	การบัญชี	การเลขานุการ	ธุรกิจค้าปลีก	การจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน	การจัดการสำนักงาน	การตลาด	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	ภาษาต่างประเทศ	อาหารและโภชนาการ	ตัดเย็บเสื้อผ้า/แฟชั่นดีไซน์	เสื้อผ้าแฟชั่น	แฟชั่นดีไซน์	การจัดการงานคหกรรมเพื่อการโรงแรม	ธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์	การโรงแรม	การท่องเที่ยว	จิตรศิลป์	การถ่ายภาพและมัลติมีเดีย	การออกแบบ	คอมพิวเตอร์กราฟิกอาร์ต		ศิลปหัตถกรรมรูปพรรณเครื่องถม	เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
วท.ชุมพร																							
วท.สุราษฎร์ฯ																							
วอศ.สุราษฎร์ฯ	/	/				/	/	/	/			/		/	/	/		/	/				
วท.สีชล	/						/							/									
วท.นครศรีฯ																							
วอศ.นครศรีฯ	/	/	/		/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/								
วศป.นครศรีฯ	/					/										/	/	/	/	/			
วท.นครศรีฯ	/					/	/	/						/									/
วทอ.นครศรีฯ				/																			
วท.ทุ่งสง	/						/							/	/								
วท.พัทลุง	/					/	/	/			/			/	/								

๒. การจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ชื่อสถานศึกษา	อุตสาหกรรม																ศิลปกรรม				เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร											
	เทคนิคเครื่องกล	เทคโนโลยีการต่อเรือ	เทคนิคการผลิต	เทคนิคโลหะ	ไฟฟ้ากำลัง	อิเล็กทรอนิกส์	ช่างก่อสร้าง	เทคนิคสถาปัตยกรรม	เทคโนโลยีอุตสาหกรรมยาง	เมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์	เทคนิคควบคุมและซ่อมบำรุงขนส่งทางราง	เทคนิคยานยนต์	เทคนิคซ่อมตัวถังและสีรถ	ยานยนต์ไฟฟ้า	เครื่องมือกล	แม่พิมพ์โลหะ	เทคโนโลยีงานเชื่อมและขึ้นรูปโลหะ	อิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม	สถาปัตยกรรม	โยธา	เทคโนโลยีคมนาคม	ยานยนต์	ช่างกลโรงงาน	เทคนิคอุตสาหกรรม	จิตรศิลป์	ศิลปหัตถกรรมรูปพรรณเครื่องถมและงา	คอมพิวเตอร์กราฟิกอาร์ต	การออกแบบ	ดิจิทัลกราฟิก	เทคโนโลยีสารสนเทศ	นักพัฒนาระบบสมองกลฝังตัวในไอโอที	นโยบายแอปพลิเคชันทางธุรกิจ
วท.ชุมพร			/	/	/	/	/							/									/						/			
วท.สุราษฎร์ธานี	/		/	/	/	/	/	/	/	/																			/			
วอศ.สุราษฎร์ธานี																												/				
วท.สิชล	/		/	/	/	/	/																									
วท.นครศรีฯ					/		/		/		/	/	/	/	/	/	/	/	/										/			
วอศ.นครศรีฯ																														/	/	
วศป.นครศรีฯ																								/	/		/	/				
วท.นครศรีฯ					/		/														/	/							/			
วทอ.นครศรีฯ		/	/	/	/															/												
วท.ทุ่งสง	/				/	/	/																									
วท.พัทลุง					/		/		/					/	/	/	/	/	/	/	/								/			

๒. การจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) (ต่อ)

ชื่อสถานศึกษา	บริหารธุรกิจ													คหกรรม											ท่องเที่ยว						
	การบัญชี	เลขานุการ	ธุรกิจมีเดีย	ธุรกิจคอมพิวเตอร์	การพัฒนาโปรแกรม	การจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน	เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล	การจัดการทั่วไป	การจัดการสำนักงาน	การจัดการคลังสินค้า	ธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่	การตลาด	ภาษาต่างประเทศ	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	คอมพิวเตอร์กราฟิก	อาหารและโภชนาการ	การประกอบอาหารในเรือเดินทะเล	เซพอาหารไทย	แพทเทิร์นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	เทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย	คหกรรมศาสตร์	ธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์	คหกรรมเพื่อการโรงแรม	อาหารและเครื่องดื่ม	การโรงแรม	มีเดียคัลลิบ์วัฒนธรรม	การบริหารอาหารและเครื่องดื่ม	การท่องเที่ยว			
วท.ชุมพร																															
วท.สุราษฎร์ธานี						/																									
วอศ.สุราษฎร์ธานี	/					/	/	/				/			/		/		/	/							/				
วท.สิชล	/						/																		/						
วท.นครศรีฯ																															
วอศ.นครศรีฯ	/	/	/	/		/	/		/	/	/	/			/	/		/			/	/					/	/			
วศป.นครศรีฯ	/											/																			
วท.นครศรีฯ	/											/		/										/							
วทอ.นครศรีฯ																															
วท.ทุ่งสง	/						/																							/	
วท.พัทลุง	/					/	/		/	/				/	/					/			/							/	

๓. การจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

ชื่อสถานศึกษา	เทคโนโลยีบัณฑิต							
	เทคโนโลยียาง	เทคโนโลยียานยนต์	เทคโนโลยีไฟฟ้า	เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์	การบัญชี	เทคโนโลยีเครื่องกลเร็ว	เทคโนโลยีการผลิต	เทคโนโลยีเมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์
วท.ชุมพร	-	✓	-	-	-	-	-	-
วท.สุราษฎร์ธานี	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-
วอศ.สุราษฎร์ธานี	-	-	-	-	-	-	-	-
วท.สีชล	-	-	-	-	-	-	-	-
วท.นครศรีฯ	-	✓	✓	-	-	-	✓	✓
วอศ.นครศรีฯ	-	-	-	-	✓	-	-	-
วศป.นครศรีฯ	-	-	-	-	-	-	-	-
วท.นครศรีฯ	-	-	-	-	-	-	-	-
วทอ.นครศรีฯ	-	-	-	-	-	✓	-	-
วท.ทุ่งสง	-	-	✓	-	-	-	-	-
วท.พัทลุง	-	-	-	-	-	-	-	-

๔. ข้อมูลนักเรียน - นักศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ระดับ ปวช. ปวส. และ ปริญญาตรี

ที่	วิทยาลัย	ปวช.			ปวส.			ปริญญาตรี			รวม
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
๑	เทคนิคชุมพร	๘๓๗	๑๒๐	๙๕๗	๔๑๔	๗๗	๔๙๑	๓๒		๓๒	๑,๔๘๐
๒	เทคนิคสุราษฎร์ธานี	๒,๓๒๓	๓๕๓	๒,๖๗๖	๑,๐๔๗	๑๔๖	๑,๑๙๓	๒๒๔	๑๔	๒๓๘	๔,๑๐๗
๓	อาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี	๕๕๑	๑,๕๔๑	๒,๐๙๒	๒๑๐	๖๗๐	๘๘๐	-	-	-	๒,๙๗๒
๔	เทคนิคสีชล	๔๕๐	๑๘๙	๖๓๙	๒๑๕	๗๐	๒๘๕	-	-	-	๙๒๔
๕	เทคนิคนครศรีธรรมราช	๒,๒๘๒	๓๗๕	๒,๖๕๗	๑,๓๘๒	๑๔๘	๑,๕๓๐	๒๐๔	๘	๒๑๒	๔,๓๙๙
๖	อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	๓๓๘	๑,๘๔๕	๒,๑๘๓	๑๙๘	๑,๑๓๔	๑,๓๓๒	-	๔๔	๔๔	๓,๕๕๙
๗	ศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช	๑๐๖	๑๑๐	๒๑๖	๔๒	๕๑	๙๓	-	-	-	๓๐๙
๘	การอาชีพนครศรีธรรมราช	๔๐๐	๑๐๖	๕๐๖	๑๐๕	๕๙	๑๖๔	-	-	-	๖๗๐
๙	เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือ นครศรีธรรมราช	๕๙๕	๔๘	๖๔๓	๓๒๕	๔๑	๓๖๖	๓๔	-	๓๔	๑,๐๔๓
๑๐	เทคนิคทุ่งสง	๑,๒๒๗	๕๘๓	๑,๘๑๐	๔๗๐	๒๗๑	๗๔๑	๙	-	๙	๒,๕๖๐
๑๑	เทคนิคพัทลุง	๑,๔๕๙	๘๖๐	๒,๓๑๙	๗๑๗	๕๙๖	๑,๓๑๓	-	-	-	๓,๖๓๒
	รวมทั้งสิ้น	๑๐,๕๖๘	๖,๑๓๐	๑๖,๖๙๘	๕,๑๒๕	๓,๒๖๓	๘,๓๘๘	๕๐๓	๖๖	๕๖๙	๒๕,๖๕๕

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

๕. ข้อมูลบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ อัตรากำลังประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

	จำนวน (คน)											รวมทั้งสิ้น
	วท.ชุมพร	วท.สุราษฎร์ธานี	วอศ.สุราษฎร์ธานี	วท.สิงห์	วท.นครศรีธรรมราช	วอศ.นครศรีธรรมราช	วศป.นครศรีธรรมราช	วท.นครศรีธรรมราช	วท.นครศรีธรรมราช	วท.ทุ่งสง	วท.พัทลุง	
ก. ข้าราชการ												
๑. ผู้บริหาร	๔	๕	๕	๔	๕	๕	๓	๔	๕	๕	๔	๔๙
๒. ข้าราชการครู	๖๕	๑๐๓	๖๘	๒๐	๑๒๐	๗๙	๒๓	๓๗	๒๒	๒๖	๑๓๙	๗๐๑
๓. ข้าราชการพลเรือน			๑	๑	๒	๒		๓			๑	๑๐
ข. ลูกจ้างประจำ												๐
๑. ทำหน้าที่สอน	๑											๑
๒. ทั่วไป/สนับสนุน	๓	๓	๕		๗	๑	๑				๓	๒๓
ค. พนักงานราชการ												๐
๑. ทำหน้าที่สอน	๒	๓	๑๘	๒๖	๓	๖	๓	๓	๓๐	๒๔	๖	๑๒๔
๒. ทั่วไป/สนับสนุน		๓	๒		๑	๒		๑	๑		๑	๑๑
ง. ลูกจ้างชั่วคราว												๐
๑. ทำหน้าที่สอน	๑๐	๕๒	๓๓	๘	๖๙	๔๒	๑๑	๑๔	๒๐	๔๖		๓๐๕
๒. ทั่วไป/สนับสนุน	๓๒	๒๙	๒๗	๒๕	๔๘	๔๕	๑๕	๒๐	๒๗	๓๖	๔๔	๓๔๘
จ. มีข้าราชการ/ลูกจ้าง มาช่วยราชการ												๐
ฉ. มีข้าราชการ/ลูกจ้าง ไปช่วยราชการที่อื่น											๑	๑

	จำนวน (คน)											รวม ทั้งสิ้น
	วท.ชุมพร	วท. สุราษฎร์ธานี	วอศ. สุราษฎร์ธานี	วท.สิงห์	วท.นครศรี ธรรมราช	วอศ.นครศรี ธรรมราช	วศป.นครศรี ธรรมราช	วภ.นครศรี ธรรมราช	วทอ.นครศรี ธรรมราช	วท.ทุ่งสง	วท.พัทลุง	
ข. มีอัตราว่าง ไม่มีคนครอง												
๑. ข้าราชการ	๙							๖	๓		๑๐	๒๓
๒. ลูกจ้างประจำ												๐
รวมทั้งสิ้น	๑๒๐	๑๙๘	๑๕๙	๘๙	๒๕๕	๑๘๒	๕๖	๘๘	๑๐๘	๑๓๗	๒๐๙	๑,๕๙๖

๖. ข้อมูลบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

	จำนวน (คน)											รวมทั้งสิ้น	
	วท.ชุมพร	วท.สุราษฎร์ธานี	วอศ.สุราษฎร์ธานี	วท.สิงห์	วท.นครศรีธรรมราช	วอศ.นครศรีธรรมราช	วศป.นครศรีธรรมราช	วท.นครศรีธรรมราช	วท.นครศรีธรรมราช	วท.นครศรีธรรมราช	วท.ทุ่งสง		วท.พัทลุง
ก. ผู้บริหาร													
๑. ปริญญาตรี				๒	๑								๓
๒. ปริญญาโท	๔	๔	๕	๑	๔	๕	๓	๓	๕	๕	๔	๔	๔๓
๓. ปริญญาเอก		๑		๑					๑				๓
ข. ครูผู้สอน													
๑. ปริญญาตรี	๔๘	๔๙	๘๑	๕๐	๑๓๖	๗๙	๓๐	๔๙	๕๕	๗๖	๑๒๙	๘	๘๓๒
๒. ปริญญาโท	๑๙	๕๕	๓๘	๓	๕๕	๔๘	๗	๕	๑๗	๒๐	๕๕	๕	๓๒๒
๓. ปริญญาเอก				๑	๑								๒
ค. เจ้าหน้าที่ทั่วไป/สนับสนุน													
๑. ต่ำกว่า ม.๖	๘		๘	๙	๑๗	๑๒	๔	๕		๘	๘	๘	๗๙
๒. ปวช. / ม.๖	๔		๔	๑	๔	๔	๓	๓	๑๑	๔	๕	๕	๔๓
๓. ปวส. / อนุปริญญาตรี	๑๔	๔	๑๓	๒	๙	๑๐	๔	๕	๒	๒	๘	๘	๗๓
๔. ปริญญาตรี	๑๙	๒๔	๑๐	๑๓	๒๘	๒๓	๕	๑๑	๑๔	๒๒	๒๓	๒๓	๑๙๒
๕. ปริญญาโท		๑		๑									๒
๖. ปริญญาเอก													

	จำนวน (คน)											รวมทั้งสิ้น
	วท.ชุมพร	วท.สุราษฎร์ธานี	วอศ.สุราษฎร์ธานี	วท.สิงห์	วท.นครศรีธรรมราช	วอศ.นครศรีธรรมราช	วศป.นครศรีธรรมราช	วท.นครศรีธรรมราช	วท.นครศรีธรรมราช	วท.ทุ่งสง	วท.พัทลุง	
ง. อัตราว่างไม่มีคนครอง	๔							๖	๓		๑๐	
รวมทั้งสิ้น	๑๒๐	๑๘๘	๑๕๘	๘๔	๒๕๕	๑๘๑	๕๖	๘๘	๑๐๗	๑๓๗	๒๔๒	๑,๖๑๗

ส่วนที่ ๔ แผนยุทธศาสตร์สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคใต้ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๑

การได้มาซึ่งแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ใช้การวิเคราะห์ โดยเทคนิค A-I-C (Appreciation, Influence, and Control) ประยุกต์ในการระดมความคิดเพื่อให้ได้มาจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunities) อุปสรรค (Threats) โดยผลจากการวิเคราะห์การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ (SWOT Analysis) จะนำมาทำการสร้างกลยุทธ์แบบ TOWS (TOWS Matrix) เพื่อให้ได้แนวทางในการจัดทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ โครงการ/กิจกรรม และตัวชี้วัดต่างๆ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพปัจจุบันของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

จุดแข็ง (Strengths)

๑. ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีวุฒิการศึกษาตรงตามสาขาวิชาที่เปิดสอน
๒. มีการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพที่หลากหลาย เป็นทางเลือกให้แก่ผู้เรียนหลายสาขาวิชาและระดับการศึกษา ในเขตพื้นที่บริการ
๓. สถาบันมีแนวการปฏิบัติตามหลักการบริหารงานอย่างเป็นระบบ บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
๔. สามารถจัดการเรียนการสอนโดยใช้วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และบุคลากร ของสถานศึกษาในสังกัดสถาบันร่วมกันได้
๕. มีการส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือ (MOU) กับภาคประกอบการและหน่วยงานอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศ
๖. ผู้เรียนได้ฝึกทักษะวิชาชีพจากสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนการสอนในแต่ละสาขาวิชา และผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความประสงค์จะทำงานมีงานทำทุกคน
๗. มีนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นผลงานของครู อาจารย์และนักศึกษา เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. การบริหารจัดการงานตามโครงสร้างและนโยบายขาดบุคลากรและความเป็นเอกภาพ
๒. การพัฒนาครู คณาจารย์ บุคลากร ไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และขาดการสนับสนุนส่งเสริมให้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ตรงตามสาขาวิชาชีพ
๓. การส่งเสริมในการทำผลงานวิชาการเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งอาจารย์ วิทยฐานะ ผศ. รศ. และ ศ. ยังมีน้อย
๔. การประชาสัมพันธ์ เน้นแนวการศึกษา และกลยุทธ์ในการดึงดูดผู้เรียนของสถาบัน ยังไม่สามารถเพิ่มจำนวนผู้เรียนบางสาขาวิชาได้
๕. การโยกย้ายของอาจารย์ มีผลกระทบต่อจำนวนของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
๖. ครู อาจารย์ มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอนจำนวนมาก
๗. การจัดสรรงบประมาณจากส่วนกลางไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถาบัน

๘. การจัดการสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง
๙. การจัดทำแผนการฝึกประสบการณ์ร่วมกับสถานประกอบการ การติดตาม ดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ในการฝึกประสบการณ์ยังไม่มีแผนฝึกที่มีคุณภาพครบถ้วน
๑๐. ผู้เรียน ครู คณาจารย์ และบุคลากร ขาดทักษะ การสื่อสารและการใช้ภาษาอังกฤษ
๑๑. ขาดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์

โอกาส (Opportunities)

๑. นโยบายภาครัฐเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เน้นความสำคัญในการจัดการศึกษาวิชาชีพและเทคโนโลยี เอื้อต่อการจัดการศึกษาของสถาบัน
๒. มีพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ กำหนดภารกิจและแนวทางในการจัดการอาชีวศึกษาเป็นหลักรองรับการจัดการอาชีวศึกษา
๓. ชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชน ให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ
๔. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีธุรกิจ อุตสาหกรรมการผลิต และการบริการยุคใหม่ ที่เน้นนวัตกรรมและเทคโนโลยี เอื้อต่อการจัดการศึกษาวิชาชีพของสถาบัน
๕. มีแหล่งเรียนรู้ด้านอุตสาหกรรม วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีปราชญ์ชาวบ้าน ในพื้นที่ที่สามารถสนับสนุนการจัดการศึกษาวิชาชีพพร้อมกับสถาบันอย่างมีคุณภาพได้
๖. มีที่ตั้งของสถานประกอบการ หลากหลายประเภทรองรับการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาในพื้นที่ ได้อย่างเพียงพอ
๗. โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เชื่อมโยงการขนส่งระหว่างฝั่งอ่าวไทยกับอันดามัน เป็นแหล่งงานที่รองรับการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันมากขึ้น
๘. ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีภารกิจในการดำเนินการตามกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่สามารถเชื่อมโยงกับพันธกิจของสถาบันในการขับเคลื่อนได้
๙. ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่บริการมีจำนวนมากพอที่จะเป็นตัวป้อนเข้าเรียนในสถาบัน
๑๐. ผู้ปกครองให้การยอมรับศักยภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสถาบัน ได้ส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในสถาบันเพิ่มมากขึ้น
๑๑. สถานประกอบการมีความต้องการกำลังคนด้านอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

อุปสรรค (Threats)

๑. ปัญหาด้านการเมือง เศรษฐกิจ ส่งผลให้ประชากรมีรายได้ไม่แน่นอน ทำให้ผู้เรียนออกจากระบบการศึกษามากขึ้น
๒. ปัญหาสารสนเทศ การใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม และอบายมุขต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ

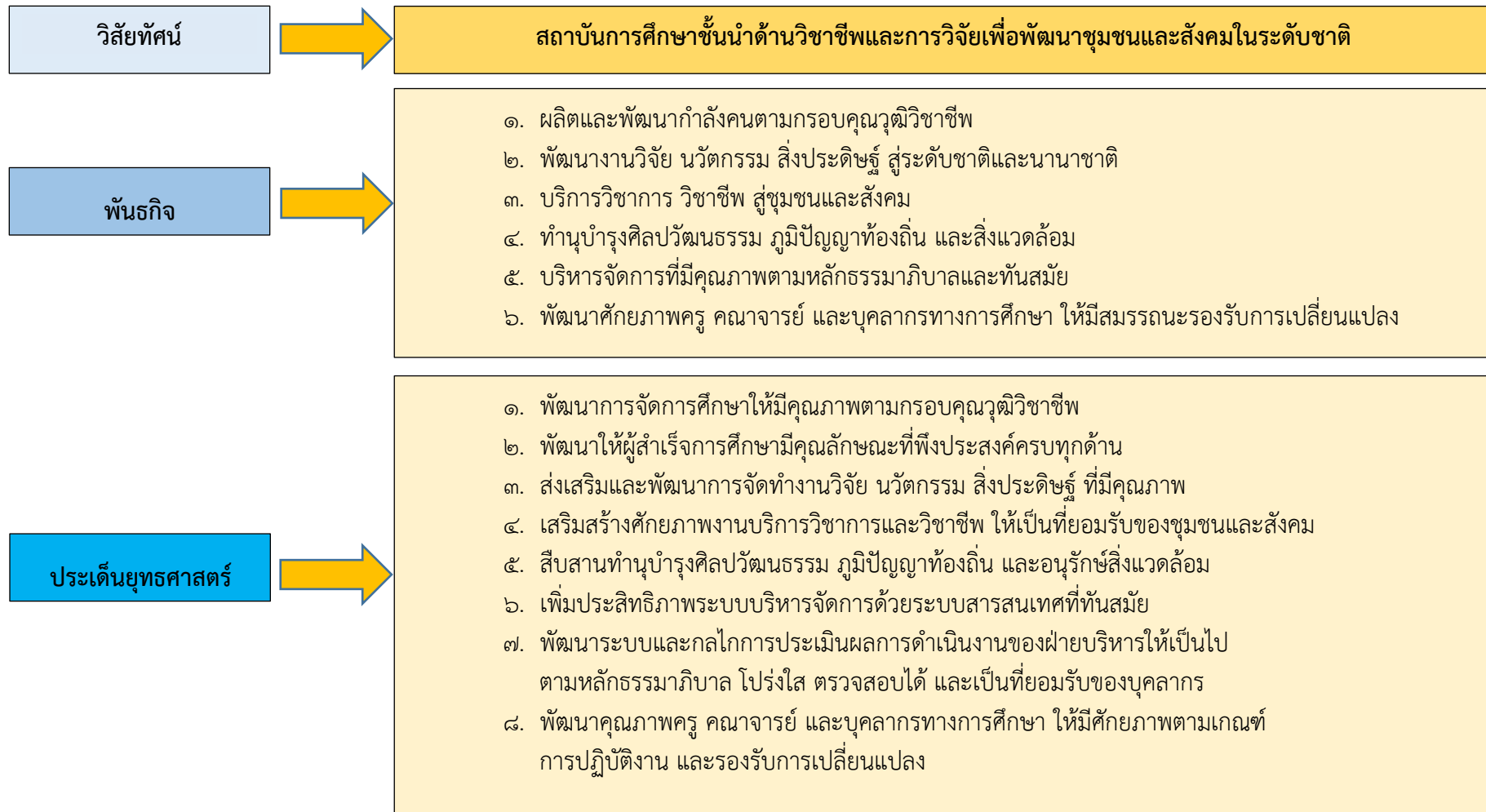

๓. อัตราการเกิดของประชากรลดลง มีผลกระทบต่อจำนวนผู้เรียน
๔. การดำเนินการตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาขาดความต่อเนื่องและการบริหารจัดการภายในไม่มีความเป็นเอกภาพ
๕. ผู้ปกครองนิยมให้บุตรหลานเรียนในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ
๖. มีสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนจำนวนมากที่จัดการศึกษาด้านวิชาชีพ
๗. ผู้เรียนอาชีวศึกษา มีภาพลักษณ์บางอย่างไม่เป็นที่พึงพอใจของบุคคลทั่วไป
๘. ประชาชนในพื้นที่ให้บริการบางส่วนยังขาดความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาทำให้ผู้เรียนเข้าถึงเทคโนโลยีไม่เท่าเทียมกัน
๙. สถานประกอบการขนาดใหญ่ในพื้นที่บริการที่มีเทคโนโลยีทันสมัยและได้มาตรฐานมีจำนวนน้อย
๑๐. งบประมาณสนับสนุนปัจจัยต่าง ๆ จากหน่วยเหนือในการจัดการอาชีวศึกษาของสถาบันมีไม่เพียงพอ

จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค การสร้างกลยุทธ์แบบ TOWS (TOWS Matrix) คณะทำงานเพื่อการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์สถาบันอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์การอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๗ – ๒๕๗๑) โดยสรุปได้ดังนี้

แผนผัง : แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์การอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ พ.ศ.๒๕๖๗ - ๒๕๗๑

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ พ.ศ.๒๕๖๗ - ๒๕๗๑

วิสัยทัศน์ (Vision)

สถาบันการศึกษาชั้นนำด้านวิชาชีพและการวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในระดับชาติ

อัตลักษณ์ (Identity)

ใฝ่รู้คู่คุณธรรม เลิศล้ำทักษะสื่อสาร เชี่ยวชาญปฏิบัติ

พันธกิจ (Mission)

- ผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ
- พัฒนางานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ สู่ระดับชาติและนานาชาติ
- บริการวิชาการ วิชาชีพ สู่ชุมชนและสังคม
- ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม
- บริหารจัดการที่มีคุณภาพตามหลักธรรมาภิบาลและทันสมัย
- พัฒนาศักยภาพคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีสมรรถนะรองรับการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

- พัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ
- พัฒนาให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ครบทุกด้าน
- ส่งเสริมและพัฒนาการจัดทำงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ที่มีคุณภาพ
- เสริมสร้างศักยภาพงานบริการวิชาการและวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม
- สืบสานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการด้วยระบบสารสนเทศที่ทันสมัย
- พัฒนาระบบและกลไกการประเมินผลการดำเนินงานของฝ่ายบริหารให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นที่ยอมรับของบุคลากร
- พัฒนาคุณภาพคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีศักยภาพตามเกณฑ์การปฏิบัติงาน และรองรับการเปลี่ยนแปลง

เป้าประสงค์ (Goals)

- ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับมีสมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชนและสังคม
- ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามข้อกำหนดของหลักสูตร
- ผลงานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ได้รับการยอมรับในระดับชุมชน ระดับชาติ และนานาชาติ
- ผลงานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์นำไปใช้ได้จริงในชุมชนและสังคม

๕. ผลงานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์นำไปต่อยอดเชิงพาณิชย์ได้
๖. ชุมชนและสังคมให้การยอมรับในศักยภาพการให้บริการของสถาบัน
๗. งานบริการวิชาการและวิชาชีพสามารถบูรณาการกับการเรียนการสอนและการวิจัยได้
๘. เป็นศูนย์สร้างผู้ประกอบการใหม่ที่มีศักยภาพสอดคล้องกับบริบทหรือวิถีชุมชน
๙. บุคลากรและผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
๑๐. เป็นศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งเรียนรู้ให้กับชุมชนและสังคม
๑๑. เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้สนับสนุนการเปิดหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
๑๒. ระบบการบริหารองค์กรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลง
๑๓. การบริหารงานด้วยระบบสารสนเทศของสถาบัน โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นที่ยอมรับของบุคลากร
๑๔. ครู คณาจารย์และบุคลากรมีขวัญและกำลังใจ อุทิศตนในการปฏิบัติงาน
๑๕. ครู คณาจารย์และบุคลากรได้รับการเพิ่มพูนความรู้/ประสบการณ์ การพัฒนาให้มีคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

ตัวชี้วัดของเป้าประสงค์

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)
เป้าประสงค์ที่ ๑ ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับ มีสมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิ วิชาชีพ ตอบสนองความต้องการ ของสถานประกอบการ ชุมชน และสังคม	๑. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ไ้ทำงานทำ ประกอบอาชีพอิสระ หรือศึกษาต่อภายในระยะเวลา ๑ ปี ๒. ร้อยละของผู้สอบผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพในครั้งแรก สมรรถภาพทางด้านภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ๓. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับเงินเดือนตรงตามคุณวุฒิ การศึกษา ๔. ระดับคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อผู้สำเร็จ การศึกษา ๕. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ไ้ทำงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ตรงตามคุณวุฒิการศึกษา

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)
เป้าประสงค์ที่ ๒ ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ ตามข้อกำหนด ของหลักสูตร	๑. ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา ๒. ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านการประเมินลักษณะที่พึงประสงค์ตั้งแต่ ระดับดีขึ้นไป ๓. จำนวนผู้เรียนที่ได้รับรางวัลหรือเกียรติบัตรจาก สมาคม องค์กร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เป้าประสงค์ที่ ๓ ผลงานวิจัย นวัตกรรม และ สิ่งประดิษฐ์ได้รับการยอมรับ ในระดับชุมชน ระดับชาติ และ นานาชาติ	๑. จำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่เข้าร่วมการนำเสนอในที่ประชุม วิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ ๒. จำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่ได้รับรางวัลในระดับชุมชน ระดับชาติและนานาชาติ ๓. จำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร ระดับชาติและนานาชาติ ๔. จำนวนผลงานที่ได้รับการสนับสนุนเพื่อการวิจัยจากองค์กรหรือ หน่วยงานทั้งภายในและนอกสถาบัน
เป้าประสงค์ที่ ๔ ผลงานวิจัย นวัตกรรม และ สิ่งประดิษฐ์นำไปใช้ได้จริง ในชุมชนและสังคม	๑. จำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในชุมชน และสังคม ๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมในชุมชน และสังคม
เป้าประสงค์ที่ ๕ ผลงานวิจัย นวัตกรรม และ สิ่งประดิษฐ์นำไปต่อยอด เชิงพาณิชย์ได้	๑. จำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่นำไปต่อยอดในเชิงพาณิชย์ ๒. จำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร สิทธิบัตรและลิขสิทธิ์
เป้าประสงค์ที่ ๖ ชุมชนและสังคมให้การยอมรับ ในศักยภาพการให้บริการ วิชาการและวิชาชีพของสถาบัน	๑. ระดับคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้รับบริการวิชาการและวิชาชีพ ๒. จำนวนครั้งในการบริการวิชาการและวิชาชีพแก่ผู้รับบริการในรอบปี
เป้าประสงค์ที่ ๗ งานบริการวิชาการและวิชาชีพ สามารถบูรณาการกับ การเรียนการสอนและการวิจัยได้	๑. จำนวนโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่บูรณาการ กับการเรียนการสอน ๒. จำนวนโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่บูรณาการกับการวิจัย

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)
เป้าประสงค์ที่ ๘ เป็นศูนย์สร้างผู้ประกอบการใหม่ที่มีศักยภาพสอดคล้องกับบริบทหรือวิถีชุมชน	๑. จำนวนผู้สนใจเข้ารับการบ่มเพาะเป็นผู้ประกอบการใหม่ต่อหลักสูตร ๒. จำนวนหลักสูตรฝึกอบรมที่สอดคล้องกับบริบทหรือวิถีชุมชนและสังคม ๓. จำนวนผู้ประกอบการใหม่ที่สามารถประกอบธุรกิจอย่างต่อเนื่องมากกว่า ๑ ปี
เป้าประสงค์ที่ ๙ บุคลากรและผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	๑. จำนวนของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม ๒. จำนวนการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม ๓. จำนวนรางวัลจากการประกวดหรือแข่งขันกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม
เป้าประสงค์ที่ ๑๐ เป็นศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งเรียนรู้ให้กับชุมชนและสังคม	๑. จำนวนผู้ใช้บริการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๓. จำนวนหน่วยงานที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
เป้าประสงค์ที่ ๑๑ เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้สนับสนุนการเปิดหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง	๑. จำนวนหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ด้านศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒. จำนวนผู้สนใจเข้าศึกษาในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
เป้าประสงค์ที่ ๑๒ ระบบการบริหารองค์กรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลง	๑. ระดับผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยสังกัดสถาบัน ๒. ระดับผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรระดับสถาบัน ๓. ร้อยละความสำเร็จของการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาสถาบันระดับคุณภาพในการบริหารจัดการฐานข้อมูลสารสนเทศของสถาบัน
เป้าประสงค์ที่ ๑๓ การบริหารงานด้วยระบบสารสนเทศของสถาบัน โปร่งใสตรวจสอบได้ และเป็นที่ยอมรับของบุคลากร	๑. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรต่อการบริหารงานของสถาบัน ๒. ระดับคุณภาพในการบริหารความเสี่ยง

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)
เป้าประสงค์ที่ ๑๔ ครู คณาจารย์ และบุคลากร มีขวัญและกำลังใจ อุทิศตน ในการปฏิบัติงาน	๑. ระดับความพึงพอใจของ ครู คณาจารย์ และบุคลากรในการ ปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่
เป้าประสงค์ที่ ๑๕ ครู คณาจารย์ และบุคลากรได้รับ การเพิ่มพูนความรู้/ประสบการณ์ การพัฒนาให้ มีคุณวุฒิและตำแหน่ง ทางวิชาการที่สูงขึ้น	๑. จำนวนครู คณาจารย์ และบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาคุณวุฒิที่สูงขึ้น ๒. จำนวนครู คณาจารย์ และบุคลากรที่ได้รับวิทยฐานะ และตำแหน่ง ทางวิชาการสูงขึ้น ๓. จำนวนครู คณาจารย์ และบุคลากรที่ได้รับการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานและเข้าร่วมประชุมวิชาการ

พันธกิจที่ ๑ ผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Tactics)	โครงการที่สำคัญ (Projects)
๑. ผู้สำเร็จการศึกษา ทุกระดับมีสมรรถนะ ตามกรอบคุณวุฒิ วิชาชีพตอบสนอง ความต้องการของ สถานประกอบการ ชุมชนและสังคม	๑. พัฒนาหลักสูตรฐาน สมรรถนะตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ การศึกษาวิชาชีพ และอื่นๆ	๑. โครงการประเมินหลักสูตรฐานสมรรถนะตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพ ๒. โครงการศึกษาความพร้อมในการเปิด/ปิด หลักสูตรตามความต้องการของตลาดแรงงาน และสังคม ๓. โครงการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพและ อื่น ๆ ในสาขาที่ตรงกับความต้องการของ ตลาดแรงงานและสังคม ๔. โครงการติดตามและประเมินผลผู้สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรฐานสมรรถนะตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพ
	๒. พัฒนาการจัด การเรียนการสอน ด้วยวิธีการและ รูปแบบต่าง ๆ อย่าง มีคุณภาพ	๑. โครงการพัฒนาศักยภาพของครู คณาจารย์ใน จัดการเรียนการสอนที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ ๒. โครงการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ด้วยระบบที่ทันสมัย ๓. โครงการศึกษาดูงานของครู คณาจารย์ในประเทศ และต่างประเทศ ๔. โครงการจัดทำความร่วมมือเพื่อส่งเสริมทางด้าน วิชาชีพกับหน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ

เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Tactics)	โครงการที่สำคัญ (Projects)
	๓. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคีอย่างเข้มข้น	๑. โครงการศึกษาความเหมาะสมในการจัดการศึกษาทวิภาคีในแต่ละประเภทวิชา ๒. โครงการพัฒนาครูฝึกในสถานประกอบการรองรับการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ๓. โครงการสัมมนาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีของผู้เกี่ยวข้อง ๔. โครงการสร้างประสบการณ์วิชาชีพสำหรับครูคณาจารย์ในการจัดการศึกษาทวิภาคี
	๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	๑. โครงการพัฒนาเครื่องมือและวิธีการในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพในทุกระดับคุณวุฒิการศึกษา ๒. โครงการติดตามผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพในทุกระดับคุณวุฒิการศึกษา
	๕. ผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพที่มีสมรรถนะสูง	๑. โครงการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ ทักษะด้านภาษาอังกฤษ และดิจิทัล ๒. โครงการประเมินการประกันคุณภาพอาชีวศึกษา ๓. โครงการทดสอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงาน ๔. โครงการฝึกอบรมหลักสูตรพื้นฐานคนประจำเรือ ๕. โครงการส่งเสริมการแข่งขันทักษะพื้นฐานและทักษะวิชาชีพ ๖. โครงการทดสอบความสามารถของผู้เรียนด้านภาษาจีน ตามมาตรฐาน HSK
๒. ผู้สำเร็จการศึกษา มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามข้อกำหนดของหลักสูตร	๖. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียน	๑. โครงการพัฒนาองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย (อวท.) และองค์การนักศึกษา ๒. โครงการอาชีวศึกษาบริการสังคม ๓. โครงการพัฒนาสังคม อารมณ์และร่างกายของผู้ประกอบวิชาชีพ ๔. โครงการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข (๕ แผนงานคนดี ๕ แผนงานคนเก่ง) ๕. โครงการส่งเสริมและการจัดกิจกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

พันธกิจที่ ๒ พัฒนางานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ คู่ระดับชาติและนานาชาติ

เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Tactics)	โครงการที่สำคัญ (Projects)
๓. ผลงานวิจัย นวัตกรรม และ สิ่งประดิษฐ์ ได้รับ การยอมรับในระดับ ชุมชน ระดับชาติ และนานาชาติ	๓. พัฒนางานวิจัยและ นวัตกรรมให้มี คุณภาพสูง	๑. โครงการสัมมนานักวิจัยและนักพัฒนานวัตกรรม ๒. โครงการอบรมนักวิจัยและนักวิจัยพี่เลี้ยง ๓. โครงการส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัยของผู้เรียน ๔. โครงการส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัยของครู ๕. โครงการส่งเสริมผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนา นวัตกรรม งานวิจัย ในการบริหารจัดการ
	๔. ส่งเสริมสนับสนุน การนำเสนอผลงานวิจัย และนวัตกรรม	๑. โครงการประชุมวิชาการและประกวดผลงาน นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ สถาบัน การอาชีวศึกษา ระดับสถาบัน และระดับชาติ ๒. โครงการพัฒนาผลงานวิจัยเพื่อนำไปเผยแพร่ ในวารสารวิชาการ ๓. โครงการพัฒนาวารสารวิชาการสถาบัน การอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑
๔. ผลงานวิจัย นวัตกรรม และ สิ่งประดิษฐ์ นำไปใช้ ได้จริงในชุมชน และสังคม	๕. ประสานความร่วมมือ กับภาคอุตสาหกรรมชุมชน และสังคมในการสร้างงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และงานสร้างสรรค์	๑. โครงการสร้างเครือข่ายงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และงานสร้างสรรค์สถาบัน การอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑
	๑๐. แสวงหาแหล่งทุน สนับสนุนการวิจัยทั้ง ภายในและภายนอก	๑. โครงการจัดหาเงินทุนเพื่อสนับสนุนงานวิจัย
	๑๑. ส่งเสริมการนำ ผลงานวิจัย ไปใช้ประโยชน์ในการ พัฒนาชุมชนและสังคม	๑. โครงการส่งเสริมการนำผลงานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ ไปใช้ประโยชน์ในชุมชน และสังคม
๕. ผลงานวิจัย นวัตกรรม และ สิ่งประดิษฐ์นำไป ต่อยอดเชิงพาณิชย์ได้	๑๒. ส่งเสริมการนำ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และงานสร้างสรรค์ที่มี คุณภาพขยายผลไปสู่ เชิงพาณิชย์	๑. โครงการต่อยอดผลงานวิจัยและนวัตกรรม สู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

พันธกิจที่ ๓ บริการวิชาการ วิชาชีพ สู่มุมชนและสังคม

เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Tactics)	โครงการที่สำคัญ (Projects)
๖. ชุมชนและสังคม ให้การยอมรับ ในศักยภาพการให้ บริการของสถาบัน	๑๓. พัฒนาระบบการ ให้บริการวิชาการและ วิชาชีพและ ประชาสัมพันธ์เชิงรุก	๑. โครงการจัดตั้งศูนย์บริการวิชาการและ เทคโนโลยีชุมชน ๒. โครงการประชาสัมพันธ์และสร้างเครือข่าย การบริการวิชาการและวิชาชีพ
	๑๔. ปรับปรุงกฎ ระเบียบ ประกาศและข้อบังคับ ในการให้บริการ ให้เอื้อต่อการแข่งขัน	๑. โครงการศึกษาเพื่อปรับปรุงกฎระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับในการให้บริการ ๒. โครงการปรับปรุงกฎระเบียบ ประกาศ และ ข้อบังคับในการให้บริการ
	๑๕. การสร้างเครือข่าย และการมีส่วนร่วม ในการให้บริการ วิชาการ	๑. โครงการสร้างเครือข่ายในการให้บริการวิชาการ ๒. โครงการสอนอาชีพในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(สพฐ) ๓. โครงการพัฒนาระบบและกลไกการดำเนินงาน ๔. โครงการพิเศษเร่งด่วนตามดำริและนโยบายภาครัฐ
๗. งานบริการวิชาการ และวิชาชีพสามารถ บูรณาการกับ การเรียนการสอน และการวิจัยได้	๑๖. ส่งเสริมการบูรณาการ งานบริการวิชาการ และวิชาชีพกับ การเรียนการสอน และการวิจัย	๑. โครงการบูรณาการงานบริการวิชาการและ วิชาชีพกับการเรียนการสอนและการวิจัย ๒. โครงการจัดทำฐานข้อมูลการบูรณาการบริการ วิชาการ การเรียนการสอนและการวิจัย
	๑๗. สร้างการยอมรับใน การให้บริการทาง วิชาการและวิชาชีพ ของสถาบัน	๑. โครงการพัฒนาระบบการให้บริการทางวิชาการ และวิชาชีพของสถาบัน
๘. เป็นศูนย์สร้าง ผู้ประกอบการใหม่ ที่มีศักยภาพ สอดคล้องกับบริบท หรือวิถีชุมชน	๑๘. เพิ่มขีดความสามารถ ของบุคลากรให้ทัน ต่อเทคโนโลยีและ วิชาชีพในอนาคต	๑. โครงการพัฒนาครู คณาจารย์ด้านวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับบริบทหรือวิถีชุมชน
	๑๙. ส่งเสริมการสร้าง ผู้ประกอบการใหม่ และนวัตกรรมชุมชน	๑. โครงการพัฒนาครู คณาจารย์เป็นผู้ให้คำปรึกษา การเป็นผู้ประกอบวิชาชีพรายใหม่รูปแบบ ออนไลน์และออนไลน์ ๒. โครงการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาห้อง ปฏิบัติการหรือสถานที่บ่มเพาะผู้ประกอบการใหม่ ๓. โครงการติดตาม ประเมินผล และพัฒนา ผู้ประกอบการใหม่

พันธกิจที่ ๔ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Tactics)	โครงการที่สำคัญ (Projects)
๙. บุคลากรและผู้เรียน มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึง คุณค่าของ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	๒๐. สร้างจิตสำนึกให้เกิด ความรัก ความ ภาคภูมิใจ เห็นคุณค่า และตระหนักใน ความสำคัญของ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม	๑. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม ด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
	๒๑. ส่งเสริมสนับสนุนให้ ทุกภาคส่วนมีการ บูรณาการการทำ นุบำรุงศิลปวัฒนธรรม กับพันธกิจอื่นๆ	๑. โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อมภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
	๒๒. พัฒนาระบบและ กลไกการ ประชาสัมพันธ์ เชิงรุกอย่างเป็นเอกภาพ	๑. โครงการพัฒนาระบบและกลไกการประชาสัมพันธ์ เชิงรุก
๑๐. เป็นศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญา ท้องถิ่น แหล่ง เรียนรู้ให้กับ ชุมชนและสังคม	๒๓. รวบรวม ศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ฝั่งอ่าวไทยเพื่อ การเรียนรู้	๑. โครงการจัดตั้งศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ๒. โครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
	๒๔. สร้างเครือข่าย ความร่วมมือด้าน ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม	๑. โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้าน ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ สิ่งแวดล้อม
๑๑. เป็นแหล่งรวบรวม องค์ความรู้ สนับสนุนการเปิด หลักสูตรและ จัดการเรียนการ สอนในสาขาวิชา ที่เกี่ยวข้อง	๒๕. พัฒนาหลักสูตรและ การจัดการศึกษาเพื่อ รองรับการสืบสาน ศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. โครงการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการศึกษา เพื่อสืบสานศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญา ท้องถิ่นภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ๒. โครงการพัฒนาทรัพยากรในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับหลักสูตรฯ ๓. โครงการพัฒนาครู คณาจารย์ด้าน ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

พันธกิจที่ ๕ บริหารจัดการที่มีคุณภาพตามหลักธรรมาภิบาลและทันสมัย

เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Tactics)	โครงการที่สำคัญ (Projects)
๑๒. ระบบการบริหาร องค์กรมี ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล สามารถรองรับ การเปลี่ยนแปลง	๒๖. พัฒนาการบริหาร ทรัพยากรอย่าง คุ้มค่าและ เกิดประโยชน์สูงสุด	๑. โครงการจัดทำภาระงานและคู่มือดำเนินการ ตามหน้าที่/ตำแหน่งงาน ๒. โครงการสัมมนาการปฏิบัติงานตามคู่มือ ดำเนินการตามหน้าที่/ตำแหน่งงาน ๓. โครงการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน ตามคู่มือภาระงานตามหน้าที่/ตำแหน่งงาน
	๒๗. พัฒนาระบบ สารสนเทศรองรับ การบริหารจัดการ อย่างมีประสิทธิภาพ	๑. โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการฐานข้อมูล สารสนเทศของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ๒. โครงการอบรมสัมมนาการใช้ระบบบริหาร จัดการฐานข้อมูลสารสนเทศของสถาบัน การอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ๓. โครงการติดตามและประเมินผลระบบบริหาร จัดการฐานข้อมูลสารสนเทศของสถาบัน การอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑
	๒๘. พัฒนาทรัพยากรบุคคล ให้มีสมรรถนะรองรับ ต่อการเปลี่ยนแปลง	๑. โครงการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อ การปฏิบัติงานที่ทันสมัยและคล่องตัว
๑๓. การบริหารงานด้วย ระบบสารสนเทศ ของสถาบันโปร่งใส ตรวจสอบได้และ เป็นที่ยอมรับ ของบุคลากร	๒๙. พัฒนาปรับปรุงระบบ การประเมินผลการ ปฏิบัติงานให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น	๑. โครงการพัฒนาเครื่องมือประเมินผล การปฏิบัติงาน ๒. โครงการติดตามและประเมินผลการประเมินผล การปฏิบัติงานของสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคใต้ ๑
	๓๐. สร้างวิสัยทัศน์และ จิตสำนึกการบริหาร การจัดการด้วย หลักธรรมาภิบาล	๑. โครงการประชุมสัมมนาให้ความรู้บุคลากร เกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลในการทำงาน ๒. โครงการปลูกฝังจิตสำนึกการปฏิบัติงานตาม หลักธรรมาภิบาล ๓. โครงการยกย่องและเชิดชูหน่วยงาน ที่บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล ๔. โครงการส่งเสริมการประเมินคุณธรรมและ ความโปร่งใสในการดำเนินงานของสถานศึกษา (ITA)

พันธกิจที่ ๖ พัฒนาศักยภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะรองรับการเปลี่ยนแปลง

เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Tactics)	โครงการที่สำคัญ (Projects)
๑๔. ครู คณาจารย์และบุคลากรมีขวัญและกำลังใจ อุทิศตนในการปฏิบัติงาน	๓๑. พิจารณาค่าตอบแทนโดยยึดโยงกับสมรรถนะทางวิชาชีพ	๑. โครงการประเมินการปฏิบัติงานที่ยึดโยงกับสมรรถนะทางวิชาชีพ
	๓๒. สร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานดีเด่น	๒. โครงการยกย่องเชิดชู และประกาศเกียรติคุณผู้ปฏิบัติงานดีเด่น
๑๕. ครู คณาจารย์และบุคลากรได้รับการเพิ่มพูนความรู้/ประสบการณ์ การพัฒนาให้มีคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น	๓๓. พัฒนาศักยภาพบุคคลให้มีสมรรถนะรองรับต่อสถานะที่เปลี่ยนแปลง	๑. โครงการพัฒนาคุณภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีศักยภาพตามเกณฑ์การปฏิบัติงาน และรองรับการเปลี่ยนแปลง ๒. โครงการส่งเสริมพัฒนาบุคลากรในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ให้มีความรู้ ประสบการณ์ และคุณวุฒิการศึกษาสูงขึ้น ๓. โครงการส่งครูและคณาจารย์ อาจารย์เข้าฝึกอาชีพในสถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง
	๓๔. สร้างเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพโดยยึดหลักสมรรถนะเป็นฐาน เพื่อเป็นแรงจูงใจและธำรงรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่มีคุณภาพ	๑. โครงการพัฒนาการจัดทำผลงานทางวิชาการ ๒. โครงการศึกษาดูงานในประเทศหรือต่างประเทศ

ภาคผนวก
รายละเอียดแผนงาน / โครงการ

พันธกิจที่ ๑ ผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

เป้าประสงค์ที่ ๑.๑ ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับมีสมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ ตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชนและสังคม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๑. พัฒนาหลักสูตร ฐานสมรรถนะตาม กรอบมาตรฐาน คุณวุฒิการศึกษา วิชาชีพและอื่นๆ	๑. ร้อยละของหลักสูตรฐานสมรรถนะตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพ ที่ได้รับการประเมินตามกรอบเวลา	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑. โครงการประเมินหลักสูตรฐาน สมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ การศึกษาวิชาชีพ	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	
	๑. จำนวนการศึกษาวิจัยความพร้อมในการ เปิด/ปิดหลักสูตรตามความต้องการของ ตลาดแรงงานและสังคม	๑	๑	๑	๒	๒	๒. โครงการศึกษาความพร้อมในการเปิด/ ปิดหลักสูตรตามความต้องการของ ตลาดแรงงานและสังคม	๒๐	๒๐	๒๐	๔๐	๔๐	
	๑. ร้อยละของหลักสูตรฐานสมรรถนะตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพ และอื่น ๆ ในสาขาที่ตรงกับ ความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๓. โครงการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษา วิชาชีพและอื่น ๆ ในสาขาที่ตรงกับ ความต้องการของตลาดแรงงานและ สังคม	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
	๑. ร้อยละของมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษา วิชาชีพที่มีคุณภาพระดับดี	๕๐	๕๕	๖๐	๖๕	๗๐	๔. โครงการพัฒนาคุณภาพการจัดทำ มาตรฐานคุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพ	๓๐	๔๐	๕๐	๖๐	๗๐	
	๑. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ ประกอบอาชีพอิสระ หรือศึกษาต่อ ภายในระยะเวลา ๑ ปี ๒. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับ เงินเดือนตรงตามคุณวุฒิการศึกษา ๓. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระตรงตาม คุณวุฒิการศึกษา	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐	๘๐	๕. โครงการติดตามและประเมินผลผู้สำเร็จ การศึกษาตามหลักสูตรฐานสมรรถนะ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษา วิชาชีพ	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๖๐	

พันธกิจที่ ๑ ผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

เป้าประสงค์ที่ ๑.๑ ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับมีสมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ ตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชนและสังคม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ	
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		
	๔. ร้อยละของสถานประกอบการที่มีความพึงพอใจต่อผู้สำเร็จการศึกษาในระดับดี	๗๐	๗๐	๗๕	๗๕	๘๐								
๒. พัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการและรูปแบบต่าง ๆ อย่างมีคุณภาพ	๑. ร้อยละของครู คณาจารย์ ที่จัดการเรียนการสอนหลากหลาย ที่มีคุณภาพ	๕๐	๕๐	๖๐	๖๐	๗๐	๖. โครงการพัฒนาศักยภาพของครู คณาจารย์ในจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ	๕๐	๕๐	๕๐	๖๐	๖๐		
	๑. ร้อยละของครู คณาจารย์ ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย	๗๐	๗๐	๘๐	๘๐	๘๐	๗. โครงการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ด้วยระบบที่ทันสมัย	๕๐	๕๐	๕๐	๖๐	๖๐		
	๑. ร้อยละของครู คณาจารย์ ที่ศึกษาดูงานของครู คณาจารย์ในประเทศและต่างประเทศ	๕	๕	๑๐	๑๐	๑๕	๘. โครงการศึกษาดูงานของครู คณาจารย์ในประเทศและต่างประเทศ	๗๐	๗๐	๗๐	๘๐	๘๐		
	๑. จำนวนหน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ที่ได้จัดทำความร่วมมือด้านวิชาชีพ	๑๕	๒๐	๒๐	๒๕	๒๕	๙. โครงการจัดทำความร่วมมือเพื่อส่งเสริมทางด้านวิชาชีพกับหน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ	๓๐	๓๐	๔๐	๔๐	๕๐		
๓. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคีอย่างเข้มข้น	๑. ร้อยละของหลักสูตรการศึกษา ทวิภาคีแต่ละสาขาวิชาที่ได้ศึกษาความเหมาะสม	๙๐	๙๐	๙๕	๙๕	๙๕	๑๐. โครงการศึกษาความเหมาะสมในการจัดการศึกษาทวิภาคีในแต่ละสาขาวิชา	๔๐	๔๐	๔๐	๕๐	๕๐		
	๑. ร้อยละของครูฝึกในสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนา	๙๐	๙๐	๙๕	๙๕	๙๕	๑๑. โครงการพัฒนาครูฝึกในสถานประกอบการรองรับการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี	๕๐	๕๐	๕๐	๖๐	๖๐		
	๑. จำนวนผู้เข้าร่วมสัมมนาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	๒๐	๓๐	๔๐	๔๐	๕๐	๑๒. โครงการสัมมนาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีของผู้เกี่ยวข้อง	๓๐	๓๐	๔๐	๔๐	๕๐		

พันธกิจที่ ๑ ผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

เป้าประสงค์ที่ ๑.๑ ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับมีสมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ ตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชนและสังคม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
	๑. จำนวนครู คณาจารย์ ที่มีประสบการณ์วิชาชีพ ในการจัดการศึกษาทวิภาคี	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	๓๐	๑๓. โครงการสร้างประสบการณ์วิชาชีพ สำหรับครูคณาจารย์ในการจัดการศึกษาทวิภาคี	๕๐	๕๐	๕๐	๖๐	๖๐	
๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	๑. ระดับคุณภาพของเครื่องมือและวิธีการในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	๑๔. โครงการพัฒนาเครื่องมือและวิธีการในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพในทุกระดับคุณวุฒิการศึกษา	๓๐	๓๐	๔๐	๔๐	๕๐	
	๑. ระดับคุณภาพของผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพในทุกระดับคุณวุฒิการศึกษา	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	๑๕. โครงการติดตามผลการประเมิน มาตรฐานวิชาชีพในทุกระดับคุณวุฒิการศึกษา	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	
๕. ผลิตและพัฒนา กำลังคนด้านวิชาชีพที่มีสมรรถนะสูง	๑. ร้อยละของผู้สอบผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพในครั้งแรก สมรรถภาพทางด้านภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	๗๐	๗๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๖. โครงการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ ทักษะด้านภาษาอังกฤษ และดิจิทัล	๕๐	๕๐	๕๐	๖๐	๖๐	
	๑. ระดับผลการประเมินการประกันคุณภาพอาชีวศึกษา	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	๑๗. โครงการประเมินการประกันคุณภาพอาชีวศึกษา	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	
	๑. จำนวนผู้ผ่านการรับรองจากสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพและกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐	๖๐	๑๘. โครงการทดสอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงาน	๕๐	๕๐	๕๐	๖๐	๖๐	
	๑. จำนวนผู้ผ่านการรับรองตามหลักสูตรพื้นฐานคนประจำเรือ	๓๐	๔๐	๕๐	๖๐	๗๐	๑๙. โครงการฝึกอบรมหลักสูตรพื้นฐานคนประจำเรือ	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	
	๑. จำนวนผลงานที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันทักษะพื้นฐานและทักษะวิชาชีพ	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๒๐. โครงการการส่งเสริมการแข่งขันทักษะพื้นฐานและทักษะวิชาชีพ	๕๐	๕๐	๕๐	๖๐	๖๐	

พันธกิจที่ ๑ ผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

เป้าประสงค์ที่ ๑.๑ ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับมีสมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ ตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชนและสังคม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๕.ผลิตและพัฒนา กำลังคนด้านวิชาชีพที่ มีสมรรถนะสูง	๑) จำนวนผู้ผ่านการรับรองด้านภาษาจีน ตามมาตรฐาน HSK	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐	๒๑. โครงการทดสอบความสามารถของ ผู้เรียนด้านภาษาจีน ตามมาตรฐาน HSK	๕๐	๕๐	๕๐	๖๐	๖๐	

พันธกิจที่ ๑ ผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ครบทุกด้าน

เป้าประสงค์ที่ ๒.๑ ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามข้อกำหนดของหลักสูตร

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๖. ส่งเสริมสนับสนุน การจัดกิจกรรม พัฒนาคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ ให้กับผู้เรียน	๑. ระดับผลการดำเนินงานองค์การ นักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย (อวท.) และองค์การนักศึกษา	ดี	ดี	ดี	ดี มาก	ดี มาก	๒๒. โครงการพัฒนาองค์การนักวิชาชีพ ในอนาคตแห่งประเทศไทย (อวท.) และองค์การนักศึกษา	๓๐	๓๐	๔๐	๔๐	๔๐	
	๑. จำนวนครั้งในการให้บริการสังคม	๕	๕	๑๐	๑๐	๑๕	๒๓. โครงการอาชีวศึกษาบริการสังคม	๓๐	๓๐	๔๐	๔๐	๔๐	
	๑. จำนวนผู้เข้ารับการพัฒนาด้านสังคม อารมณ์และร่างกายของผู้ประกอบวิชาชีพ	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	๔๐	๒๔. โครงการพัฒนาด้านสังคม อารมณ์และ ร่างกายของผู้ประกอบวิชาชีพ	๓๐	๓๐	๔๐	๔๐	๔๐	
	๑. ร้อยละของผู้เรียนที่เข้ารับการพัฒนา ให้เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข	๓๐	๔๐	๕๐	๖๐	๖๐	๒๕. โครงการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข (๕ แผนงาน คนดี ๕ แผนงานคนเก่ง)	๕๐	๕๐	๕๐	๖๐	๖๐	
	๑. ร้อยละของผู้เรียนที่เข้าร่วมในการ จัดกิจกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของผู้เรียน	๓๐	๔๐	๕๐	๖๐	๖๐	๒๖. โครงการส่งเสริมและการจัดกิจกรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน	๕๐	๕๐	๕๐	๖๐	๖๐	

พันธกิจที่ ๒ พัฒนางานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ คู่ระดับชาติและนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนากิจการดำเนินงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ระดับชุมชน ระดับชาติและนานาชาติ
เป้าประสงค์ที่ ๓.๑ ผลงานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ได้รับการยอมรับในระดับชุมชน ระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๗. พัฒนางานวิจัย และนวัตกรรมให้ มีคุณภาพสูง	๑. จำนวนนักวิจัยและนักพัฒนานวัตกรรม ที่เข้าร่วมสัมมนา	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	๓๐	๒๗. โครงการสัมมนานักวิจัยและนักพัฒนานวัตกรรม	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	๓๐	
	๑. จำนวนผู้เข้าอบรมนักวิจัยและนักวิจัยพี่เลี้ยง	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	๓๐	๒๘. โครงการอบรมนักวิจัยและนักวิจัยพี่เลี้ยง	๓๐	๓๐	๔๐	๔๐	๔๐	
	๑. จำนวนผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัยของผู้เรียน	๓๐	๓๐	๔๐	๔๐	๕๐	๒๙. โครงการส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย ของผู้เรียน	๓๐	๓๐	๔๐	๔๐	๔๐	
	๑. จำนวนผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัยของครู	๒๐	๒๐	๒๕	๒๕	๓๐	๓๐. โครงการส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย ของครู	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	๓๐	
	๑. จำนวนนวัตกรรม งานวิจัยในการบริหารจัดการ	๓	๓	๓	๓	๕	๓๑. โครงการส่งเสริมผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อพัฒนา นวัตกรรม งานวิจัยในการบริหารจัดการ	๑๕	๑๕	๑๕	๒๐	๒๐	
๘. ส่งเสริมสนับสนุน การนำเสนอ ผลงานวิจัยและ นวัตกรรม	๑. จำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่เข้าร่วมการนำเสนอในที่ประชุมวิชาการ ระดับสถาบัน ระดับภาคระดับชาติหรือนานาชาติ	สถาบัน ๒๐ ภาค ๕ ชาติ ๒	สถาบัน ๒๐ ภาค ๕ ชาติ ๒	สถาบัน ๓๐ ภาค ๘ ชาติ ๓	สถาบัน ๔๐ ภาค ๑๐ ชาติ ๓	สถาบัน ๕๐ ภาค ๑๐ ชาติ ๓	๓๒. โครงการประชุมวิชาการและประกวด ผลงาน นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ สถาบันการอาชีวศึกษา ระดับสถาบัน และระดับชาติ	๓๐	๓๐	๔๐	๔๐	๔๐	
	๒. จำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่ได้รับรางวัลหรือผ่านเกณฑ์ ในระดับสถาบัน ระดับภาค ระดับชาติและนานาชาติ	สถาบัน ๕ ภาค ๒	สถาบัน ๕ ภาค ๒	สถาบัน ๘ ภาค ๓	สถาบัน ๘ ภาค ๓	สถาบัน ๑๐ ภาค ๓							

		ชาติ ๑	ชาติ ๑	ชาติ ๒	ชาติ ๒	ชาติ ๒							
--	--	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	--	--	--	--	--	--	--

พันธกิจที่ ๒ พัฒนางานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ สู่ระดับชาติและนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนากิจการดำเนินงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ระดับชุมชน ระดับชาติและนานาชาติ

เป้าประสงค์ที่ ๓.๑ ผลงานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ได้รับการยอมรับในระดับชุมชน ระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๘. ส่งเสริมสนับสนุน การนำเสนอ ผลงานวิจัยและ นวัตกรรม	๑. จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ	๕	๕	๕	๘	๘	๓๓. โครงการพัฒนาผลงานวิจัยเพื่อ นำไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการ	๓๐	๓๐	๓๐	๔๐	๔๐	
	๑. วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคใต้ ๑ อยู่ในฐาน TCI กลุ่มที่ ๑ หรือ ๒	กลุ่ม ที่ ๒	กลุ่ม ที่ ๒	กลุ่ม ที่ ๒	กลุ่ม ที่ ๒	กลุ่ม ที่ ๑	๓๔. โครงการพัฒนาวารสารวิชาการ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๒๐๐	๒๐๐	

พันธกิจที่ ๒ พัฒนางานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ สู่ระดับชาติและนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนากิจการดำเนินงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ระดับชุมชน ระดับชาติและนานาชาติ

เป้าประสงค์ที่ ๓.๒ ผลงานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์นำไปใช้ได้จริงในชุมชนและสังคม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๙. ประสานความร่วมมือ กับภาคอุตสาหกรรม ชุมชน และสังคม ในการสร้างงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์และ งานสร้างสรรค์	๑. จำนวนเครือข่ายงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และงานสร้างสรรค์	๑๐	๑๐	๑๐	๑๒	๑๕	๓๕. โครงการสร้างเครือข่ายงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และงาน สร้างสรรค์สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคใต้ ๑	๒๐	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	
๑๐. แสวงหาแหล่งทุน	๑. จำนวนผลงานที่ได้รับการสนับสนุน	๕	๕	๗	๘	๙	๓๖. โครงการจัดหาเงินทุนเพื่อ	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๕	

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

สนับสนุนการวิจัยทั้งภายในและภายนอก	เพื่อการวิจัยจากองค์กรหรือหน่วยงานทั้งภายในและนอกสถาบัน						สนับสนุนงานวิจัย						
------------------------------------	---	--	--	--	--	--	------------------	--	--	--	--	--	--

พันธกิจที่ ๒ พัฒนางานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ สู่ระดับชาติและนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาการจัดทำงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ระดับชุมชน ระดับชาติและนานาชาติ
เป้าประสงค์ที่ ๓.๒ ผลงานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์นำไปใช้ได้จริงในชุมชนและสังคม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๑๑. ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชนและสังคม	๑. จำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในชุมชน และสังคม ๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมในชุมชนและสังคม	๘	๑๐	๑๒	๑๕	๒๐	๓๗. โครงการส่งเสริมการนำผลงานวิจัย นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ ไปใช้ประโยชน์ในชุมชนและสังคม	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	๔๐	
		ปานกลาง	ดี	ดี	ดี	ดีมาก							

พันธกิจที่ ๒ พัฒนางานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ สู่ระดับชาติและนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาการจัดทำงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ระดับชุมชน ระดับชาติและนานาชาติ
เป้าประสงค์ที่ ๓.๓ ผลงานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์นำไปต่อยอดเชิงพาณิชย์ได้

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๑๒. ส่งเสริมการนำงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพขยายผลไปสู่เชิงพาณิชย์	๑. จำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่นำไปต่อยอดในเชิงพาณิชย์ ๒. จำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร และลิขสิทธิ์	๒	๒	๓	๔	๕	๓๘. โครงการต่อยอดผลงานวิจัยและนวัตกรรมสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	๒๐	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	
		-	๑	๑	๒	๒							

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

พันธกิจที่ ๓ บริการวิชาการ วิชาชีพ แก่ชุมชนและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างศักยภาพงานบริการวิชาการและวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม

เป้าประสงค์ที่ ๔.๑ ชุมชนและสังคมให้การยอมรับในศักยภาพการให้บริการของสถาบัน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๑๓. พัฒนาระบบการให้บริการวิชาการและวิชาชีพและประชาสัมพันธ์เชิงรุก	๑. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการวิชาการและวิชาชีพ	ปานกลาง	ดี	ดี	ดี	ดีมาก	๓๙. โครงการจัดตั้งศูนย์บริการวิชาการและเทคโนโลยีชุมชน	๓๐	๓๐	๓๐	๔๐	๔๐	
	๑. จำนวนหน่วยงานที่เป็นเครือข่ายในการประชาสัมพันธ์การให้บริการวิชาการ	๑๐	๑๐	๑๕	๑๕	๒๐	๔๐. โครงการประชาสัมพันธ์และสร้างเครือข่ายการบริการวิชาการและวิชาชีพ	๒๐	๒๐	๒๕	๓๐	๓๐	
๑๔. ปรับปรุงกฎ ระเบียบ ประกาศและข้อบังคับ ในการให้บริการให้เอื้อต่อการแข่งขัน	๑. จำนวนครั้งของการศึกษาเพื่อปรับปรุงกฎระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับในการให้บริการ	๒	๒	๒	๒	๒	๔๑. โครงการศึกษาเพื่อปรับปรุงกฎระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับในการให้บริการ	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
	๑. จำนวนกฎ ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับ ที่มีการปรับปรุงหรือยกเว้นและประกาศใช้	๒	๓	๓	๓	๔	๔๒. โครงการปรับปรุงกฎระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับในการให้บริการ	๑๐	๑๐	๑๐	๒๐	๒๐	
๑๕. การสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมในการให้บริการวิชาการ	๑. จำนวนหน่วยงานที่เป็นเครือข่ายในการให้บริการวิชาการ	๑๐	๑๐	๑๕	๑๕	๒๐	๔๓. โครงการสร้างเครือข่ายในการให้บริการวิชาการ	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
	๑. จำนวนหลักสูตรที่สอนอาชีพในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ)	๕	๗	๙	๑๐	๑๒	๔๔. โครงการสอนอาชีพในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(สพฐ)	๒๐	๒๐	๒๕	๓๐	๓๐	

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

พันธกิจที่ ๓ บริการวิชาการ วิชาชีพ กลุ่มชุมชนและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างศักยภาพงานบริการวิชาการและวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม
เป้าประสงค์ที่ ๔.๑ ชุมชนและสังคมให้การยอมรับในศักยภาพการให้บริการของสถาบัน

หน้า ๗๗ กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับ ผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๑๕. การสร้างเครือข่าย และการมีส่วนร่วม ในการให้บริการ วิชาการ	๑. ระดับความพึงพอใจในระบบและ กลไกการดำเนินงาน	ปาน กลาง	ดี	ดี	ดี	ดีมาก	๔๕. โครงการพัฒนาระบบและกลไก การดำเนินงาน	๑๐	๑๐	๑๐	๒๐	๒๐	
	๑. ระดับความพึงพอใจในการดำเนินงาน โครงการพิเศษเร่งด่วนตามดำริและ นโยบายภาครัฐที่ได้ดำเนินการ	ปาน กลาง	ดี	ดี	ดี	ดีมาก	๔๖. โครงการพิเศษเร่งด่วนตามดำริ และนโยบายภาครัฐ	๒๐	๒๐	๒๕	๓๐	๓๐	

พันธกิจที่ ๓ บริการวิชาการ วิชาชีพ กลุ่มชุมชนและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างศักยภาพงานบริการวิชาการและวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม
เป้าประสงค์ที่ ๔.๒ งานบริการวิชาการและวิชาชีพสามารถบูรณาการกับการเรียนการสอนและการวิจัยได้

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับ ผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๑๖. ส่งเสริมการบูรณาการ งานบริการวิชาการ และวิชาชีพกับการ เรียนการสอนและ การวิจัย	๑. จำนวนโครงการบริการวิชาการ และวิชาชีพที่บูรณาการกับการวิจัย	๒	๓	๓	๓	๔	๔๗. โครงการบูรณาการงานบริการ วิชาการและวิชาชีพกับการเรียน การสอนและการวิจัย	๑๐	๑๐	๑๐	๒๐	๒๐	
	๑. ระดับคุณภาพของฐานข้อมูลการ บูรณาการบริการวิชาการ	ปาน กลาง	ดี	ดี	ดี	ดีมาก	๔๘. โครงการจัดทำฐานข้อมูลการ บูรณาการบริการวิชาการ การ	๑๐	๑๐	๑๐	๒๐	๒๐	

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

	การเรียนการสอนและการวิจัย						เรียนการสอนและการวิจัย						
๑๗. สร้างการยอมรับในการให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพของสถาบัน	๑. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการวิชาและวิชาชีพ	ปานกลาง	ดี	ดี	ดี	ดีมาก	๔๙. โครงการพัฒนาระบบการให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพของสถาบัน	๑๐	๑๐	๑๐	๒๐	๒๐	

พันธกิจที่ ๓ บริการวิชาการ วิชาชีพ ชุมชนและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างศักยภาพงานบริการวิชาการและวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม

เป้าประสงค์ที่ ๔.๓ เป็นศูนย์สร้างผู้ประกอบการใหม่ที่มีศักยภาพสอดคล้องกับบริบทหรือวิถีชุมชน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๑๘. เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรให้ทันต่อเทคโนโลยีและวิชาชีพในอนาคต	๑. จำนวนครู คณาจารย์ ที่เข้ารับการพัฒนาด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทหรือวิถีชุมชน	๑๐	๒๐	๓๐	๓๐	๔๐	๕๐. โครงการพัฒนาครู คณาจารย์ด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทหรือวิถีชุมชน	๑๐	๑๐	๑๐	๒๐	๒๐	
๑๙. ส่งเสริมการสร้างผู้ประกอบการใหม่และนวัตกรรมชุมชน	๑. จำนวนครู คณาจารย์ที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาการเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพ รายใหม่รูปแบบออนไลน์และออนไลน์	๕	๘	๑๐	๑๕	๒๐	๕๑. โครงการพัฒนาครู คณาจารย์เป็นผู้ให้คำปรึกษาการเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพรายใหม่รูปแบบออนไลน์และออนไลน์	๑๐	๑๐	๑๐	๒๐	๒๐	
	๑. จำนวนหน่วยงานที่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาห้องปฏิบัติการหรือสถานที่บ่มเพาะผู้ประกอบการใหม่	๓	๓	๕	๘	๑๐	๕๒. โครงการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาห้องปฏิบัติการหรือสถานที่บ่มเพาะผู้ประกอบการใหม่	๑๐	๑๐	๑๐	๒๐	๒๐	
	๑. จำนวนผู้สนใจเข้ารับการบ่มเพาะเป็นผู้ประกอบการใหม่ต่อหลักสูตร ๒. จำนวนผู้ประกอบการใหม่ที่สามารถประกอบธุรกิจอย่างต่อเนื่องมากกว่า ๑ ปี	๕ ๒	๘ ๓	๑๐ ๔	๑๕ ๕	๒๐ ๗	๕๓. โครงการติดตาม ประเมินผล และพัฒนาผู้ประกอบการใหม่	๑๐	๑๐	๑๐	๒๐	๒๐	

พันธกิจที่ ๔ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ สืบสานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ที่ ๕.๑ บุคลากรและผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

หน้า ๗๙	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๒๐. สร้างจิตสำนึกให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่าและตระหนักในความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อม		๑. ร้อยละของผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม	๔๐	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐	๕๔. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๒๐	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	
		๑. ร้อยละของผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	๔๐	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐	๕๕. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	๒๐	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	
๒๑. ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีการบูรณาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับพันธกิจอื่นๆ		๑. จำนวนครั้งในการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม	๒	๓	๓	๔	๔	๕๖. โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อมภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๒๐	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	
		๒. จำนวนรางวัลจากการประกวดหรือแข่งขันกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม	-	๑	๑	๑	๒							

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

๒๒. พัฒนาระบบและกลไกการประชาสัมพันธ์เชิงรุกอย่างเป็นเอกภาพ	๑. ระดับคุณภาพของระบบและกลไกการประชาสัมพันธ์ที่เท่าทันกับเหตุการณ์	พอใช้	ปานกลาง	ดี	ดี	ดีมาก	๕๗. โครงการพัฒนาระบบและกลไกการประชาสัมพันธ์เชิงรุก	๑๐	๑๐	๑๐	๒๐	๒๐
--	--	-------	---------	----	----	-------	--	----	----	----	----	----

พันธกิจที่ ๔ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ สืบสานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ที่ ๕.๒ เป็นศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งเรียนรู้ให้กับชุมชนและสังคม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๒๓. รวบรวมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นฝั่งอ่าวไทยเพื่อการเรียนรู้	๑. ระดับความพร้อมในการให้บริการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	พอใช้	ปานกลาง	ดี	ดี	ดีมาก	๕๘. โครงการจัดตั้งศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๒๐	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	
	๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	พอใช้	ปานกลาง	ดี	ดี	ดีมาก	๕๙. โครงการติดตามและประเมินผลการทำงานศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
๒๔. สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อม	๑. จำนวนหน่วยงานที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๓	๕	๘	๑๐	๑๒	๖๐. โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อม	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

พันธกิจที่ ๔ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ สืบสานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ที่ ๕.๓ เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ สนับสนุนการเปิดหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๒๕. พัฒนาหลักสูตรและจัดการศึกษาเพื่อรองรับการสืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. จำนวนหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๓	๓	๓	๔	๕	๖๑. โครงการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการศึกษาเพื่อสืบสานศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๒๐	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	
	๒. จำนวนผู้สนใจเข้าศึกษาในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๒๐	๒๐	๒๐	๔๐	๖๐		๒๐	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	
	๑. ร้อยละของหลักสูตรที่มีทรัพยากรสอดคล้องกับความต้องการ	๔๐	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐		๖๒. โครงการพัฒนาทรัพยากรในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรฯ	๓๐	๔๐	๔๐	๕๐	
	๑. ร้อยละของครู คณาจารย์ ที่ได้เข้าร่วมพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๒๐	๓๐	๓๕	๔๐	๕๐	๖๓. โครงการพัฒนาครู คณาจารย์ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๒๐	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

พันธกิจที่ ๕ บริหารจัดการที่มีคุณภาพตามหลักธรรมาภิบาลและทันสมัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการด้วยระบบสารสนเทศที่ทันสมัย

เป้าประสงค์ที่ ๖.๑ ระบบการบริหารองค์กรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลง

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๒๖. พัฒนาการบริหารทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด	๑. ระดับคุณภาพของคู่มือภาระงานตามหน้าที่และตำแหน่งงาน	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	๖๔. โครงการจัดทำภาระงานและคู่มือดำเนินการตามหน้าที่/ตำแหน่งงาน	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
	๑. ร้อยละของตัวแทนหน่วยงานที่เข้าร่วมการสัมมนาฯ	๘๐	๘๐	๙๐	๙๐	๙๕	๖๕. โครงการสัมมนาการปฏิบัติงานตามคู่มือดำเนินการตามหน้าที่/ตำแหน่งงาน	๑๕	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐	
	๑. ร้อยละของการปฏิบัติงานตามคู่มือภาระงานตามหน้าที่และตำแหน่งงาน	๗๐	๗๐	๘๐	๘๐	๙๐	๖๖. โครงการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามคู่มือภาระงานตามหน้าที่/ตำแหน่งงาน	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
๒๗. พัฒนาระบบสารสนเทศรองรับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ	๑. ระดับคุณภาพของระบบบริหารจัดการฐานข้อมูลสารสนเทศของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	พอใช้	ปานกลาง	ดี	ดี	ดี	๖๗. โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการฐานข้อมูลสารสนเทศของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	๑๕	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐	
	๑. ร้อยละของตัวแทนหน่วยงานที่เข้าร่วมการสัมมนาฯ	๘๐	๘๐	๙๐	๙๐	๙๕	๖๘. โครงการอบรมสัมมนาการใช้ระบบบริหารจัดการฐานข้อมูลสารสนเทศของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	๑๕	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐	
	๑. ร้อยละของหน่วยงานที่นำระบบบริหารจัดการฐานข้อมูลสารสนเทศฯ ไปใช้ครบถ้วนสมบูรณ์	๘๐	๘๐	๙๐	๙๐	๙๕	๖๙. โครงการติดตามและประเมินผลระบบบริหารจัดการฐานข้อมูลสารสนเทศของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

๒๘. พัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีสมรรถนะรองรับต่อการเปลี่ยนแปลง	๑. ร้อยละของทรัพยากรบุคคลที่ปฏิบัติงานได้คล่องตัวและทันต่อการเปลี่ยนแปลง	๔๐	๕๐	๕๐	๖๐	๖๐	๗๐. โครงการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อการปฏิบัติงานที่ทันสมัยและคล่องตัว	๒๐	๒๐	๒๐	๓๐	๓๐	
---	--	----	----	----	----	----	--	----	----	----	----	----	--

พันธกิจที่ ๕ บริหารจัดการที่มีคุณภาพตามหลักธรรมาภิบาลและทันสมัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ พัฒนาระบบและกลไกการประเมินผลการดำเนินงานของฝ่ายบริหารให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นที่ยอมรับของบุคลากรเป้าประสงค์ที่ ๗.๑ การบริหารงานด้วยระบบสารสนเทศของสถาบัน โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นที่ยอมรับของบุคลากร

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๒๙. พัฒนาปรับปรุงระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	๑. ระดับคุณภาพเครื่องมือสำหรับประเมินผลการปฏิบัติงาน	พอใช้	ปานกลาง	ดี	ดี	ดีมาก	๗๑. โครงการพัฒนาเครื่องมือประเมินผลการปฏิบัติงาน	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
	๑. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรต่อการบริหารงานของสถาบัน	ปานกลาง	ปานกลาง	ดี	ดี	ดีมาก	๗๒. โครงการติดตามและประเมินผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
๓๐. สร้างวิสัยทัศน์และจิตสำนึกการบริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล	๑. ร้อยละของตัวแทนแต่ละหน่วยงานที่เข้าร่วมประชุมสัมมนาการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล	๘๐	๘๐	๙๐	๙๐	๙๕	๗๓. โครงการประชุมสัมมนาให้ความรู้บุคลากรเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลในการทำงาน	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
	๑. จำนวนบุคลากรที่ได้รับยกย่องและเชิดชูในการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล	๔	๕	๖	๘	๑๐	๗๔. โครงการปลูกฝังจิตสำนึกการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
	๑. จำนวนหน่วยงานที่ได้รับการยกย่องและเชิดชูในการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล	๒	๒	๔	๖	๘	๗๕. โครงการยกย่องและเชิดชูหน่วยงานที่บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
	๑. จำนวนสถานศึกษาที่ได้รับการ	๒	๒	๒	๓	๓	๗๖. โครงการส่งเสริมการประเมิน	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

ส่งเสริมการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน							คุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของสถานศึกษา (ITA)						
๒. ระดับคุณภาพในการบริหารความเสี่ยงของสถาบัน	ปานกลาง	ดี	ดี	ดี	ดี	ดีมาก							

พันธกิจที่ ๖ พัฒนาศักยภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะรองรับการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๘ พัฒนาคูณภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีศักยภาพตามเกณฑ์การปฏิบัติงาน และรองรับการเปลี่ยนแปลง เป้าประสงค์ที่ ๘.๑ ครู คณาจารย์และบุคลากรมีขวัญและกำลังใจ อุทิศตนในการปฏิบัติงาน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๓๑. พิจารณาค่าตอบแทนโดยยึดโยงกับสมรรถนะทางวิชาชีพ	๑. ร้อยละของหน่วยงานที่พิจารณา ค่าตอบแทนโดยยึดโยงกับสมรรถนะทางวิชาชีพอยู่ในระดับดี	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๗๗. โครงการประเมินการปฏิบัติงานที่ยึดโยงกับสมรรถนะทางวิชาชีพ	๓๐	๔๐	๔๐	๕๐	๕๐	
๓๒. สร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานดีเด่น	๒. ร้อยละของครู คณาจารย์ บุคลากร ที่ได้รับการยกย่องเชิดชู และประกาศเกียรติคุณ	๕	๑๐	๑๕	๑๕	๒๐	๗๘. โครงการยกย่องเชิดชู และประกาศเกียรติคุณ ผู้ปฏิบัติงานดีเด่น	๒๐	๒๕	๓๐	๓๐	๓๕	

พันธกิจที่ ๖ พัฒนาศักยภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะรองรับการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๘ พัฒนาคูณภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีศักยภาพตามเกณฑ์การปฏิบัติงาน และรองรับการเปลี่ยนแปลง เป้าประสงค์ที่ ๘.๒ ครู คณาจารย์และบุคลากรได้รับการเพิ่มพูนความรู้/ประสบการณ์ การพัฒนาให้มีคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๓๓. พัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีสมรรถนะรองรับต่อสภาวะที่เปลี่ยนแปลง	๑. ร้อยละของ ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีศักยภาพตามเกณฑ์การปฏิบัติงาน และรองรับการเปลี่ยนแปลง หน้า ๘๔	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐	๗๙. โครงการพัฒนาคูณภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีศักยภาพตามเกณฑ์การปฏิบัติงาน และรองรับการเปลี่ยนแปลง	๔๐	๕๐	๕๐	๖๐	๗๐	

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

	๑. ร้อยละของ ครู คณาจารย์ และบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ประสบการณ์ และวุฒิการศึกษาสูงขึ้น	๓	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๘๐. โครงการส่งเสริมพัฒนาบุคลากรในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ให้มีความรู้ ประสบการณ์ และวุฒิการศึกษาสูงขึ้น	๕๐	๗๐	๘๐	๑๐๐	๑๐๐	
--	---	---	---	----	----	----	---	----	----	----	-----	-----	--

พันธกิจที่ ๖ พัฒนาศักยภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะรองรับการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๘ พัฒนาคุณภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีศักยภาพตามเกณฑ์การปฏิบัติงาน และรองรับการเปลี่ยนแปลง เป้าประสงค์ที่ ๘.๒ ครู คณาจารย์และบุคลากรได้รับการเพิ่มพูนความรู้/ประสบการณ์ การพัฒนาให้มีคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					โครงการ / กิจกรรม	งบประมาณ (หน่วย : พันบาท)					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	
๓๓. พัฒนาศักยภาพบุคคลให้มีสมรรถนะรองรับต่อสภาวะที่เปลี่ยนแปลง	๑. ร้อยละของ ครู คณาจารย์ ที่สอนวิชาชีพเข้าฝึกอาชีพในสถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง	๑	๒	๕	๘	๑๐	๘๑. โครงการส่งครูและคณาจารย์เข้าฝึกอาชีพในสถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง	๔๐	๕๐	๕๐	๖๐	๗๐	
๓๔. สร้างเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพโดยยึดหลักสมรรถนะเป็นฐานเพื่อเป็นแรงจูงใจและธำรงรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่มีคุณภาพ	๑. ร้อยละของ ครู คณาจารย์ และบุคลากรที่ได้รับวิทยฐานะ และตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น	๑	๒	๓	๔	๕	๘๒. โครงการพัฒนาการจัดทำผลงานทางวิชาการ	๕๐	๗๐	๘๐	๑๐๐	๑๐๐	
	๑. ร้อยละของ ครู คณาจารย์ และบุคลากร ศึกษาดูงานในประเทศหรือต่างประเทศ	๑	๒	๓	๔	๕	๘๓. โครงการศึกษาดูงานในประเทศหรือต่างประเทศ	๕๐	๘๐	๑๐๐	๑๕๐	๒๐๐	

คณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑

๑. ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๑.๑ นายประยูร	เชี่ยวชาญพัฒนา	นายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	ประธาน
๑.๒ ผศ.ดร.สุราษฎร์	พรมจันทร์	บรรณาธิการวารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	กรรมการ
๑.๓ นายภักดี	ธูระเจน	อดีตผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	กรรมการ
๑.๔ ดร.พรชัย	สระศรีสุวรรณ	อดีตผู้อำนวยการสำนักพัฒนายุทธศาสตร์และความร่วมมือฯ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	กรรมการ

๒. คณะทำงาน

๒.๑ ว่าที่ ร.ต.กิตติ	บรรณโศภิษฐ์	ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	ประธานกรรมการ
๒.๒ ดร.อดิศักดิ์	ทองวัช	รองผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	รองประธานกรรมการ
๒.๓ นายสุรพล	โชติธรรมโม	รองผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	กรรมการ
๒.๔ นางสาวจุฑามาศ	เมืองดี	รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานฯ วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
๒.๕ นางสาววิภาพร	ยอดอุดม	รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานฯ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
๒.๖ ดร.ชัยวัฒน์	เห็นถูก	รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานฯ วิทยาลัยเทคนิคสิชล	กรรมการ
๒.๗ นายคมสัน	วงศ์ช	รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานฯ วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช	กรรมการ
๒.๘ นางเมธาวดี	มณีนิล	รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานฯ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	กรรมการ
๒.๙ นายนิรุต	ปรีดาศักดิ์	รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานฯ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม การต่อเรือนครศรีธรรมราช	กรรมการ
๒.๑๐ นายสมภาพ	ขุนทอง	รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานฯ วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง	กรรมการ
๒.๑๑ นายสุนทร	สงพรหมณ์	รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานฯ วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช	กรรมการ

๒.๑๒ นายสุเนตร พรหมขุนทอง	ครูวิทยาลัยเทคนิคชุมพร	กรรมการ
๒.๑๓ นายกำพล โพธิ์ถาวร	ครูชำนาญการวิทยาลัย ศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช	กรรมการ
๒.๑๔ นายประเวท จันทร์งาม	ครูวิทยาลัยการอาชีพ นครศรีธรรมราช	กรรมการ
๒.๑๕ นายธีระชัย จินตุลา	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	กรรมการและเลขานุการ
๒.๑๖ นางสาวชนิดาภา สงบ่าเพ็ญ	หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์ฯ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	กรรมการและผู้ช่วย เลขานุการ
๒.๑๗ นายพิมเนศ ชูกร	หัวหน้ากลุ่มงานเทคโนโลยีฯ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑	กรรมการและผู้ช่วย เลขานุการ

